

MORTSEL

SANTIAGO DE COMPOSTELA

Pelgrimstocht

Hugo Van Dommelen

Vertrek donderdag 26 juli 2012

**OP 26 juli VERTREKT HUGO VAN DOMMELEN TE VOET NAAR
SANTIAGO DE COMPOSTELA**

**Op woensdag 25 juli gaat hij eerst naar de mis in de
Sint- Jacobskerk.**

**Hij blijft overnachten in de pelgrimsherberg in het Sint
Julianusgasthuis.**

**Op 26 juli vertrekt hij om 9 uur vanuit Mortsel. Circa 10 uur
is hij aan de kerk in Kontich. Vandaar gaat het naar Rumst,
waar hij omstreeks 11u45 aan de blauwe bruggen zal zijn.
Hier wachten wij hem met enkele kleitrappers op om hem uit
te wuiven en aan te moedigen.**

Hij droomde er reeds lang van.

Wandelaar sinds 1995, elke zondag op stap voor in 't begin een 12 km en stillekens aan opgebouwd tot meer en meer km's. Dus af en toe eens 30, 42 en zelfs... 50km, lid geworden van een toffe wandelclub "De Kleitrappers" (wegens uitstekende begeleiding voor Dodentocht), vervolgens ook deelname aan de 4daagse's van het leger, MESA (Ardennen) en den IJZER.

Onder de wandelaars werd niet alleen gesproken over de DODENTOCHT (deelname in 2009, goed voor ene keer) maar ook over Compostela.

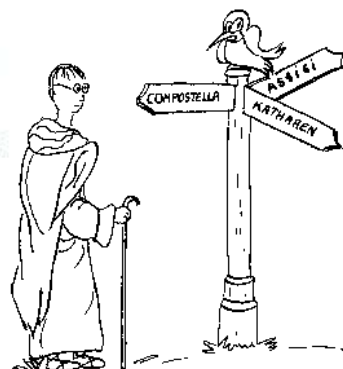
Dat sprak hem welaan. Hij werd lid van de Vlaamse Genootschap Compostela en volgde daar verschillende info pelgrimsdagen. Hij droomde steeds meer over de tocht naar Compostela.

En nu in 2012 kan deze droom waargemaakt worden. Of alleszins neemt de tocht een aanvang. Wat ervan komt is niet belangrijk. Men zegt hem: "Het gaat niet zo zeer om het bereiken van een doel maar om de beleving van de weg".

Bewust koos hij voor 25 juli als vertrekkdatum; dat is immers de feestdag van Sint-Jacob. Om 10uur is er een plechtige mis, gevolgd door een receptie, die aangeboden wordt door de parochiegemeenschap.

's Anderendaags donderdag 26 juli vertrekt hij om 9uur vanuit Mortsel, via Edegem naar Kontich (10uur). Dan gaat hij via wijk De Reep naar Rumst (11uur45) waar hij via de 'blauwe bruggen' de Dijle volgt naar Mechelen. De jeugdherberg aldaar zal zijn eerste rustplaats zijn.

Verder nieuws volgt naargelang de e-mail mogelijkheden op de volgende overnachtingplaatsen.

Deel 1

Woensdag 25 JULI- Afstand 10 Km.

Van Mortsels naar Antwerpen, ongeveer 10 km.

Pelgrim Hugo is niet tevreden over St.Jacob.

Hij vernam via één van zijn medewerkers dat de pl. misviering t.g.v. Jacobs feestdag zou plaats hebben om 10.00 uur in de St. Jacobskerk met, stel je voor, gevolgd door een receptie.

Ter plaatse vernam hij, samen met enkele "fans" dat deze viering pas om 19.00 uur was.

Ondanks dat waren er toch nog enkelen voor deze late viering komen opdagen.

Maar bovenal, St. Jacob, was dit ook een zware beproeving. Latijnse mis van 1 uur 25 met een overvloed aan wierook. Hij vindt dat dit niet meer van deze tijd is.

Slapen deed Hugo in de Pelgrimsherberg, 4 sterrenverblijf voor een Pelgrim, van het St.

Julianusgasthuis,

Hoogstraat te Antwerpen.

Donderdag 26 JULI- Afstand 25 km -Totaal 35 KM.

Met de bus vanuit Antwerpen naar Mortsels en aldaar naar de jeugdherberg in Mechelen

Om 9.00 uur is hij uitgewuifd door een stel stamgasten van café 't Centrum.

Om 9.30 uur kon hij in Edegem nog eens een warm afscheid nemen van zijn zus Betty.

Kontich 10.00 uur, enkele badmintonners aande kerk present om hem succes te wensen, maar grote verrassing was dat hij aldaar ook zijn dochter Kathleen zag, die trouwens het nodige deed om bij de apotheker Feldene (tegen scheenbeenvliesontsteking) te verkrijgen.

Bedankt Kathleen, maar hopelijk heeft hij het niet nodig.

Vanaf de "Reep" vergezelde Karel en Robert hem op weg naar Rumst.

Op het terras van de 3 Rivieren werd hij verwelkomt door een 20 tal Kleitrappers en zelfs de vlag van de

club was aanwezig.

Na het nodige vocht zette hij samen met Karel, Robert en Louis de tocht verder.

Mechelen werd bereikt omstreeks 16.30 U. Er werd 2 à 3 uren gestapt in de volle zon.

Het eerste terrasje was dan ook meer dan nodig.

De stapgezellen namen afscheid en hij zocht zijn bedje op in JH Zandpoortvest.

Vrijdag 27 Juli - Afstand : 25 KM - Totaal : 60 km

Mechelen - Leuven (JH De Blauwput)

Geen probleem qua weg, gewoon de Leuvense vaart volgen. Gelukkig koos Hugo de juiste kant van de vaart met maximale schaduw. Het was die dag tropisch warm. De waterflesjes waren snel leeg, maar zo wist hij

van zijn vroegere fietstochten; aan Kampenhout was een cafeetje waar hij zich kon bevoorraden.

3x helaas !! Geen café meer te bespeuren.

Maar hij had geluk gehad want net voor het sas had een lieve jongen bereidwillig zijn flesjes gevuld met heerlijk

fris putwater. St. Jacobs hulp ?

Onderweg werd zijn hulp als fotograaf ingeroepen door een visser die een reuzengrote brasem had gevangen.

Na de lange fotosessie, die visser was niet snel tevreden, kreeg de brasem zijn vrijheid terug.

In Leuven wachtte hem nog een mooie verrassing : samen winkelen, pintje drinken en lekker eten in aangenaam

gezelschap. Het leven kan mooi zijn, Vivke !

Zaterdag 28 Juli- Afstand 35 km Totaal 105 km

Leuven - Emine

Via Abdij Heverlee (GR 128), Nierbeek, Bevekom, Hodoigne naar Emines.

4sterrenverblijf in Bed en Breakfast "La maison de la Rose des Vents"

Ontbijt en lunchpakket waren super.

Het ging een beetje moeizamer. De warmte, de rugzak, het golvend Haspengouws landschap.

't is geen 6 km per uur maar 4 km. Hugo zal hier rekening moeten mee houden.

24 km is geen 4 uur stappen maar op zijn minst 6 uur

Zondag 29 JULI- Afstand 28 km Totaal 135 km

Emines - Namen

De eigenaar van de B&B was zo vriendelijk mee te wandelen en via een kortere weg de pelgrim op de Ravel te zetten (R2 van Hoegaarden naar Namen)

Het was weer superwarm maar aangenaam wandelen ; veel schaduw en uitsluitend fietsers en voetgangers.

Toch eigenaardig dat hier in Wallonie de fietsers bijna allemaal "bonjour" zeggen, en op de Leuvense vaart niet.

Verrassend bezoek in Namen : Roy en Liesbeth. Gezellige babbel op terras van de jeugdherberg.

Verblijf in JH Felicien Rops. Aan de oevers van de Meuse

Deel 2

Maandag 30/07 Namen - Dinant

Afstand 28 km Totaal 163 km.

Ontbijt om 7.30u. (ook stiekem een paar boterhammetjes gereed gemaakt voor onderweg) en onmiddellijk

vertrek naar Dinant want daar wacht een bezoek van Vivke.

Geen problemen qua weg, gewoon de Ravel 2 volgen langsheen de Maas. Heerlijk weertje om te wandelen, de

vijfde dag zonder regen.

15 uur : abdij van Leffe. Spijtig dat de hostellerie volzet was door studenten, die hier in alle rust zich voorbereiden

op de tweede zit.

Slaapplaats op de vloer van een nabijgelegen schooltje.

16 uur : Vivke rijdt abdij parking op, snijdt mijn haar, naait mijn broek en Vlaams leeuwteje op de rugzak.

Daarna 't stad in en gezellig eten "Chez Bouboule". Wat kan het leven mooi zijn, maar dit is wel een afscheid voor

3 à 4 maanden.

Goed geslapen op zijn matraskes.

Dinsdag 31 JULI

Dinant - Givet

Afstand 28 km

Totaal 191 km

Om 5.45 uur opgestaan want Hugo wil de ochtendgebeden van de paters bijwonen (Metten ?)

Hem was beloofd dat de deur van het klooster zou open zijn. Vergeten !

Daar staat hij dan en het ontbijt is pas om 8.00 uur. St. Jacob dat is niet sympathiek van U.

Kunt gij van daarboven die paters daar niet aan herinneren. Slaapt gij nog of hebt gij die paters niet graag ?

Nog een probleemje. Pelgrim Hugo gaf gisteren reeds de gids "Via Monastier" mee (gewicht besparen, niet waar !),

maar hij had die nog nodig want daar staat de kortste route in naar Givet en Rocroi.

De topogids GR654 (Namen-Vezelay) geeft een veel langere route. Te lang ; dus maar proberen om, met wat hulp onderweg,

de kortere route te volgen. St. Jacob, hij rekent op U, je hebt tenslotte iets goed te maken !

Uiteindelijk toch de ochtendgebeden bijgewoond. De paters bidden tweemaal, om 6.30 en 7.30 uur.

Zij waren nog met 9, maar er waren er blijkbaar een paar op vakantie en bij de aanwezigen waren er blijkbaar een paar

laat gaan slapen. Het was te merken aan hun gegeew.

Ontbijt tafel met 3 studenten : 1 nederlander, een stilzwijgende Rus, talenknobbel, 7 talen maar geen nederlands (dat wordt door te weinig mensen gesproken). Verder 2 zusterkes (Benidictinessen uit Liège) die vroegen om voor hen een gebedje te

te doen in Compostella. St. Jacob, zou dat niet eerder andersom moeten zijn ?

Mooie tocht langs de Maas, via Freyr, Hastière naar Givet.

(Tip voor DE RIJWEG, mooie streek, kortbij, natuurgebieden, de Maas, Romeins verleden etc... aanbevolen voor wandelweekend !)

Nota voor VLAAMS GENOOTSCHAP COMPOSTELLA : Givet, Refuge Paroisse Notre Dame : wijziging tel. nr. 00 33 (0) 6/45.76.31.41

Kontaktpersoon : Dhr Colin.

Woensdag 1 augustus : Givet - Fumay
25 km Totaal : 216 km

De overnachting in de refuge van de parochie Givet is buitengewoon goed. Ze komen 1 ster te kort om de refuge van Antwerpent te evenaren.

Vertrek om 8.00 uur. met de bedoeling om door te stappen tot Rocroi (40 km). Maar al vlug werd duidelijk dat dit te ver was, te heet en te mooi onderweg. Een wandelweg langs de oevers van de Maas - schitterend- geen auto's.

Het wordt dus Fumay om te overnachten. Dat gaf problemen : een chambre d'hôte aan 45 Euro : da's te veel!

Links en rechts gevraagd o.a. bij pleziervaartuigen die aanleggen op de Maas. Maar hoe groot die boot ook is, My boat is

my Kingdom : geen ander volk aan boord ! Shit !!

Dan maar naar de pastoor. Schitterend ! Warm onthaal en slapen gratis. Maar pelgrim Hugo heeft wel "donativo" gegeven zoals

gebruikelijk is onder de pelgrims.

Het was s'avonds nog een geweldige sfeer op het terras van de frituur aan de kaai.

Morgen op weg naar Rocroi, een geweldig vestingstadje (cfr Hulst)

Donderdag 2 augustus Fumay - Rocroi
Afstand : 22 km Totaal 238 km

Pelgrim Hugo mag zeer tevreden zijn over 't weer. Nog geen druppel onderweg !

Fumay en Boom hebben iets gemeen : industrie die praktisch volledig verdwenen is, respectievelijk leisteen en klei.

De blauwe of roze leisteen van Fumay werd geëxporteerd in heel Europa. Tewerkstelling voor duizenden mensen

(ook vrouwen en kinderen). Nu niets meer, ja de kerncentrales van Chooz.

Vandaag neem ik mijn tijd. 22 km op 't gemakske naar Rocroi via Revin, waar ik de Maas verlaat, die ik volgde vanaf Namur.

Toeristische dienst Revin - uitstekend - zelfs met douche gelegenheid voor mannen en vrouwen, weliswaargescheiden.

Hugo geraakt stillekensaan geroedeerd. Alles krijgt zijn vast plaatske in rugzak en heupzakje. Dus niet zoeken naar gsm ; hij zit daar en nergens anders.

Gisteren had hij ook nog een babbel met Paul, een avontuurlijk man - 15 jaar gewerkt in Irak- bouwfirma - aanleg ondergrondse

garage voor vliegtuigen - 5.000 Euro/ maand - 5 maand werken , 1 maand thuis. Na de grote oorlog, alles gedaan.

Terug naar België en werken in kerncentrale Chooz.

Tussenstand : verloren zaken - zonnebril. 1st dag in Antwerpen.

Kapotte zaken : onderbroek (hoe kan da na !)

Eigenaardig : hier in Revin geeft men als men binnenkomt iedereen , inclusief cafébaas, een hand , sympathiek.

Zou dit ook in Mortsel Centrum kunnen, zo vraagt Hugo zich nu af. Hij vreest dat cafébazen daar geen tijd voor hebben of wel!

Vandaag had hij weer een gesprekje met een aannemer. Hotels gebouwd in De Panne en meegewerkt aan de uitbreiding van

Zaventem. Wat is de wereld toch klein.

Rocroi is een imposant vestingstadje, gebouwd in 1555 en verder uitgebreid door VAUBAN.

Slag van Rocroi : 9.05.1643. Fransen winnen van de Spanjaarden.

Slaapplaats : even buiten Rocroi, Avenue du Général Moreaux, 7. Bij een schilderes, Madame Christine Pernelet.

In een tuinhuisje met plaats voor 3, maar Hugo is er alleen, gelukkig maar want zeer primitief. 1 ster maximum,

maar een pelgrim mag niet klagen.

'S Avonds op terras een ontmoeting met Bernard, die in 2006 te voet naar Compostella stapte. Hij zou pelgrim

Hugo (voortaan afgekort als Hupél) s'anderendaags met de auto komen ophalen om bij hem thuis te komen slapen;

Deel 3

Vrijdag 3 augustus : Rocroi - Ligny l'Abbay
32 KM Totaal : 270 km

Ontbijt bij Mw Pernelet was zeer sober (sneetjes brood en confituur) Plaatske was wel zeer origineel - onder een tent,

tussen boeken over Compostella, kaarten etc.. Er hing zelfs een krantenartikel over 2 Hollandse pelgrims verdwaald in

een bos naar Rocroi. Men heeft ze na lang zoeken teruggevonden.

In L' ECHELLE was een vriendelijk man die voor Hugo de kerkdeur openmaakte. 17e eeuwse kerk, maar dringend aan

restaurant toe, waar men in de France blijkbaar geen geld voor heeft.

In het volgende dorpje ontmoette hij die man weer en had hij voor de pelgrim een plastieken zakje bij met appel,

mirabellen en koeken.

Mooie streek, veel bossen, golvend landschap. De eerste kuitbijters zijn verteerd.

'S Avonds was Bernard op de afspraak en bracht mij per auto terug naar Rocroi. Vriendelijk ontvangen door zijn

vrouw Veronique. Warm avondmaal en gezellige babbel bij een glas wijn. Het slapen ging vanzelf !

Zaterdag 4 augustus : Ligny L'Abbaye - Chateau Porcien
30 KM TOTAAL : 300

Het ontbijt was rijkelijk. Hupel werd in de watjes gelegd. Hartelijk dank aan Bernard en Veronique.

Hupel kreeg zelfs

nog een pakje mee met heerlijke cakes, door Véronique gebakken, en een appel.

Op weg naar Chateau kwam hij een wegwijzer naar Compostella tegen met als afstand : 2.454 km.

Dat kan toch niet waar zijn Sint Jacob. Kunt gij wel goed afstanden berekenen ? Hupel betwijfelt dat ten eerste.

In Chateau kon hij slapen in een gemeentelijke gite. De deur werd geopend door het indrukken van een code die

Bernard (van Rocroi) telefonisch had opgevraagd.

Heerlijk warme douche s'avonds en 's morgens met telkens een grote spin als gezelschap, maar die heeft het niet

overleefd. De gite verdient ***

Zondag 4 augustus : Chateau Porcien - Bazancourt
22 km Totaal 322 Km

Voor het eerst sinds het vertrek kreeg Hupel een stevige regenvlaag. Dan komt het er op neer om snel regenjasje te vinden

en de regenhoes over de rugzak te doen. Gelukkig was het maar van korte duur en scheen de zon opnieuw voor de ganse

dag.

Het landschap blijft mooi met wijdse vergezichten, en de koeien hebben plaats gemaakt voor uitgestrekte graan- of

koolzaadvelden. Men tracht hier, met steun van de universiteit, de productie van Ethanol te verbeteren.

Weer een formidabele gemeentelijke gite (gratis) maar Hupel had wel even een probleem om de sleutel te vinden.

Monsieur le Mare was niet thuis (zondag) en in de Bar-tabac kon men niet helpen. Uiteindelijk kwam hij bij een adjoint van de Mare terecht - een landbouwer- die hem vriendelijk voorthielp. Een andere landbouwer nodigde hem thuis uit voor een glaasje te komen drinken. Als Hupel deze man had laten vertellen, dan zat hij er nu nog! o.m. over zijn legerdienst (in 53 en 18 maand dienst). Zoals Hupel was hij ook sergeant geweest, maar hij bij de artillerie, Hugo bij de tanks. 'Avonds zeer lekker gegeten in restaurant "Le Christina". De frietjes waren er zelfs beter dan bij sommige frituren bij ons. Echt waar ! En de poulet roti was om duimen en vingers af te likken. Het laatste rozijntje mocht er ook zijn.

Maandag 5 augustus : Bazancourt - Reims
19 km Totaal 341 KM gemiddeld 26,2

Hupel voelde zich vandaag even een Romeinse legioensoldaat. Een groot deel van de afstand werd immers afgelegd op een oude Romeinse heirbaan - 5 km in rechte lijn. Is dit niet dezelfde heirbaan die in Tongeren loopt? Hupel is fier op zijn kathedraal in Antwerpen, maar die van Reims is op zijn minst even indrukwekkend. Vooral de glasramen zijn van een adembenemende schoonheid. Tot spijt van Hupel was de ST. Jacobskerk gesloten. En dan was het zoeken voor een bedje. De normale slaappleaats voor pelgrims "Maison diocésaine St Sixte" was gesloten. Uiteindelijk met wat vragen links en rechts (Huppels kennis van de franse taal verbetert van dan tot dag, sommigen zullen het niet kunnen geloven) kwam hij terecht even buiten het centrum en vlak in de omgeving van het indrukwekkende voetbalstadion van Reims, bij "Centre International de Séjour " Cis en Champagne En nu op weg naar Vezelay, via Troyes(150 km + 135 km = 285 km)

Deel 4
Dinsdag 7 augustus : Reims - Mardeuil
32 km Totaal 373 km

Het was vroeg dag voor Hupel. Vandaag immers 32 km tot Mardeuil waar er ook een Salle Municipale zou beschikbaar zijn en dat is graag meegenomen, want die zijn gratis. De CIS en Champagne (Centre Internationale de Séjour) was voortreffelijk. Op de kamer geslapen met twee steenkappers- restaurateurs (L'église des Carmelietes) Reims verlaten via het kanaal l' Aisne - le Marne. Nog te vermelden voor Reims : voor de kathedraal ligt een gedenksteen i.v.m. le réconciation de la France et de l' Allemagne. 17 jaar na het einde van W.O II ! AUTEURS : Adenauer en Charles de Gaule (La France c'est moi !) De rosas boven de ingang van de kathedraal moet dringend hersteld worden. kostprijs 2.000.000 Euro. Enkel rosas ! Ontmoeting met professor van de universiteit van Reims : M. Boniface Hitimana, Ruwandeas, ouders gemengd, Hutu- Tutsi, gevlucht uit Congo. Adres : 77, Rue de la Maison Blanche 51100 Reims 0642519948 Ook dikwijls in Brussel en vrienden in Antwerpen. Nodigt Hupel uit pour une visite en Bruxelles (sic) Boeiende conversatie - politiek in Congo trekt op niets. Langs het kanaal zag Hugo een wegwijzer Compostella 2.400 km. Saint Jacques c'est pas serieux. Hugo heeft reeds 341 km gedaan: dat zou dan in totaal 2.741 km moeten zijn. Dat kan toch niet! Saint Jacques een beetje begrip voor Hupel a.u.b. Ten zuiden van Reims heb je een groot woud (cfr Zonienwoud, maar in vergelijking met dit is Zonien een park) Daar is Hupel serieus verloren gelopen. Op zeker moment stond hij na 2,5 km terug op dezelfde plek. Gelukkig had iemand hem de goede raad gegeven om een kompas mee te nemen.

Dat kwam nu 100% van pas. Steeds naar het zuiden volgen - de boswegen waren niet altijd even gemakkelijk - gelukkig had het reeds dagen niet geregend (merci Saint Jacques) anders had het niet te doen geweest.
Zo kwam Hupel na 3 km boswandeling terug op de goeie weg.
Hij slaakte een dikke zucht van verluchting. Oef!
Uiteindelijk even voorbij Reims de eerste wijngaarden ; wat zijn de witte druifjes nog klein ! En ook de eerste champagne-boer "Frichet-Didier". Bonnie van het Centrum, je mag een flesje gereed zetten.
Schitterend om zo tussen de wijngaarden te kunnen stappen. Gesproken met een wijnboer : 2012 wordt een schitterend wijnjaar (maar zegt men dat ook niet elk jaar over de mosselen; laat ons zeggen een oneerbiedige vergelijking, alhoewel).
In een bar-tabac (speciale combinatie tabak- dagbladen-gokken op de paardenrennen - café en soms restaurant) even een gesprek met local people. Tof en ze hebben respect voor een pelgrim.
Epernay, niet door maar via de noordkant gepaseerd. Prachtig panorama.
's Avonds gearriveerd in MARDIEUL; Slapen in een kleuterschooltje. Ongelooflijk goed : ijskast gevuld met fruitsap, yoghurt, kaas, hesp en op de tafel thee, koffie, cake ...En dit alles dankzij monsieur le Maré et son citoyens :
gratuite ! echt waar.
's Avonds een glaasje champagne gedegusteerd, neen twee. Het was zo lekker. Gratis proeven bestaat niet.
5 Euro per glas van 10 cl. Goed geslapen.

Woensdag 8 augustus : Mardieul - Baye
33,1 km Totaal 412,1 km

Vroeg op weg (8 uur) want er wachten meer dan 30 km.
Maar het is toch niet waar zeker ! Bij het verlaten van dorp - vergissing - 1km te veel ! Weg tussen de wijngaarden slecht aangeduid.
Dit is te veel voor Hupel. Dus vanaf het volgend dorp, Moussy, overgeschakeld voor de resterende 28 km op een route departementale D 951. Maar dat is ook niet alles ! Vanzelfsprekend geen voet- of fietspad, dus links van de weg stappen om tijdig het tegemoetkomend verkeer te zien. Ik moet zeggen; ze zijn vriendelijk en gaan meestal ruim opzij, zeker de routiers met hun camions.
In Moussy even gestopt (bar tabac) en stel je voor, daar dronk Hupel een Maes pilsje. Het was zeer warm en dan kan zo'n pintje verdorie goed smaken en nochtans stapte hij verder op één been.
Geloof niet dat de wijnen nog naturel zijn. De besproeiing tegen van alles en nog wat, gebeurt er zelfs per helicopter.
Slapen in Baye was niet te geloven : in een oud kasteel, volledig verwaarloosd in de jaren '60 (veel oorlogschade 40-45)
Volledig gerenoveerd door "Foyer de Charité". Hupel had hier nog nooit van gehoord. (75 vestigingen wereldwijd, ook in België, meer bepaald : kasteel Zellaer in Bonheiden). Gesticht door Marthe Robin (° 6.02.1881 - + 13.03.1902)
info : www.foyer-thorn.nl
Doelstelling : samen bidden, werken, ontspannen. Zij die aldaar retraite volgen zijn gebonden door stilte - zwijgen gedurende gans de retraite (5 dagen)
Hupel heeft daar ook het avondmaal in volledige stilte moeten verorberen. Niet te geloven ! Maar het was goed.
Soep, croque monsieurs met groenten, rijst, kaasschotel en yoghurt. En je mag betalen wat je wil.. Donativo.

Stand van zaken : verloren voorwerpen
2 wasspelden : van mijn rugzak gevallen

1 handdoekje (sorry Robert, maar Hupel heeft er lang geniet van gehad
Gelukkig nog geen gsm of fototoestel.

Deel 5

Donderdag 9 augustus : BAYE - SEZANNE

21,5 KM Totaal 433,6 Km.

"Foyer de Charité" - ontbijt niet in stilte zoals avondmaal, samen met de vaste bewoners (15) en enkele priesters (op vakantie ?) waaronder een bisschop. Niet veel conversatie. Spreken onder elkaar te snel frans;
Prachtige kapel, met glasramen van de 13de eeuw, met de ochtendzon ongelooflijk mooi.
Onderweg kerkje (10de eeuw) waar in de omgeving fel strijd werd geleverd in WO 1 (september 1914 -
le Bataille de la Marne)
Lachy - beekje - wasplaats.
Sézanne, op terras ontmoeting met een plaatselijke cyclist, die Hupel zijn adres gaf voor een kaartje uit Compostella,
maar Hupel is ook een verstrooide professor en is het adres al kwijt. Sic.
Tussenhaakjes : Hupel als hij vertrok 16 dagen geleden, gebruikte hij het eerste gaatje van zijn broeksriem. Hij zit nu aan het derde gaatje. Saint Jacques, dat kan zo niet verder gaan, anders moet Hupel gaatjes bijmaken in zijn riem !
Stand verloren voorwerpen

Schaartje (sorry Vivke). Zolang gsm, fototoestel en geldbeugel niet verloren gaan. Minder erg - gewicht minder.
Het is de laatste dagen uitzonderlijk mooi weer - tot 32 °. Hupel drinkt op één dag 3 liters water, van 'kraantje en één keer kunnen bijvullen uit de beek, zéér zuiver water. Kan dat nog in Vlaanderen?
In Sézanne geen goedkope slaappleaats gevonden. Alors hotel "Le Relais Champenois" à 41 E demi-pension (Speciale prix pour pèlerins). Erg goed gegeten, afsluiter vanzelfsprekend een kaasschotel (Brie de Meaux, Chèvre aux poivres, Saint-Nectaire et Landres). Wie kent al deze kaas? Voor Hupel was enkel de Brie bekend (niet waar Vivke)
Voor een glas Leffe vraagt men 5 Euro en dan nog zonder kraag. Ze schenken bier uit zoals wijn.
In restaurant ontmoeting met 2 koppels uit West-Vlaanderen. 't Is altijd hetzelfde, als ze snel spreken, verstaat Hupel er praktisch niets van. Maar ze zijn geweldig sympathiek en ge kunt er een stukje mee zwansen. (cfr mop verschil tussen een West Vlaming en een Antwerpenaar. Een West VL. valt en staat onmiddellijk terug op, een Antwerpenaar staat er en valt op !).
In restaurant ook babbel met een koppel uit Kent (ongeveer 70 jaar). Vader neergeschoten met 6 bemanningsleden boven Nederland (Uden - Geffen ???) Volgend jaar herdenking, maar ook Duitsers (familie van gesneuvelden zijn uitgenodigd) Zij gaan er daarom niet naartoe. Dat is te moeilijk.
Voor Hupel was het na 15 dagen een grote luxe om te slapen in een hotel. In feite een beetje overdreven voor een pelgrim.

Vrijdag 10 augustus : SEZANNE - Mery SUR SEINE

Afstand 34,8 km Totaal : 468,4 32°

Ontbijt in hotel was super. Alles er op en er aan. Warme croissants, geweldig - dixit charmezanger!
Hupel heeft stiekem nog een lunchpakket gereed gemaakt.
Gemakkelijke route. Voor 40 % een oude spoorweg volgen (cfr Kontich, de badmintonners "de Fosielen" kennen dat) en voor 40 % Canal de la haute Seine volgen.
In Vindey (4 km voorbij Sézanne) waterput die de grens mankeert ou la limite entre Brie champenoise en Champagne crayeuse.

Het wordt hier een beetje Haspengouw want hier en daar verschijnen boomgaarden.
Wat Hupel buitengewoon vindt onderweg is "la Silence"; enkel natuurgeluiden. Fantastisch. Voelt Hupel zich nu meer één met de natuur ? Alleszins meer respect. Wat heeft de gemeenschap de voorbije jaren toch gedaan met de natuur. Een partij heeft de traditionelen erop moeten wijzen dat het dringend een andere richting moest opgaan ! Gelukkig zijn hier, in tegenstelling met Haspengouw, de landbouwwegen nog niet gebetonneerd ! Naast de boomgaarden verschijnen voor het eerst zonnebloemvelden.
Alhoewel bijna 35 km ging het goed vooruit, vlakke wegen, geen problemen qua route, wind in de rug en moreel hoog en vooral voetjes gezond.
'Snachts was het slapen in "Gite du Canal". Zeer goed en 15 E.
Hupel trok die avond nog naar het centrum van Mery. Zeer curieus - wat was er nog open ? (19.30 u); een Turk (kebab), een Marokkaan (supermarkt) en een Chinees (hotel-restaurant-bar). en voor de rest niks.
Dus ging Hupel naar de Chinees (Merci Saigon) en nog een babbel met de local people.
Dit kanaal is te vergelijken met kanaal in Lier parallel met de Nete, maar hier over meer dan 100 km parallel met de Seine. Nu niet meer in gebruik. In 't verleden verwezenlijking van Napoleon Bonaparte.
Onderweg in Angluze stopte een plaatselijke mobiele beenhouwer. Moment voor bevoorraiding. Hupel kocht een plaatselijke specialiteit (worst) "Andouillette de Troyes". Smaakt heerlijk !
Weer goed geslapen inde gite.

Deel 6

Zaterdag 11 augustus : Mery -Sur-Seine - Troyes
26,8 Km Totaal : 497 km 32 °

Gemakkelijke route, altijd maar le Canal de haute Seine volgen. Maar Hupel wijkt toch even van de route af want hij wilt in Payns (spreek uit comme pain) het museum van Hugues de Payns bezoeken. Hugues was in 1129 de stichter van de Orde van de Tempeliers, verdedigers van het Heilig Land. In 1307 werd deze orde opgeheven door paus Clément V. Vele tempeliers werden levend verbrand . Sic.
Het museum was gesloten. Tegenslag !
't Was weer snikheet. Als het in Vlaanderen ook zo is, ocharme de deelnemers aan de Dodentocht. Hier gelukkig veel schaduw.
Extra vroeg vertrokken om tijdig in Troyes te zijn. Deze stad heeft een uitzonderlijk mooi centrum.
N.B in Mery een mooi beeldhouwwerk ter ere van VALMY JEMAPPES (1792) . Na te kijken via Google !
Als Hupel vertrok in Mery waren de marktkramers zich net aan het opstellen. Dit zijn speciale momenten voor een pelgrim. Bevoorrading ! 2 croissants, 2 bananen
van

Zondag 12 augustus : Troyes - Sommeval
23,2 KM Totaal : 520,2 km

Voor het eerst ontmoette Hupel andere pelgrims. Een koppel uit Nederland, Ellen en Wim en Luc uit Leuven (Lubbeek), gepensioneerd CM secretaris. Wim, ook op pensioen, leidde een bedrijf (300 man) 20 % van de prefab-betonproductie in Nederland.
'S Avonds waren ze samen in de gite communal "Horse Sac" van Sommeval.
Geen gelegenheid gehad om eten te kopen onderweg en hetgeen ze alle samen nog hadden was ook gene vette.
Luc ging op roof- (bedeltocht) en kwam terug met tomaten, paté à la maison (canard, lapin ou de loup ?) , brood, soep, boontjes Ze hadden eten en of het gesmaakt heeft !
Hupel kon zich niet laten doen en ging ook op ... rooftocht en kwam terug met een fles rosé, gratuite, aangeboden door vriendelijke jonge mensen. Ze wilden echt geen geld !
Het feest was compleet.

Maandag 13 augustus : Sommeval - St. Florentin
Afstand 29,3 km Totaal 549,5 km

Hupel stapte niet op met zijn collega's pelgrims. Hij zou ze 's avonds wel terug ontmoeten. Had hij maar bij hen gebleven.
Met beperkt kaartmateriaal liep hij tot driemaal toe verkeerd. Dus nog erger dan een ezel !
Na 10 km een gezellig bar-restaurant, uitgebaat door een super-vriendelijke Vietnamees. Dat zou je daar toch niet meteen verwachten, maar 't was nog te vroeg om te eten.
Door 5 km verkeerd te lopen, ontmoette Hupel opnieuw de andere pelgrims, maar hun wegen scheidden weer. Nogmaals liep hij verkeerd zodat uiteindelijk Wim, Ellen en Luc eerst aankwamen in St. Florentin, en voor hem een bed reserveerde in een hotel. Er was daar niets goedkoop te vinden. Zo dachten zij !
Hupel ging naar Bureau de Toerisme, nog net voor sluitingstijd, en kreeg daar gedaan dat hij kon slapen in een plaatske van het Rode Kruis. 2 bedden + douche en toilet. Diende normaal voor opvang in de winter van mensen die moeten opgevangen worden wegens de koude.
Al hetgeen een pelgrim nodig heeft : fruitsap, yoghurt, koffie, soep. Betalen volgens het principe donative (je betaalt wat je wenst te betalen)
'S Avonds nog een jupiler gaan drinken in het enigste café (men kent dat eigenlijk niet in Frankrijk)
Het terras zat vol met moslims (marroccain et algeriens) slurpend aan hun koffietje (ramadan)

Dinsdag 14 augustus : St. Florentin - Beine
29,3 KM Totaal 578,8 km.

Gisteravond nog een interessante ontmoeting gehad met Christophe uit Grénoble, een ingenieur uit de chemische industrie, chemische materialen om beton te beschermen. Hij had een meer professionele babbel met Wim (manager betonfirma).
Stel je voor ! Onderweg een boer ontmoet met 2 honden, die voortdurend een zonnebloemveld inliepen. Dan is Hupel geïnteresseerd. Wat is de bedoeling ? Wel de honden moeten de everzwijnen verjagen die in het zonnebloemveld komen slapen met als gevolg dat veel bloemen plat liggen. Voilà, simpel comme bonjour !
Voor de tweede maal de TGV Paris-Lyon zien passeren. Wat een snelheid. Met die snelheid bereik je Compostella in 8 uren en Hupel doet er 4 maanden over. Wat een wereld van verschil.
Nog een bedenking i.v.m. de bedeltocht 's avonds in Sommeval. Moet de alom bekende uitspraak "een pelgrim vraagt niets, hij zegt voortdurend merci" niet herzien worden ?
Pelgrim Luc heeft een blog : www.bloggen.be/lucvandegaer1953
Slaapplaats bij Portugees : Pereira Paulo en Sigrid. Een huisje voor mij alleen ; 3 slaapkamers boven, beneden een eetkamer, keuken, badkamer (bad en douche). Wat een luxe ! Zeer goed geslapen, in feite de eerste nacht aan één stuk door.

Deel 7

Woensdag 15 augustus : Beine - Bessy-sur- Cure
Afstand 35 (+ 5) km Totaal 613,8 Gemiddeld 28 km

Een kwartier was Hupel onderweg toen hij vaststelde dat hij zijn petje en handdoek vergeten was. Maar de toegang tot de binnenplaats is afgesloten met een poort die met afstandsbediening werkt. Sleutel voor de garagepoort en het huisje had Hupel reeds in de brievenbus laten vallen. Hij was er ook stellig van overtuigd dat Paolo en Sigrid reeds weg waren want de 2 auto's waren weg.
Het dorp was stil en verlaten !
Uiteindelijk sprak Hupel een man aan die op het punt stond om met zijn auto te vertrekken. Hij deed zijn uitleg en vroeg om hulp. Heb jij een zacht plooierende ijzerdraad ? vroeg hij aan die man, zodat hij hiermee kon gaan vissen.
Zogezegd, zo gedaan ; maar die brave man moest wel meegaan anders zouden ze van Hupel nog denken dat hij een dief is. Beide waren slechte vissers en Saint Jacques, nochtans ook een visser, liet beide in de steek.

Tot die brave man tegen Hupel zegde : Heb je al eens gebeld ? "neen"

Hupel dacht dat men met de auto's vertrokken was. Na één minuut verscheen Sigrid in nachtpajon voor het venster van haar slaapkamer. Probleem opgelost !

'S Avonds laat aangekomen in de gite communale en wie waren daar ? Medepelgrims Luc, Wim en Ellen. Hoe kan dat nu ? Zij stapten toch trager. Uitleg : in het dorpje 30 km voor Bessy was er geen plaats meer in de gemeentelijke gite. Monsieur Le Maire (burgemeester) heeft hen met de wagen tot in Bessy gebracht. Het was een heerlijk weerzien. De verantwoordelijke voor de gite bracht voor 20 Euro : tomaten,pasta, ui, knoflook en een fels rosé en een fles witte wijn. 't Was weer pelgrimfeest !

Donderdag 16 augustus : Bessy-sur-Cure - Vezelay

23,8 km Totaal 647,8 KM 33 °

Vroeg opgestaan en flink doorgestapt om tijdig in Vezelay te zijn. Er bestaat ook een pelgrimsweg van Vezelay naar Assise (via Taizé, Cluny, Turin, Florence). www.chemins-assise-free.fr

Blog van Luc : www.bloggen.be/lucvandegaer19533

Zoek eens op. Hij schrijft blijkbaar iets over Hupel !

Beste Saint.Jacques, de toegang tot de kathedraal van Maria Magdalena, ze zit waarschijnlijk ergens in je geburen, is bijzonder lang en geweldig steil ! Je ziet de kathedraal reeds van 5 km ver, maar het duurt meer dan 2 uur vooraleer je er bent. (40 stappen, voetje voor voetje, even rusten en zo een halfuur lang).

Maar de kathedraal is fenominaal. Vezelay is een stad met amper een 150 inwoners, maar ontvangt jaarlijks meer dan een miljoen bezoekers, zo vertelde Monsieur le Maire op een terras 'savonds aan Hupel. Slapen in een gemeentelijke gite. Hupel maakt 's nachts blijkbaar veel lawaai. Luc ging op een andere kamer slapen. Het blijft snikheet ! 's Middags meer dan 30 graden. Hupel drinkt bijzonder veel water (3 liter per dag) en eet nootjes (zout) en rozijnen.

In Vezelay 4 kaarten gekocht (Nat geographic Instituut) - 1 cm is 1km, voor de route Vezelay - Le Puy en Velay (450 km), want de gekochte gids in Mechelen (genootschap) trekt echt op niets. Zijn geld niet waard. Het weze gezegd. Hupel stelde daar wel vast zijn bankkaart niet meer werkte. Later ook niet in de supermarkt. Wat was er gaande ?

Hupel dacht : dat zijn zorgen voor later. Hij had nog wat cash geld.

Hupel stelt nu ook vast dat als je wat voorraad eten opslaat (rozijnen, kaas, worst, brood, koekjes) je rugzak niet 13 kg (standaardgewicht) maar meer dan 15 kg weegt, rekening houdend met 1,5 liter water. Pelgrimsweg Vezelay-Atun www.cheminpelerin-vezelay-autun.fr

Vrijdag 17 augustus : Vezelay - Marigny 'Leglise

Afstand 32 km totaal 679, Km

Hupel laat vanaf nu zijn baard staan, maar geen snor. Tot in Compostella en dan ? Hupel heeft momenteel bijna 1000 foto's getrokken. Als hij zo voort gaat, eindigt hij met 4.000 foto's ! Hij zal steun nodig hebben om te selecteren, te groeperen, te corrigeren en te monteren. Zou Dolf (van de Fossielen) bereid zijn om een handje toe te steken ?

Hij maakte voor Hupel een knappe reportage t.g.v. zijn verjaardagsfeestje van 65 jaar.

Ik ben nog wat vergeten te schrijven van gisteren. Ik heb nieuw schrijfgierief gekocht met mijn laatste centjes.

Even voor Vezelay, in Asquins, is een St. Jacobskerk. Maar ST. Jacques, de kerk was gesloten ; je wist toch dat Hupel op komst was ! Maar wat nog erger was, St Jacob de Meerdere, dat was dat voor de gesloten kerkdeur er mensen aan het eten waren. Hupel heeft tegen die mensen gezegd dat hij het U in Compostella persoonlijk zal vertellen.

Hupel heeft wel zijn voetjes naast de St. Jacobsschelp gezet en er een foto van genomen.

De kerk van Vezelay is wondermooi - groots geworden - verschillende malen uitgebreid wegens de talrijke pelgrims.

Slapen in een gite communale. De burgemeester kwam mij persoonlijk begroeten. Burgemeester van 150 personen. Frankrijk kent geen fusies van gemeenten !

De brugemeester zou mijn probleem met de bankkaart morgen oplossen.

Grandioze sterrenhemel - geen licht bezoedeling.

Zaterdag 18 augustus : Marigny l' Eglise

Noodgedwongen rustdag. Rendezvous met burgemeester om 8 uur. Burgemeester heeft met Hupel naar Lormes (15 km)

en Corbigny gereden voor een oplossing van geblokkeerde bankkaart.

In Corbigny is er een agentschap van BNP Paribas waarbij Hupel in Mortsel een rekening heeft. Joepie !

Maar neen, dag jan. Een half uur gebeld met Fortis Brussel en nog geen oplossing. De directeur van agentschap

Corbigny zegde : probeer nog eens aan de geldautomaat. Zo gezegd, zo gedaan. Maar hup kaart weg. Maar Hupel wil

wel zijn kaart terug. Na enkele minuten komt men terug : er is geen kaart in de automaat. Dan wordt Hupel toch een beetje kwaad. Hij heeft ze er in gestoken en wil ze terug. Na 15 minuten uiteindelijk kaart uit automaat.

Maar stel je voor, formulieren invullen (i.d., kaart etc) en dan belt men naar een hoger échelon en van daaruit zegt men : kaart niet teruggeven, maar terugsturen naar agentschap Mortsel. Dit is de wet van Murphy !

Heel de morgen heeft de burgemeester zich ingespannen voor Hupel en..... geen resultaat.

's Namiddags lekker uitgerust en rugzak 'n keer goed in orde gebracht en een goed waske gedaan.

's Avonds ontmoette Hupel voor de zoveelste maal Patrick, gepensioneerd professor en langue français à Paris.

Hij maakt regelmatig een wandeling met zijn prachtige dalmatiër. Woont boven het gemeentehuis. Dat is goedkoop zegt hij (sic). Doet klusjes bij een rijke Zwitserse madam, die een kasteel erfde in Marigny !

Hij bracht hem eten : jambon, spécialité de la région, spaghetti, garnalen, kaas en ijsblokjes voor heerlijk fris water. Hupel en Patrick hebben samen gezellig gegeten buiten.

Deel 8

**Zondag 19 augustus : Marigny l'Eglise - Ouroux-en-Morvan-
25,5 Km Totaal : 705,1 km**

De Morvan is een prachtige streek, met mooie vergezichten, kleine dorpjes, meren, loofbossen en weiden wisselen elkaar af. Speciaal natuurkenmerk : alle weiden zijn afgezoomd met natuurlijke hagen. Specialiteit van de streek : Viande charolais (witte runderen) - rechtstreeks bij de boer aan te kopen; een mixt pakket van 10 kg voor maar 11,30 Euro.

Zij die van stilte houden, graag wandelen, 's avonds lekker eten, moeten deze streek beslist eens bezoeken.

Hupel heeft relatie opgebouwd met "Office du Tourisme de Morvan".

Het was zo snikkend heet (35°) dat Hupel halverwege in Brassy (12 uur) besliste om een serieuze break te nemen. In een bar-tabac zette hij zich op het terras. Toevallig passeerde daar een amateur-velokoers (afstanden 160-100 of 40 km, naar keuze). Mens, wat waren die aan het zweten !

Hupel vernam ook dat 200 meter verder een concours de pétanque bezig was. Vermits Hupel met zijn badmintonclub "De Fossielen" ook af en toe petanque speelt, moest hij daar naartoe. Rugzak bleef staan in bar-tabac.

Het was daar een gezellige bedoening - het had iets weg van een Vlaamse kermis. Concours was individueel en er werden 4 partijen gespeeld. Tussen de partijen ruime onderbreking voor eten en drinken.

Na twee beurten had Hupel iemand te pakken die reeds 2 partijen verloren had. Die kon hij wel eens uitdagen. "France - Vlaanderen", stel je voor ! En wat was het resultaat ? Ging Hupel totaal ten onder ???? Uitslag : 11-13. Straffe strijd maar Hupel kreeg ongetwijfeld hulp van hierboven. Merci ST. Jacques !

Beste badmintonners, hou je klaar voor een volgende wedstrijd. Begin maar alvast te oefenen.

't Was ambiance daar bij de petanque, tussen elke manche een halfuur pauze.

Het bleef snikheet. Onverantwoord om te wandelen, dus Hupel bleef daar een beetje genieten.

Om 6 uur trok hij terug naar de bar-tabac, waar hij zijn rugzak had laten staan. Saint Jacques, dat mag je niet doen met je pelgrims. De bar-tabac was gesloten ! Dat is toch het laatste dat uw pelgrim mag overkomen.

Wat nu ?

Een beetje verder was een hotel open. Geprobeerd om eigenaar van de bar telefonisch te bereiken. Vruchteloos ! ST. Jacques, uw pelgrim panikeert niet rap, maar nu kreeg hij het toch warm.

Dan maar terugkeren (bergop) naar de petanque, waar hij de broer van de uitbater der bar had ontmoet.

Aldaar bleek dat zijn rugzak daar reeds was afgezet. Even verbreedert met de leden van de plaatselijke petanqueclub. Afspraak gemaakt voor een internationale ontmoeting met de Vlaamse "fossielen"

VOOR ANDRE : Bereidt U voor en neem alvast contact met je tennisvriend, le maire de Contich, voor een receptie op de Marie.

Maandag 20 augustus : Ouroux-en-Morvan - Chateau Chinon
26 km Totaal 731,1

Quid, niet werkende bankkaart. Wet van Murphy (bis) In Frankrijk zijn de banken op maandag gesloten. Uiteindelijk een oplossing via de firma Western Union.

Hupel vindt een vriend in België, die bereidt is om geld voor te schieten. Deze gaat naar de post (die doorgaans samenwerken met Western Union), hij transfereert een som geld (500 E), betaalt de kosten (32 E - dit is bijna 7 %) en krijgt een code van 12 cijfers. Hij meldt die aan Hupel en deze kan met deze code 500 E optrekken in gelijk welk postkantoor in Frankrijk. Merci Karel !

Waarom legt Hupel dit zo in 't lang en breed uit. Wel de weg naar Compostella valt hem toch wat duurder uit dan gepland. Dus via systeem Western Union zijn sponsors welkom ! Stout van Hupel, foei ! Maar desalniettemin, Hupel heeft altijd een zekere bewondering gehad voor dit woord.

Maar eind goed, al goed. Hij kan weer voor een tijdje voort. Maar St Jacques, wat zijn de mensen nog altijd vol begrip voor uw pelgrims - uw kerken dat is een andere zaak - zie voorheen en in Leuven.

Wat ontving Hupel cash onderweg na zijn verhaal "bankkaart" verteld te hebben :

20 E op de pétanque, weliswaar met een adreskaartje om per check terug te betalen (sic)

20 E zo maar. Ook op de petanque. 5 E uit sympathie, terras in Ouroux.

Het is om er zelf verlegen van te worden. Echt waar !

In Chateau Chinon vond Hupel geen goedkope overnachtingplaats. Maar op de toeristische dienst kwam hij in gesprek met 2 dames uit Holland, die hem vertelden dat op de camping er een ontspanningslokaal is dat altijd open is. Dat is voor Hupel voldoende. Hij heeft weliswaar geen tentje bij, maar wel een matras en slaapdeken.

Leden van de genootschap : herinner jullie het ST Jacobskerkenpad in 2009- 38 dagen stappen in Vlaanderen - 843 km. Grandioos. Wanneer gebeurt het nog eens ?

Goed geslapen en 's morgens de douches gebruikt. Hupel begrijpt nu waarom in Compostella zo'n groot wierookvat - 8 man nodig om het in beweging te krijgen- Pelgrims kunnen goed stinken - en in de Middeleeuwen mocht men in de kathedraal slapen ! Vandaar

Chateau Chinon heeft iets speciaal. Monsieur Mitterand is daar meer dan 20 jaar burgemeester geweest.

Uit dankbaarheid werd daar in een vroeger nonnenklooster een museum ingericht, waarin Mitterand (2 maal 7 jaar le President de la France) al zijn verkregen cadeau's heeft in onder gebracht.

Indrukwekkend, tot en met ongezette leeuwen van een Afrikaans land.

Hupel,, met wat zoeken, vond ook 3 zaken van la Belgique :

- vaas Cristal Val St. Lambert.

- persoonlijk gehandtekening foto van Fabiola en Boudewijn.

- medaille Groot Kruis in de orde van Leopold (en dat is zeer hoog in de hiërarchie van de medailles - nietwaar Else, Rieke en Linda, collega's Arbeidshof)

Anekdote : Hupel wil graag dit museum bezoeken, maar inkom 6 Euro en hij zat toen in een bijzonder krappe financiële situatie. Dank u wel St. Jacques om op dat moment de pastoor en zijn "assistente" op zijn weg te sturen.

Hupel deed weer in zijn beste Frans dat hij kon bovenhalen (Linda en Else, jullie geloven het waarschijnlijk niet, maar dat Frans begint te beteren. Hupel zou nu de telefoon niet doorgeven als er gebeld werd van Cour du travail de Liège ou Mons)

Resultaat : assistente speelde het klaar om het museum gratis te kunnen bezoeken.

Nog steeds meer dan 30 ° . Gaat Hupel dit wel overleven. Houden zijn spieren stand ?

Dinsdag 21 augustus : Chateau Chinon - Larochemillay
28 km Tot : 759,1 km

Hupel stelt het wel; voetjes OK, spieren soepel, moreel hoog. 's Morgens vroeg weg, dus geen gelegenheid om campinguïtbater te zien en dus slapen gratis.

In de streek van de Morvan bestaat veel bosontginning. Er komt praktisch geen handenarbeid meer aan te pas!

Grote machines ; boom neerhalen, takken verwijderen en in stukjes zagen. Spectaculair om zien.

Route was zeer gemakkelijk, steeds D 27 volgen, weinig verkeer en langs beide kanten van de weg een strook van

1 meter gras, goed onderhouden zodat men niet voortdurend op de asfalt moet wandelen.

80 % bos, dus veel schaduw en dat is nodig want het is nog steeds snikheet (35 ° in de zon)

Onderweg koppeltje langs de weg met 2 kinderen - pick- nicken- man was net bezig een fles wijn te ontkurken.

Hola, dacht Hupel, hier moet ik even goededag zeggen. Het bleek een Nederlands gezin te zijn en Hupel kreeg gratis (sic) (Van Hollanders) een fris glaasje rosé aangeboden. Merci !

Verder op de weg een mooi gerestaureerd huisje met een auto met Belgische nummerplaat. Hola, dacht Hupel.

Het bleek een koppeltje te zijn uit Herselt die dit huisje een 5 jaar geleden gekocht hadden. Schitterend !

Het wordt ook verhuurd maar Hupel vergeet gegevens te vragen. Hupel vroeg hier zijn flessen met water te vullen en een beetje zout in te doen. Belangrijk, door het zweten verliest je lichaam ook zout en dat moet terug aangevuld worden anders krijg je last van spierkrampen.

Nog onderweg : een crêperie. En dat vond Hupel, na 20 km stappen, wel een goed plekje om wat te rusten. Ook op het terras een jong gezin met 3 lieve kleine kinderen ; uit omgeving Gent en beide werkzaam bij OCMW Gent. Het werd een

leuke ontmoeting en Hupel bleef er meer dan twee uren plakken, zonder alcoholische dranken. Het was toch geen weer om te wandelen. Snik, snikheet !!

Nog 5 km te doen en het begon donker te worden - onweer op komst en inderdaad een kwartier later een stevige regenbui,

donder en bliksem. Maar een halfuurtje later opnieuw le soleil. Als beloning een prachtige regenboog. Hupel hoopt dat de foto's goed zijn.

Geloof het of niet maar Hupel is zijn bierkbuik (je) kwijt maar wat erg is, nu heeft hij een waterbuik in de plaats gekregen.

Wat wil je met 3 à 4 liter per dag.

P.S. : het eerste is waar, het tweede niet, want Hupel geraakte bij vertrek met moeite in het eerste gaatje van zijn broeksriem nu met souplesse in het derde gaatje en avec un peu effort in het vierde.

St. Jacques als dat zo voort gaat dan valt zijn broek van zijn gat en zie je hem in Compostella nog amper lopen.

Nota voor Hupel : op te zoeken via Google : "la plèchie du Morvan"

Aangekomen in Larochemillay is er nog slechts één zaak open : café restaurant de la Tour. Het duurde niet lang of Hupel zat daarbinnen. Hij mocht nu wel eens goed eten gezien zijn pénible situatie.

Wegens gebrek aan geld was zijn eten zeer sober

geweest de laatste dagen. Het was formidabel - goede franse keuken en slechts 13 E voor een volledig

menu : paté maison, cordon bleu, bisquit rhum ! Met een fles koele witte wijn, Cépage Sauvignon -

Vin de Pays du Val de Loire. Indication géographique

protégée. En of het gesmaakt heeft ! De patron is een Zwitser, Svend Eiger. Na chef-kok te zijn

geweest in de Suisse, kocht hij 10 jaar geleden deze zaak. Maar nu is hij moe en wil hij de zaak

verkopen, maar wie koopt dit in zo'n afgelegen gat. Hupel en

de patron, er was voor de rest geen kat meer. Hadden nog gezellige babbel en de patron bood gratis aan de pelgrim een glaasje

Poire William als afsluiter. Maar het werden er zelfs 2 en De patron had blijkbaar meer behoefte aan een babbel dan Hupel.

De pelgrim heeft die nacht goed geslapen. Hij weet nu iets meer over Suisse (o.a. leger)

Knappe spreuk in het restaurant " il vaut mieux mourir saoul que crever de soif chez un copain"

De gîte communale was ditmaal van een buitengewone kwaliteit, 4 sterren. 21 bedden, ingerichte keuken, living met TV, historisch verleden "Ancienne Maison de Régisseur XIX siècle.

Deel 9

Woensdag 22 augustus : Larochemillay - Essy-l'Eveque

Afstand : 25 km totaal : 784,1 KM 32 °

Laat vertrokken, eerst moest Hupel de kerk bezoeken ; pas open om 10 uur. St Jacob hier mag je tevreden zijn. In de kerk staat een prachtig beeld van jou. Hupel liet zich daar fotograferen door de man van een Ghanees koppel, sympathiek. Ghana ex kolonie van Frankrijk, is een rustig land, er is democratie, verschillende politieke partijen, socialistische meerderheid en het heeft olie. Hupel poseerde naast St Jacques met zijn hand op zijn blote tenen, dat was misschien een beetje oneerbiedig.

De Morvan is erg geliefd bij de Hollanders ; er zijn ook veel campings. Op een terras zette Hupel zich neer voor een fris biertje (Kronenbourg) en hij hoorde langs alle kanten Nederlands praten. Er wou zich nog een koppeltje neerzetten en Hupel vroeg hen of zij ook Nederlands praten. Dat was niet het geval. Hupel kon het niet laten om te antwoorden : Alors, Madame, Monsieur, c'est pas possible de se mettre sur cette terrasse par ce que on doit parler ici le Néerlandais !

De Hollanders hadden er plezier in.

Bourbon-Lancy is een prachtige stad, van ver zie je reeds de kerk en de kern van de stad is middeleeuws. Charmant !

Geslapen in een lokaal van de parochie, dat ook dienst deed als tijdelijke opvangplaats voor diegenen die in grote problemen zitten. De orde en netheid liet te wensen over. In de ijskast stond nog in twee potten etensresten van de vorige dag. Maar rap weggekappt.

In de omgeving liep er een simpel type rond, je kan hem vergelijken met de figuur in het TV beenhouwers feuilleton, die alles goed in de gaten hield. Telkens hij Hupel ontmoette, vroeg hij hem een sigaret. St. Jacques, je hebt uw pelgrim op zijn tocht al een paar keer geholpen, dus Hupel kon moeilijk anders dan telkens (3x) een sigaret te geven. Hiermee geeft hij toe dat hij nog steeds niet gestopt is met roken. Ondanks zijn belofte van hiermee te stoppen zodra hij de grens over was. Maar heeft hij wel gezegd welke grens ? Was het misschien niet de grens France - Espagne ! Hupel ontving een telefoontje van Fortis Mortsel, na de dag voordien een mail gestuurd te hebben. Erg behulpzaam waren ze hem niet. Uiteindelijk gedreigd ; zo er geen nieuwe bankkaart tijdig wordt opgezonden "poste restante" naar Le Puy en Velay, verlaat Hupel Fortis. Basta ! In Bourbon-Lancy had Hupel de gelegenheid om wat eetvoorraad op te slaan. Ziehier het lijstje : Tuckkoekjes (zout), 2 bananen, doosje Camembert, 20 rozijnen, 2 x pakje soep, doosje paté de campagne, sardines à la tomate, 2x filets de maquereaux (mariné au muscadet et à la moutarde à l'ancienne)

PRIJSVRAAG : Hoeveel is het gewicht van al deze producten in aantal gram ? (Het gewicht is voor een pelgrim erg belangrijk)

PRIJS : Hij of zij die het juiste gewicht het dichtst benadert, mag met Hupel een flesje Chablis kraken.

ANTWOORD : ten laatste op 10 september aan karl.vercauteren@telenet.be

Donderdag 23 augustus geen info ??????????????????

**Vrijdag 24 augustus : Essy-l'Eveque - l'Abbaye de Sept Fons
17 km Totaal 824,1 KM 31 °**

Hupel staat weer 4 dagen achter met verslag te schrijven. Waarom niet elke avond stipt verslag maken ! Hupel heeft niet deze discipline. Hij geeft eerder de voorkeur om 's avonds nog een babbeltje te doen op een terrasje. Dat heeft natuurlijk het nadeel dat hij veel vergeet wat er "en route" gebeurt is ! De bedoeling vandaag was om te stappen tot Saint-Leon (32 km) , maar vermits Hupel een paar keer zich vergist had van weg, besliste hij om te overnachten in de abdij "Sept Fons". Hij heeft daar geen spijt van gehad. Geweldig grote abdij met 61 monniken. (Trapisten of Benedictijnen), gemiddelde leeftijd ongeveer 40 jaar, dus bijzonder jong voor een gesloten kloostergemeenschap. In tegenstelling tot Westmalle staat deze abdij bekend voor confituur en graan-producten. Avondmaal en ontbijt waren zeer goed. Met 5 andere bezoekers eten in volledige stilte. (sic) Hupel, stel je voor, is opgestaan om 3 uur 45 om de eerste gebeden (lauden) bij te wonen in de kerk. Indrukwekkend, beklijvend, ingetogen. Hupel stelde wel vast dat alle 61 monniken er niet waren. Toch ongeveer 52. De kerk was bijna volledig duister ; de gezangen waren mooi. Ze kunnen zingen, die paters ! 's Morgens H. Mis om 7.00 uur - alle lichten aan. Kerk is nochtans zeer sober - rechthoekige blok - geen heiligenbeelden - boven het altaar een prachtig glasraam met O-L-Vrouw en kindje Jezus. In de kerk zie je 4 soorten abdijsbewoners :

- De monniken - priester ! Beige van toga.
- De monniken , witte toga.
- De novicen , Licht beige
- Zij die nog nadenken om al dan niet toe te treden, in burger.

De Trapisten zijn wel ge"evolueerd, geen blote voeten in sandalen meer, geen baarden noch kroontjes in de haardos. Zij komen van overal : Europa, Afrika, Azie.

Als zij binnenkomen in hun wapperende toga's, de laatsten zeer gehaast, moet Hupel even denken aan de magistraten van het Arbeidshof in rode toga's, die ook ieder hun plaatste moeten innemen. Zo zou je kunnen denken : eerste voorzitter : abt, kamervoorzitter : priester-monniken, raadsheren : monniken. En wat zijn wij dan als griffier de leken ?

Wat deden de jongste monniken op hun knieën tussen het gestoelte. Dat was me een raadsel ! Wel, zij moesten de gebeden van 's anderendaags voor alle andere monniken klaar leggen.

Slaapkamer in de abdij was prima. Heerlijk frisse lakens.

Om 3.45 uur er uit en nadien terug gaan slapen. Wat doen die paters ? Gaan die ook terug slapen ? Ik zou het niet weten

**Zaterdag : 25 augustus : 'L Abbye Sept-Fons - Bert
Afstand 24 km Totaal 848,1 km 31 °**

Na H.Mis en ontbijt meteen vertrokken. Opnieuw schitterend weer. Bedankt ST. Jacques !
Onderweg in een kleine gemeente plaatselijke marktdag (St. Denis) Zoals een markt moet zijn.
Kleine plaatselijke tuinbouwers komen daar hun producten verkopen.
Het is hier wel de streek van de vleeskoeien. Hupel, stadsmens, sprak hierover een plaatselijke boer aan. Want hij wou weten wat men met die melk deed. Het antwoord was poepsimpel en voor de hand liggend : voor de kalveren !
En Hupel droop af. En wat zijn die koeien kuddebeesten, als je één aankijkt - binnen de minuut gans de kudde ! In Bert vond Hupel een plaatske om te slapen op een camping - in een staancaravan.
Helemaal voor hem alleen. Prima.'s Avonds wou Hupel nog gaan eten in de enige zaak die nog open was. Maar daar kwam hij tweedes ! Gans het restaurant zat vol, geen plaats voor hem. Maar wat hoorde Hupel, als hij zijn oren spitste ? Uitsluitend zijn eigen taal !
Wat bleek : de uitbaters waren mensen uit onze Limburg, een koppel uit Houthalen-Helchteren. Als je in de geburen komt, warm aanbevolen ! Goede keuken en Belgisch bier, o.a. Duvel aan een zacht prijsje : 3 €. Betaald Hupel in Mortsel niet meer !
Hij betaalde ooit "en route" 6,10€ voor een Duvel, denk dat het in Reims was.
Maar eten kon hij niet. Volzet. Toch proficiat voor dat Limburgs koppel een zaak in zulk afgelegen gat met succes te runnen. Chez Foset Karine en Bert.

Zondag 26 augustus : Bert - Avreuilles
Afstand 23 km Totaal : 864,1 km 33 °

In tegenstelling tot andere dagen, nu volledig de GR gevolgd. Schitterende wandeling, 80 % bos, goed bewegwijzerd (à la Kleitrappers)
In Avreuilles slapen in een gîte communale. Slaapkamer voor 6 personen voor mij alleen. Vermits Hupel geen brood meer had, kreeg hij gratis van de verantwoordelijke een half stokbrood. Gratis, voor niks !

Deel 10
Maandag 27 augustus : Avreuilles - Lavoine
32,5 km Totaal : 895,6 km

Vandaag een keer volledig de routes départementale gevolgd. Het was quasi dezelfde afstand als via de GR 3 (Belangrijke GR, die o.a. volledig de Loire volgt), maar in tijd veel verschil. De routes departementale blijven ongeveer op dezelfde hoogte in tegenstelling met de GR, die bijna volledig door bos gaat maar met veel meer hoogteverschil !
Onderweg in Chatal-Montagne een prachtige Romaanse kerk uit de 12/13de eeuw. Prachtige glasramen in een, zoals de Romaanse kerken zijn, donkere kerk.
Toch typisch voor al die kleine Franse dorpjes, de middenstand (bakker, beenhouwer etc) verdwijnt er volledig. Er zijn hier nog geen vreemdelingen om de handel over te nemen !
In Lavoine geen slaapgelegenheid, dus nog 2 km verder, steeds bergop en dat na 30 km, naar de gîte au chalet de ski de fond, op +/- 900 meter hoogte. Vooraf gebeld bij de apotheker in Lavoine, want Hupel zijn gsm laat het afweten. Wel ontvangen maar niet bellen? Ook geen sms berichtjes.
Pharmacies was erg vriendelijk voor Hupel.
De gîte was super. 32 plaatsen en voor mij alleen.. Hupel had chance; de dag voordien volzet.
De verantwoordelijke was weer supervriendelijk. Hij bracht mij spontaan een fles wijn, chocolade en koekjes. Sint Jacob daar zit jij toch voor iets tussen, ge legt uw pelgrims in de watten. Allée merci !
Sorry Jacques, maar Hupel stelt vast dat hij u begint te tutoyeren.

Dinsdag 28 augustus : Lavoine - Chabreloche
18 km Totaal 913,6

Vandaag opnieuw voor 75 % de GR3 gevolgd. Geklommen tot boven de 1.000 meter. Zwaar !
Tot de middag druilregen, maar als je daar 4 uren in wandelt dan ben je ook goe nat.
De weg ging soms langs bergbeekjes en steil omhoog - 100 passen, voetje per voetje, en even stilstaan om bij te tanken met zuurstof. Het zweet droop van zijn rug, hij dronk die dag zeker 5 liter water.
Hupel vroeg zich wel af wat een pelgrim moet doen bij zwaar regenweer wanneer die bergbeekjes niet droog staan. Maar één antwoord : "we zullen doorgaan..... en afzien. Na regen komt zonneschijn. En inderdaad vanaf de middag opnieuw volle bak zon.
Korte afstand (18 km). Hupel had de bedoeling om door te stappen tot Couvent Notre Dame de l'Ermitage. Maar hij gaf de pijp aan Maarten en koos voor een hotelletje. Een beetje luxe mag af en toe - 42 € voor bed, avondmaal en ontbijt. Hotel "Le mandrin", wat wil zeggen "un voleur" Hij die steelt van rijken om armen te helpen - cfr Robin Hood.

Hupel was de enige gast in het hotel. Je vraagt ja dan wel af hoe die mensen nog hun kost kunnen verdienen. Het eten was sober, maar goed. Kaasshotel als afsluiter (een klassieker in Frankrijk, niet waar)

4 Verschillende kazen :

- * Montagne (zoals trapistenkaas)
- * Chèvre (zachte kaas zoals camembert)
- * Cantal (oude kaas, stevige kost)
- * Bleu d' Auvergne (met groen in de kaas)

De uitbaters waren niet echt vriendelijk ; weinig gesprek mogelijk.

Trouwens tot hiertoe een vrij algemene vaststelling ; goedendag zeggen zit er niet in. Als je iets vraagt zijn ze wel behulpzaam, maar ook niet meer dan dat !

In de kerk staat een mooi beeld van Jeanne d'Arc.

Elke kamer in het hotel heeft zijn naam. Hupels kamer heet "Le coutelier" Hij die mij het eerst een sms stuurt, 00 33 470512713 met de juiste betekenis in het nederlands ontvangt van Hupel een beloning !

Nog 5 dagen en Hupel is in Puy en Velay.

Woensdag 29 augustus : Chabreloche - Notre Dame de l'Ermitage
22 km Totaal : 935,6 km

's Morgens waarschuwde een klant in het hotel (ervaren wandelaar, kwam net terug van een 8-daagse wandeltocht in de Alpen) dat het na de middag hevig zou kunnen onweren. Dat bracht Hupel wel even aan het schrikken. Gans de dag in het bos wandelen bij een hevig onweer is niet prettig. Er kan wel eens een tak naar beneden komen. Om nog niet te spreken over die uitgedroogde bergbeekjes die dan ongetwijfeld veranderen in ruisende, klaterende klotsende beken !

Maar Hupel liet zich niet van de wijs brengen en hij vertrok met zon. In Chabreloche heeft Hupel nog eens een goeie voorraad opgeslagen o.a. Makreel in mosterdsaus (heerlijk)

Dat betekent alweer kilo's meer gewicht in de rugzak. Dat doet Hupel er aan denken dat hij nog steeds een pak vijgen heeft. Enkele dagen geleden, toen hij in geldnood zat, gekregen van een vriendelijke fransman. Die zijn er dus ook !

Hij moet dat opeten als is het maar voor het gewicht ; 400 gram.

Tussen haakjes, dank aan al diegenen die na mijn oproep van een paar dagen geleden, Hupel een sms'je stuurden :

- * Rieke - zo'n sterk mens is Hupel nu ook weer niet !
- * Jas van de "Moeskop" - inderdaad : geheugen als gaatjeskaas : ben ondertussen nog 3 zaken verloren. Als het zo voortgaat verschijnt inderdaad onze pelgrim naakt voor ST. Jacob.
- * Herman (van de genootschap) nog veel leesplezier.
- * Marie-Christine (rijweg) Ocharme die voetjes van Etienne na de Vierdaagse van de IJzer.
- * En last but not least : de quasi dagelijkse sms'jes van Vivke. Hupel zou ze niet meer kunnen missen !
- * Kleitrappers laat eens weten hoe de tocht in Lier was; 2000 deelnemers ?

Hupel had vandaag de mooiste pick- nickplaats tot heden, kleine kiosk, tafel, 6 stoelen en een prachtig panoramisch uitzicht. Hij ontmoette daar een koppeltje uit Bretagne, die de GR 3 stapten. Gezellig, randoneurs onder elkaar, dat werkt.

Deel 11

Noot van de redactie :

Hugo staat heel wat dagen met verslag achter. Hij weet dat !

De redactie heeft geen achterstand.

Hugo is nu 54 km voorbij Le Puy.

Vervolg van woensdag 29 Augustus

Verbetering het klooster noemt Notre Dame de l'Hermitage (En niet L'Ermitage)

Het klooster is schitterend gelegen, op een hoogte van 1110 meter. Als het een straal blauwe hemel is kun je de Mont Blanc zien ! Dat was vandaag niet het geval. Het voorspelde onweer kwam gelukkig niet. Merci ST Jacques. 's Avonds om 9.30 u, de dagen beginnen al snel te korten, waren er wel weerlichten te zien. De nonnekens maken deel uit van : Congregation des Missionnaires de Notre Dame de la Salette (La grande Salette du Dauphiné - les pèlerinages d'altitude) Geciteerd uit een infobrochure.

Gezamenlijk avondmaal maar niet in stilte zoals een week geleden bij de trappisten. Tegenover hem zat een nonneke uit Madagascar. Het land van de vanille !

Het eten was op z'n nonnekens en dus lekker en gezond

Donderdag 30 augustus : Notre Dame de l' Hermitage - Auberge de Garnier
Afstand : 27,2 km Totaal : 962,8 km

Nogmaals gsmst naar Fortis Mortsel. Hupel begint zich zorgen te maken of de nieuwe bankkaart wel tijdig poste-restante in Le Puy zal zijn !

Soms vroeg Hupel zich wel eens af of hij geen radiootje had moeten meepakken, zeker op het traject Vezelay naar Le Puy-en Velay, dat zeer eenzaam is. Nog geen enkele pelgrim ontmoet. Maar uiteindelijk kun je dat allemaal (radio, Tv, gazet) missen. De wereld blijft ronddraaien ook zonder dat Hupel kennis heeft van wat daarop gebeurt.

Niet belangrijk maar toch even opschrijven. Het "handtasje van North Face (sponsors ! sic) draagt hij niet meer als een heuptasje maar als een borsttas. Draagriem niet meer op de heup maar rond de nek. 't Zit veel gemakkelijker.

Het belooft een zware bergetappe te worden : even opsommen :

Col de la Loge : 1253 m

La Montagnette : 1382 m

Le col de Beal : 1390 m

Tussen haakjes : dit is bijna even hoog als de doorsteek van de Pyreneeën (Col de Lepouder 1430 m)

Dus na de "laudes" en ontbijt onmiddellijk vertrokken. Men voorspelt regenweer en mogelijk is in Auberge de gîte Col de Beal gesloten en moet Hupel nog 2 uur verder stappen.

Hupel had alleszins goed geslapen, zijn bedje was immers opgemaakt door een nonneke, zo veronderstelde hij.

Het was niet alleen een bergetappe maar ook vrouwendag ! Hij was nog maar pas vertrokken of hij ontmoette 5 vrouwen , bezig aan een plaatselijke wandeling. Deze bleken vrijwilliger te zijn in de omgeving van Parijs, voor opvang van sukkelaars, die door allerlei omstandigheden moeten leven aan de rand van de maatschappij.

Maar lang kon Hupel niet bij hen blijven, de cols niet waar !

Het was een pittige klim naar de eerste col. Je vertrok wel op 1.100 meter, maar eerst moest je wel via een valletje afdalen tot ongeveer 700 meter en dan stijgen tot 1253 meter, op relatief korte afstand. En wat zie je dan op de top ? Een zeer kaal landschap, je zit boven de boomgrens met overwegend één begroeiing , idem als op 12 meter hoogte in onze Kempen : heide !

Nog een anekdote in verband met de ontmoeting met de 5 vrouwen. Op zeker moment zegde er één iets in de trant van " Je mag nu zoveel zonden doen als je wil, eens in Compostella vergeeft Saint Jacques je alles "

En zeggen dat er zijn die over Hupel beweren dat hij daarvoor ook nog eens te voet naar Rome moet gaan !

De auberge "Col de Bréal " was inderdaad gesloten en dus nog 8 km doorstappen naar Auberge de Garnier, gelegen op 800 meter buiten de route. Saint Jacques, nu hebt ge uw pelgrim nogal doen afzien ! Hij verliet de route volgens kaart op 800 meter van de route richting Auberge en volgde een draadafspanning van een weide. Op het einde van de weide, niks te zien. Het was een beetje heuvelachtig, misschien langs de andere kant van de helling ?? Dus rugzak af, over de afspanning en met wat klimwerk zat Hupel langs de andere kant.

En inderdaad er verscheen een huizeke aan de einder. Dus op weg daar naartoe via de kortste weg. Dit was diagonaal door de weide, tweede maal, rugzak af en Hupel klimt reeds met een beetje vaardigheid over de draad.

Ondertussen, St. Jacques, begon het ook nog te waaien en te regenen !

Het huizeke was leeg ! Geen kat te zien. Maar een 200 meter verder een weg en in verte boerderijen. St Jacques, dan heb ik beroep op je gedaan. Het begon immers donker te worden en Hupel had geen zin om in een stal te slapen. In het tweede boerderijtje brandde er licht. Klop, klop en wie deed daar open : twee lieve jonge meisjes.

Het was immers vrouwendag. De meisjes bleken jonge architecten te zijn uit omgeving Parijs. Quid slaapplaatsen ?

De meisjes besloten boven te gaan slapen. Dat kwam goed uit voor Hupel want zijn spullen waren goed nat en de meisjes hadden reeds de GROTE haard aangestoken (houtblokken van 1 meter). Zij hadden ook overal kaarsjes aangestoken want er was immers geen electriciteit noch warm water. Ook gaven ze aan Hupel een grote charcuterieschotel en frans brood. Hij was met zijn gat in de boter gevallen.

Hupel heeft die nacht goed geslapen engedroomd !

Vraagjes :

1. Waarom kijkt Hupel veel meer naar de grond (soms voor 80 %) dan naar het landschap ?
2. Waarom zijn bepaalde stukken het dubbele in afstand (bv 100 meter afstand maar in feite 200 meter stappen) ?

Lees het antwoord in volgend verslag.

Deel 12

Vrijdag 31 augustus : Auberge de Garnier - Saint-Anthème
25,5 Km Totaal 988,3 km

Hupel was vanzelfsprekend vroeger wakker dan de meisjes ; mocht ze niet storen in de badkamer (enkel koud water) Vermits de Auberge 800 meter buiten de GR lag, had Hupel het moeilijk om de route terug te vinden, nog moeilijker dan bij het toekomen. Hij dacht dat hij in de juiste richting liep, maar moest over wel 5 weideafspanningen kruipen. Rugzak telkens af en over de pinnekesdraad, vooraleer hij terug op de juiste route zat. Op zeker moment viel hij en hij kan u verzekeren met je rugzak aan geraak je niet recht. Dus alles loskoppelen, rugzak en heuptas. Gelukkig viel hij zacht. Het was weer een zware etappe ; o.a. de Col de Barachucet (1.267 m) waar een info-bord stond met de routes van de trekvogels !

In Saint-Anthème koos Hupel om te slapen voor Maison Familiale Hotel Le Continental, aangekondigd in zijn gids vooreen prijs van 18? voor een pelgrim. Maar dat sloeg efkens tegen. De patron wist hier niks van en vroeg het dubbele : 36?

Hupel had niets te vertellen daar de prijs buiten vermeld stond en het te laat was om nog iets anders te zoeken.

Nog even een wandelingske gemaakt en toen zag Hupel dat het lokale feestdag was. De kermis stond reeds opgesteld.

In een cafeetje waren de voetballers van de club Saint-Anthème reeds duchtig aan het vieren. Na kennismaking nodigden ze Hupel uit naar het bal. Dat liet Hupel zich geen twee keren zeggen. Het had uiteindelijk niet veel te betekenen. Al hetzelfde als bij ons ; veel drinken en weinig dansen !

Zaterdag 1 september : Saint-Anthème - Estiverailles
17 km Totaal 1005,3 km

Na dat avondje-uit was het gelukkig voor Hupel maar een korte etappe. En hij liep ditmaal eens niet verkeerd !

Antwoord op de vraagjes

1. Hupel telt dikwijls zijn stappen. Hij weet bijvoorbeeld perfect dat als hij 320 dubbele stappen heeft gedaan dat hij

1 km heeft afgelegd. Dat is gemakkelijk na te gaan op een route départementale, vermits daar om de kilometer een paaltje staat. Als hij nu een lange, vrij eentonig stuk moet wandelen, kijkt hij naar de grond, telt 50 of soms wel 100 stappen en als hij dan opkijkt, zo heeft hij het gevoel, een stuk opgeschoten te zijn, in tegenstelling wanneer je steeds het landschap in het oog houdt ! Zijn er nog wandelaars/pelgrims die dat doen, zo vraagt Hupel zich af !

2. Waarom legt hij soms de dubbele afstand af, bv. 200 meter i.p.v. 100 meter ? Wel wanneer het zeer steil omhoog gaat, wandelt Hupel, gelet op zijn beperkte longcapaciteit, in zig-zag naar boven.

Dat is een stuk minder belastend. Zelfs steil bergaf gebeurt dat wel eens.

Wie had de correcte antwoorden ?

Hupel was vroeg in Estiverailles. Het was geweldig koud vandaag - sterke noorderwind en amper 10 °. Gelukkig was er in de gemeentelijke gîte verwarming (electrisch), zodat hij zich lekker kon opwarmen.

Zondag 2 september : Estivareilles - Retournac.
27 km Totaal 1032,3 km

Dit kondigde zich aan als een weliswaar lange etappe, maar Retournac ligt aan de Loire, dus veronderstelde Hupel ; dit wordt overwegend afdalen ! Niets was minder waar, niet minder dan vier diep uitgesneden valleitjes moest hij door. Dit betekende telkens 150 à 200 meter afdalen en terug naar boven, en niet via asfaltbaantjes, maar via nu droog liggende beekjes, die vol met keien liggen. Hupel denkt dat dit wel eens de zwaarste etappe van gans zijn tocht zou kunnen zijn. Na 40 bochten denk je van boven te zijn, maar dan volgen er nog een stuk of 40. Dat kruipt in de kuit.

Dodelijk vermoeid kwam hij toe in Retournac om 19.00 uur. Daarbij kwam nog dat hij de verantwoordelijke van de gîte, gelegen 1 km buiten Retournac, niet kon bereiken (bezettoon of tel. nummer niet bestaande). Navraag bij Boulangerie en plaatselijke bar-tabac gaf geen oplossing. Maar dan is er St. Jacques ! Een vriendelijke jonge man stelde voor om met zijn auto mij te brengen naar de gîte. Daar aangekomen bleek dat de telefoon van "madame" reeds 2 dagen niet werkte !

Het was er wel iets speciaal ! Naast het bed van Hupel stond een mini-bibliotheek (zelfs een gids voor wandelaars in België)

In de omgeving van de gîte stonden twee yourt's (Mongoolse tenten). Er werden jeugdgroepen in opgevangen. Als een blok viel Hupel in slaap. Hij was zo moe dat hij met kleren en al in slaap viel. Gelezen in het toilet van deze gîte " Pour moi le bonheur, c'est se sentir beau dans le coeur des autres" Mooi gezegd !

Maandag 3 september : Retournac - Vorey
18 km Totaal : 1040,3 km

's Morgens mocht Hupel mee aanzitten aan het ontbijt en uit "kompasse" met een pauvre pelgrim mocht Hupel niks betalen en bracht men hem met de auto terug naar het centrum van Retournac. Gemakkelijke etappe : de Loire volgen tot Vorey.

Die morgen nog een interessante ontmoeting met een gewezen para-commando van het Franse leger, die ingezet werd met zijn bataljon tijdens de oorlog in Joegoslavië (Kosovo, Kroatië). Van zijn opleidingspeloton sneuvelden 50 %. De "haute-Loire" is zeer mooi. Het dal is nog niet zo breed, er liggen vele eilandjes in met typische boogbruggen over de rivier.

Zeer mooie Romaanse kerk in Retournac, met moderne glasramen van een wereldbekende kunstenaar. Verassend is ook dat Retournac bekend is voor zijn kantwerk. Andere stijl en techniek dan de Brugse kant; Prachtige gîte in Vorey. Een klein huisje even buiten het dorp, dat Hupel deelde met Fons uit Houthalen-Helchteren, die Hupel

reeds ontmoette (ex-rijkswachter , met internationale opdrachten - informatie verzamelen).

Hupel kreeg nog een SMS-berichtje van Jos (via Limburgica.) Neen Jos, Hupel heeft zijn teerlingen niet vergeten, noch verloren, maar hij kreeg nog niet de kans om nieuwe leden te maken van de fameuze Berenclub. Dat komt nog, zo hoopt hij.

In de loop van de dag kreeg Hupel telefoon van PNB Fortis met de heugelijke melding dat een nieuwe bankkaart werd opgezonden "poste restante" naar de post van Le Puy.

Deel 13

Dinsdag 4 September : Vorey - Le Puy-en-Velay
22 km Totaal : 1062,3 km

Om 7.30 uur op pad met Fons, de ex-rijkswachter, maar niet lang samen gebleven. Hupel stapte, met zijn ervaring van bij de Kleitrappers, ietske vlugger (sic).

Eindelijk komt Le Puy-en-Velay in het zicht. Hupel was tevree. Er zijn weinig pelgrims die de weg van Vezelay naar Le Puy kiezen. Het is trouwens geen historische route, de afstand is lang (440 km - 16 dagen!) en zwaar. Bovendien een beetje eenzaam, je komt geen pelgrim tegen. De bewegwijzering is nochtans goed, meestal volg je de GR 3, die een belangrijke wandelroute is in Frankrijk en die voor een groot stuk de Loire volgt.

Ondanks het gering aantal pelgrims zijn er verblijfsmogelijkheden voldoende en goed. Voor 60 % sliep Hupel in gemeentelijke gîtes, waar hij meestal alleen was. De kwaliteit is goed tot zeer goed.

Le Puy is gelegen in een vallei maar wordt opvallend gekenmerkt door hooggelegen punten, restanten van vulkanen, waarop zich bevinden :

- de kathedraal Notre-Dame met een prachtig beeld van St.Jacques.

- Rocher Saint Michel d'Aiguille (260 treden)

- Statue Notre-Dame de France (Rocher Corneille), gemaakt van 213 kanonnen die buitgemaakt werden van de Russen in Sébastopol en door Napoleon III geschonken.

Vooraleer de stad te bezoeken vol goede moed naar La Poste om zijn bankkaart op te halen. Maar geen kaart toegekomen. Gebeld naar Fortis Mortsel ; antwoord : kaart werd opgezonden !

Hupel had nog wel geteld 0,32 € ! Dan maar bellen naar La Belgique om een bereidwillige ziel te vinden die 500€ wilde opsturen via Western Union. Maar, als er iets tegen slaagt, slagen er nog andere dingen tegen. Karl op wandel, zus Betty op linkeroever, Harry (de Fosielen) vetrok op reis, anderen Flor, Dré niet bereikbaar.

Uiteindelijk kwam Hupel terecht bij Boudewijn van de "Rijweg", redder in nood. Binnen het uur had Hupel weer wat centjes ! Aan de post gevraagd om de bankkaart door te zenden naar Cahors. Hopelijk komt het daar in orde.

Dat heeft nu wel lang genoeg geduurd en kostte Hupel reeds 2 x 32 €. Daar had hij wel iets anders mee kunnen doen !

Slapen vond Hupel in de Auberge des Jeunes vlak bij de kathedraal.

Op een plein vlakbij was men een grote tent aan het opzetten in het kader van de Middeleeuwse feesten, die volgend week-end worden georganiseerd. Het leek wel een tent voor de graaf van Vlaanderen. Om daar te slapen moest Hupel echter nog op zoek naar een gravin. Weinig waarschijnlijk dat hij deze zou vinden in het centrum van Le Puy. 'S Avonds nog een kleine wandeling gedaan ; gebouwen prachtig verlicht.

Woensdag 5 september : Rustdag in Le Puy-en-Velay

H.Mis voor de pelgrims om 7.00 uur bijgewoond. Ongeveer 200 pelgrims aanwezig. Na de Mis verzamelen zij voor het beeld van St.Jacques voor de pelgrims zegen. Nadien roept de priester verschillende nationaliteiten af. Er waren slechts 3 Belgen aanwezig. Fons en Hupel en nog een Luikenaar. Daarentegen ondermeer 12 Canadezen ; een vijftal Australiërs enz...

Er is ook een grote doos waarin bezoekers van de kerk op een briefje hun intenties steken. Een pelgrim kan zo'n intentie dan meenemen naar Compostella en bij St.Jacques een gebedje doen voor de meegenomen intentie.

Vanzelfsprekend bezocht Hupel de kerk Saint-Michel, hoog op de rots (une cône volcanique).

Fantastisch panorama. De kerk dateert van de tiende eeuw. Hoe kreeg men het toch klaar om daar, met de beperkte middelen die men toen had, een kerk te bouwen. (Werelderfgoed Unesco).

Kantwerksters zijn in Le Puy al even sterk aanwezig in het straatbeeld als in Brugge. Hupel kon niet nalaten om een cadeautje te kopen in Le Puy'se kant voor?

Op de place du Illot staat er ook op de hoek van een straat een mooi beeld van St. Jacob.

Donderdag 6 september : Le Puy - Monistrol d'Alier

28,8 km Totaal : 1090, 1 km

Hupel stelt vast dat "le chemin" steeds gemakkelijker wordt, zo ondermeer geen steile paden meer bij het verlaten van Le PUY, maar omhoog via mooi aangelegde trappen. Bewegwijzing nog beter als die van de Kleitrappers en dat wil wat zeggen.Onderweg mooie tekst :

" Marcheurl, Voyageur,

Quoi que tu sois

Qui que tu sois

Ce chemin sera pour toi

Une aventure et un chemin intérieurs

Ces quelques paroles te servent de viatique

Et t'encouragent lorsque tu seras fatiguée

Ce n'est pas le chemin qui est difficile

C'Est le difficile qui est le chemin"

Wel uitgeruste pick-nick plaatsen ! Het wordt ook meer commercieel met o.m. Bar St.Jacques, met mooi terras, waar Hupel moeilijk voorbij kan. Het geeft ook de gelegenheid om eens een babbeltje te doen. De gîte communal , gelegen even voor Monistrol is zeer goed. Hupel ontmoette er weer een jong koppeltje ; Hij is urbanist en zij logopediste en beiden gingen zich verder specialiseren, hij in Brussel (St. Lucas) en zij in Brussel of Luik. Hupel zal hun gids zijn om hen laten kennis te maken met Antwerpen, zo werd althans afgesproken.

In de gite deelde Hupel de kamer met Zwitserse motard. Uitzonderlijk man. Kinesist van opleiding. 10 jaar gewerkt in Ecuador, met straatkinderen. Daar zijn vrouw leren kennen (geen Ecuadoriaanse maar toevallig ook een Zwitsers). Vervolgens "chef de prisons" na examens in Genève. Was verantwoordelijk voor de afvoer van ongewenste vreemdelingen die aan handen en voeten gebonden in buikhouding. Alleen op een vliegtuig, volle bak en stopplaatsen in verschillende Noord Afrikaanse landen. Hij had het daar erg moeilijk mee. Hij vond dit mensonwaardig !

Vrijdag 7 september : Monistrol d'Alier - Chanaleilles

26 km totaal : 1117,1 km

Bij het verlaten van Monistrol een brug over de Alie, volgens de plannen van Ir. Eiffel (1888), zelfde jaar als de Eiffeltoren.

Het was geweldig stijgen om de kapel ST. Madeleine te bereiken, gebouwd onder een overhangende rots. Dit zijn plekjes waar Hupel even halt houdt, zijn sac à dos aflegd, zich neerzet en geniet van de stilte en het geweldig panorama. Laat de anderen maar voorbij trekken. Hupel heeft tijd.

Beetje verder een klein brandhout bedrijfje gepasseerd. Daar houdt Hupel even halt. Weliswaar een éénmansbedrijfje (een afrikaan), maar met modern materiaal. In één beweging worden de boomstammen (diameter 50 cm) in 4 gekliefd en op lengte gezaagd en via transportband meteen naar camion. Het gaat er altijd maar sneller, efficiënter en arbeidbesparender aan toe. Is het beter ?

Hupel heeft er zo zijn vragen bij. Herinner u : Anders gaan leven !

Onderweg een koppeltje tegen gekomen met hun bagage in een trekkarretje. Vanzelfsprekend trok de man, maar wat eigenaardig

was ; zij gingen in tegengestelde richting. Daar moest Hupel het fijne van weten. Wat bleek : het was voor de man te zwaar geworden en zij waren op terugweg. Einde pelgrimstocht !

Andere mensen ontmoetten, vindt Hupel zeer boeiend. Dit is ook de weg naar Compostella.

Onderweg passeerde Hupel een prachtige camping en het was net tijd om even een repos te nemen en een stukske te eten. Toch eigenaardig dat er geen kampeerders waren. Camping was erg mooi gelegen, goed uitgerust, zelfs met een klein zwembad. Adres moet ik doorgeven aan Pasar.

Om te slapen opnieuw een gîte communale - zeer goed.

Maar hier wel even een algemene bedenking : er is weinig contact met de anderen. Men komt toe, doet zijn waske, maakt iets klaar om te eten of gaat eten in het dorpje en om 9.00 uur is het gedaan. Iedereen kruipt in zijn nestje.

Voor Hupel is dat toch wat vroeg. Ofwel gaat hij het dorp in, bewondert de sterrenhemel en als er nog iets open is drinkt hij nog een glas wijn, want bier is te duur voor zijn budget, en probeert zijn verslagen bij te werken.

Eigenlijk is hij nu reeds in Cahors (17.9). Hupel heeft dus wel wat achterstand. Het is nog steeds hetzelfde met Hupel, ambiance komt vaak voor werk !

Zaterdag 8 september : Chanaleilles - Aumont-Aubrac
32 km Totaal 1149,1 km

Het was echt een mooie gîte. Slaapkamer met 10 degelijke bedden, grote living met mooie ingerichte open keuken, salon, open haard ! Wat wil je nog meer ?

Hupel is nu in het bergland van Aubrac. Het zijn hier vooral vleesrunderen. Het vlees "Aubrac" is even bekend als het vlees uit het Centraal Massief (witte koeien - charolais). Dat kent men ook in Antwerpen. Niet waar slager Frans !

Rustige wandeling, weinig niveauverschil en nog steeds overwegend zon. Wat heeft Hupel toch chance, sinds zijn vertrek uit Mortsel nog maar driemaal een halfuurtje regen. Wat is Hupel toch een gelukkig man (nu!) dat hij dit allemaal kan en mag doen.

Hij geniet er elke dag ten volle van !

De kerken zijn nog wel romaans maar hebben een andere stijl. Er is nu een robuuste toren met 3 ã 4 zichtbare klokken. Weidse uitzichten, wel heuvelachtig maar niet steil.

Veel pelgrims, vooral Franssen, maar ook Canadezen, Zwitsers, Australiërs. Maar dat zijn overwegend toeristen, die ook de Chemin St. Jacques doen maar met geen rugzak maar bagagetransport. Chacun son chemin ! zegt men. Maar zij zorgen er wel voor dat je voor alle zekerheid de volgende gîte moet reserveren. Tot Le Puy-en-Velay heeft Hupel dat nooit moeten doen !

Onderweg een werkelijk prachtige gîte in een vroegere herenboerderij, genoemd "Le Sauvage en Gevaudan. Als Hupel dat vooraf zou geweten hebben, sliep hij daar. (31 ã, ã demi pension) Sinds zijn vertrek nam Hupel steeds drinkwater van de robinet (leidingwater). Steeds goed, maar in Aumont-Aubrac was het echt niet te drinken. 3 X Bah !

St. Jacques zorgt steeds maar voor veel zon. Als Hupel dan de andere pelgrims hoorde vertellen op de info-dagen. Hupel is wellicht de pelgrim die naar de meeste info-dagen van de Vlaamse Genootschap Compostella is geweest vooraleer te vertrekken. En telkenmale een interessante ervaring geweest.

Hotel Aubrac heeft ook een gîte. Mooi gelegen en zeer goed.

's Avonds ontmoeting met een vrouw uit Heidelberg (ik heb mijn hart in Heidelberg verloren) die afscheid had genomen van haar dochter die alleen verder trok naar Compostella. Zij was een beetje ongerust of haar dochter, alleen op weg, dit wel aankon.

Zondag 9 September : Aumont-Aubrac - Nasbinal
28 km Totaal : 1173,1 KM

Veel oude koeienpaden, langs waar de koeien in het voorjaar naar de zomerweiden in de bergen worden gedreven. Onderweg sympathieke halteplaats : "Les 4 chemins". De bazin, een dame van, schat Hupel, tegen de 90 jaar maar die met nog veel ambiance de pelgrims ontvangt. Gezellig terrasje in de zon. Hupels T-shirt kan drogen terwijl hij geniet van een rosé en een babbeltje doet met andere randonneurs.

Eigenaardig, maar Hupel staat niet echt laat op (tussen 6 en 7 uur), is met de eersten vertrokken maar komt steeds met de laatsten toe. (cfr Jacobskerkenpad in 2009, een tocht doorheen Vlaanderen via alle St. Jacobskerken, 843 km, georganiseerd t.g.v. het 25-jarig bestaan van de Vlaamse Genootschap Compostella) Geïnteresseerd, Zie website met dezelfde naam.

Opvallend ook in Aubrac zijn de stenen muurtjes tussen de weilanden (cfr Ierland) Hoe deden die mensen dat om al die keien uit de weilanden te verzamelen en er stevig gebouwde muurtjes mee te bouwen ! Chapeau !

Onderweg een "hommage" aan Louis Dalle, Drie jaar concentratiekamp, nadien priester in Zuid-Amerika, waar hij bisschop werd van het hoogst gelegen bisdom ter wereld. (Google : Louis Dalle, un homme libre)

Mooie statue van St. Jacob in de kerk van Nasbinal.

Noot : Het zal de aandachtige lezer niet verwonderen. De laatste zending van Hupel had hij verstuurd ZONDER postzegel. De brief was duidelijk opengesneden. Ik vermoed door de Franse Post , die ergens begrepen dat de tekst over een pelgrimtocht ging. Zij hebben dan ook de mantel der liefde over zijn verstrooidheid gelegd.

Deel 14

**Maandag 10 september : Nasbinales - St Chély d'Aubrac
17 km Totaal 1194,1 km**

Gisteren nog foto laten nemen met mooi ST. Jacobsbeeld op de straat voor de kruidenier. In zijn pelgrimsverslag uit 2006 schreef Kurt-Peter Gertz, priester, op weg van Köln naar Compostella : "deze etappe over de bergen van de Aubrac is de mooiste van heel de route !!
Onderweg kwam Hupel de GR-schilders tegen. Zij hebben maar twee potten verf bij, wit en rood. Hupel had de indruk dat het geen vrijwilligers zijn, maar ambtenaren, want zij reden met een renaultje van "Comité département Aveyron".
Hupel deed er een klapke mee en vroeg hen waarom ze nog niet werkten met spuitbussen ? Blijkbaar is dit niet zo duurzaam als verf. Alleszins is de weg prima aangeduid. Hupel wandelde over de bergpas van Aubrac, 1.200 meter hoog. Van ver ziet hij reeds de kerk van Aubrac.
Hupel heeft "Aubrac" vlees gegeten ; om duimen en vingers af te likken. Kan men dit ook in België kopen ?
Het klooster-hospitaal was groot en wereldwijd bekend. Maar te groot, te rijk..... is nooit goed. Ridderorden van de Johanieten en Tempeliers werden jaloers en probeerden het klooster in te lijven. De oorspronkelijke idealen van graaf Adelard gingen teniet. Een brand in 1700 verwoestte het kloostercomplex praktisch, volledig. Later met de Franse revolutie werd het domein verkaveld en verkocht (bekend verhaal).
Enkel de romaanse kerk "Notre-Dame-des-Pauvres" getuigt nog van het grootse verleden. Van de kerktoeren, voorheen 5 klokken, rest enkel nog de "cloche des Perdus", die geluid werd bij het invallen van de duisternis, zodat pelgrims niet zouden verdwalen. (nu niet meer nodig , gsm,gps, tablet, smartphone !)
En na dit stukske geschiedenis een curieuze vaststelling : elk dorpje in Frankrijk, hoe klein ook, heeft zijn openbare toiletten en deze zijn proper. Enkel moet men er soms opletten dat je WC papier bij je hebt, dat is niet altijd voorradig.
Curieus, noemt Hupel dit. In Kontich, waar hij 38 jaar gewoond heeft, moest men de toiletten sluiten wegens vandalisme.
Een tussen haakjes, het zijn hier geen franse toiletten, maar goede en degelijke potten waar je comfortabel kunt op zitten. Hupel denkt dat we onze mening over Frankrijk moeten herzien !
Nog een bedenking : Het is steeds goedkoop voor een volledige menu (voorgerecht, hoofdschotel en nagerecht) 12 à 14 €, en goed eten. Steeds fris water à volonté op tafel. In 't landje van Hupel vraagt men voor een fles water soms 7€ !
In de kerk van St. Chély-ziet men een prachtig bas-reliëf met twee apostels naast elkaar :
Hupel citeert :
Jacques le Majeur avec le bourbon des pèlerins de Galicië et un grand chapeau à coquilles.
Jean 'l' Evangeliste, le plus jeune des apôtres. Imperbe, le livre de l'Evangile dans la main droite et la palme du Paradis dans la main gauche. A ses pieds un aigle.
's Avonds at Hupel Aubrac vlees met de plaatselijke specialiteit, patattenpuree met kaas bereid. Naam vergeten ! Iets in de aard van "galopin".
En 's nachts deelde hij de kamer (4 bedden) met een meisje !!!!! uit St. Etienne. Maar wees gerust zij sliep reeds als Hupel op de kamer kwam en zij was vertrokken als Hupel nog sliep.

**Dinsdag 11 september : St.Chély d' Aubrac - Espalion
22 km totaal 1216 km**

Hupel verlaat nu het bergland van de Aubrac en gaat naar het dal van de Lot, één der grootste rivieren van het Franse Centraal Massief.

Af en toe denkt Hupel aan de ervaring die hij heeft opgedaan tijdens het Jacobskerkenpad. Toen werd hij gekonfronteerd met een scheenbeenontsteking. (een 25 letterwoord, herinner je de quiz dat men een moest zoeken naar een 24 letterwoord, cfr voor die van het Arbeidshof, griffier Lea Bergmans !)

Het was een gemakkelijke route, voor 80 % dalend, dat mag ook al eens. Hupel is tenslotte niet op weg naar de hemel!

Onderweg terug het Duitse meisje ontmoet (19 jaar) met paard. Eindigde haar middelbare studies en neemt nu 1 jaar break, en begint volgend jaar met de universiteit "studies germaanse". Af en toe problemen om een goed verblijf te vinden voor het paard.

Halfweg in Saint-Côme d'Olt (Olt is in het Occitaans dialect de naam voor rivier de Lot).

Klokketoren : zeer speciaal, een gedraaide spitse klokketoren.

Toch opmerkelijk soms, die monumenten van 14-18 "La grande guerre. Drie broers, very Important personnes : général, cômte etc. die gezamenlijk 7 zonen verloren !!

Espalion, mooi stadje aan de Lot, waar destijds de leerlooiers actief waren aan de oevers van de rivier. Geweldige stad, destijds (1500) volledig ommuurd.

's Avonds, het is reeds donker om 9 uur, dreigende onweders. Geweldige lucht.

En weer een slaappleats in een gîte communale, zeer goed. Met een bon accueil van Silvie, lief vriendelijk meisje, die haar job met plezier doet.

Dit is belangrijk vindt Hupel, in gelijk welke job (verpleegster, bakker of politiemann) moet men zich steeds bewust zijn dat men dienstverlenend is. Elke klant is nieuw en moet, ondanks jaren dienst, op een steeds vriendelijke, gediensstige manier ontvangen worden. Dat is niet altijd gemakkelijk als je 20-30 jaar in hetzelfde vak staat. Een magistraat van het Arbeidshof heeft me dit duidelijk gemaakt : "We zijn er om de

mensen te dienen, niet om op het einde van de maand onze centjes op te rapen. Veel of weinig gewerkt, ze liggen er"

Sorry aan de lezers, dat zijn zo van die dingen die me te binnen schieten en die van het hart moeten

Deel 15

Woensdag 12 september : ESPALION - FOLINHAC
28 km Totaal 1244 km

Wat zijn die pelgrims (of ook toeristen) toch allemaal snel weg ; na 8 uur ben je alleen. Dat heeft soms zijn voordelen.

Hupel kijkt in de frigo en er zijn dikwijls restanten van pelgrims die vertrokken zijn , je bent tenslotte de laatste die vertrekt. Wat vindt je dan : youghort, chocolade, vooral veel rijst en deegwaren. Je kan er maar goed bij varen ! Maakt het pelgrims leven iets goedkoper en vermits Hupel nog steeds financiële problemen heeft, is dit graag meegenomen. Anders blijft het toch liggen en wordt het na een tijdje weggesmeten. Hupel heeft niet de gewoonte om zijn bed vooraf te reserveren. Voorbij nacht had hij wel geluk, chance bij manier van spreken, want hij had het laatste bed op een dortoir (gemeenschappelijke slaappleats) , met 8 bedden waarvan er 7 bezet waren door vrouwen. De rest van dit verhaal vertelt Hupel aan de geïnteresseerden later wel !

Gek verhaal onderweg. Een schaapherder brengt zijn schapen langs de weg - hij heeft geen herdershond - naar een andere weide.

Hupel neemt foto's en steekt alles voorbij. Wat gebeurt er ? De schapen volgen Hupel in plaats van de weg te verlaten en naar hun nieuwe weide te trekken. Wat deed Hupel ? De weg blokkeren met zijn armen en benen wijd open en de schaapherder had zijn dieren terug onder controle.

Onderweg door Estaing met een prachtig kasteel dat het dorp domineert. Eén van de grote namen was admiraal Charles d' Estaing die deelnam aan de onafhankelijkheidsstrijd van Amerika.

Vanzelfsprekend is een bekender naam Giscard d' Estaing, ancien président de la France.

Hupel was daar om 12.30 u. En dat is blijkbaar normaal pour la France ; kasteel, office de tourisme, boulangerie, allemaal gesloten tot 14.30 u !! Kan je dat voorstellen hier in Mechelen of Kontich (dat nu een schepen heeft speciaal bevoegd voor toerisme).

Hupel wachtte tot 16.00 uur op Giscard ; hij wilde een handtekening van hem, maar tevergeefs.

De weg verder tot Folin hac is toch iets speciaals. Proficiat aan de dienst voor toerisme. In deze regio zijn de kruisen, in allerlei vormen, zeer aanwezig. Aan elk kruis, vroegere merkpunten voor een grens tussen twee gemeenten of een herkenningpunt voor pelgrims, staat een bord met veel uitleg. Hupel nam er talrijke foto's van. Slapen in een gîte verbonden aan een camping. Zoals steeds alles en zelfs meer dan een rugzak-pelgrim nodig heeft.

Donderdag 13 september : FOLINHAC - CONQUES
21 km totaal 1265 km

Wat opvalt is dat er meer en meer pelgrims zijn die hun sac à dos laten transporteren van plaats tot plaats. Zij wandelen met niks of een dag-rugzak. Maar toch respect voor hen, want ze doen ook op hun manier en met hun capaciteiten de camino.

Weer het meisje van Aken ontmoet met haar paard. Dat gebeurt dikwijls onderweg, je ziet elkaar regelmatig terug. Zij is ook op weg, vertrokken uit Aken en hoopt begin november aan te komen in Compostela. Onze wegen gaan elkaar nog kruisen !

Hupel heeft qua foto's een competitie tussen foto's die hij kan trekken in kerken van enerzijds St. Jacques en anderzijds Jeanne d'Arc.

De laatste is aan de winnende hand ! Maar in Spanje gaat dat veranderen. Ben benieuwd wie wint ? Conques is grandioos- klein en daardoor zo groots.

Schitterende slaappleats in de vroegere abdij van de premonstranten (norbertijnen of witheren), die zoals de ouders van Hupel vertelden, donderpreken kwamen houden in de parochies. (In Vlaanderen : abdijen in Postel, Averbode, Tongerlo).

Mooi verzorgde avondmis. Nadien nog een avondwandeling door het stadje (in feite een dorp kleiner dan Waarloos) en naar de Romeinse brug. Er passeerde een Romeinse heirbaan !

En daar ontmoette Hupel een Japanner en wat was die daar aan het doen ? Foto's nemen. Hij legde uit aan Hupel dat de structuur van de brug van veel recentere datum was. Hij was architect en had - bien-sûre- kennis van zaken.

Hupel wou wel iets drinken. Weinig bezoekers maar sympathiek contact met de uitbater. In de bar las Hupel een bordje met volgende tekst : " L'Afrique est bonne hotesse".

Hupel verstond dat niet met zijn beperkte kennis van de Franse taal en vroeg dus uitleg. Hupel weet het. Weten jullie het ? Neen !

Een tip : 1. Je moet 2 letters van plaats verwisselen.

2. Het heeft iets met sex te maken.

Hupel zag ook nog een bordje : Compostella 1320 km !!!!

Na de stadswandeling kwam Hupel terug , in het klooster, zijn slaappleats, waar net het avondeten in de grote eetzaal was afgelopen.

Ongeveer 100 pelgrims zongen het bekende Franse pelgrimslied. Hupel gebruikte meteen zijn fototoestel, niet voor foto's maar voor een kort filmke. Hopelijk is dit met klank goed gelukt.

P.S. Gelet op de beperkte financiële middelen om reden van geen bankkaart, kon Hupel zich geen repas en petit déjeuner permitteren.

Hopelijk arriveert een nieuwe bankkaart in Cahors. Dit gemis aan bankkaart koste me reeds veel geld (500 euro opsturen via Western Union kost 32 Euro)

De uitleg door een Norbertijn om 21.00 uur over het wereldbekende "timpaan van Conques" (werelderfgoed Unesco) was geweldig. Ook filmke gemaakt. Benieuwd ?

Vrijdag 14 september : CONQUES - LIVINHAC-LE-HAUT
24 km totaal 1289 km

Na het verlaten van Conques een geweldig steile klim. Ook daar het meisje met het paard ontmoet.

Op het paard a.u.b. Geweldig, maar halverwege

kruiste men een route départementale, daar had Hupel een babbeltje met haar. Zij had schrik gehad en terecht ! Het was niet te doen. Zeer zwaar te voet, laat staan met een paard. Zij koos dan ook wijselijk om de D route te volgen. Onze wegen scheiden !

Helemaal boven : een kapel. Hupel hoorde gezang. Is daar een eredienst aan de gang ? Neen, aan de kapel aangekomen, 3 Oostenrijkse dames die in de kapel spontaan aan het zingen waren. Hupel maakte weer een filmke. Hopelijk met resultaat want dit zijn van die momenten die buitengewoon zijn. En nu moet Hupel denken aan die mop die 4 Parijzenaars hem vertelden. Zij wisten niet van mij dat ik van Antwerpen ben, bij de grens met Nederland.

Ze vroegen : "Wanneer weet je dat je de grens over bent tussen België en Nederland ? Hupel dacht : als de fietspaden beter worden ! NEEN ! NEEN !

Als : Les vaches sont plus belles que les filles" Hupel heeft dit reeds doorverteld, met voorafgaande excuses aan Hollanders. Waarom niet en ze konden er zelfs mee lachen (groen!)

En dan onderweg, vier pelgrims, die Hupel aansprak in 't Frans en meteen als reactie : " Spreek maar Vlaams. We zijn van Turnhout " Nog meer speciaal : één van de meisjes werkte ook op Justitie, afdeling Antwerpen van Arbeidshof Brussel tussen 1970 en 1975, collega van Jos Verelst, met name Lieve Coertjens. Wat is de wereld toch klein. Hupel meldde dat meteen aan zijn ex-collega's, maar kreeg geen reactie, tot op heden.

Geluk gehad in Lovinhac-le-Haut. Laatste bed in gîte communale. Voor Le Puy nooit problemen maar daarna is men blijkbaar, om zekerheid te hebben,

verplicht om een bed te reserveren. Daar heeft Hupel een hekel aan !

Deel 16

Zaterdag 15 september : Linhac-le-Haut - Figeac
25 km totaal : 1313 km

Gelezen ergens onderweg : " Une des richesses des chemins, ce sont les rencontres qu'on y fait". Zo ervaart Hupel het ook. Excuses van Hupel voor de achterstand met de verslagen. Maar het is soms een lange weg, je ontmoet de wereld, je neemt je tijd op mooie plaatsen, je ziet de pelgrims passeren, je

komt laat toe, je bent moe en je hebt geen tijd meer om verslagen te schrijven ; "de weg" is het belangrijkste !.Op weg naar Figeac hoorde Hupel Vlaams spreken. Pelgrims uit Turnhout op weg voor een paar dagen. Gezellige babbel vanzelfsprekend. Maar wat bleek uiteindelijk dat één van de meisjes een vroegere medewerkster was op de griffie van de Arbeidsrechtbank. (collega van Joske). Wat is de wereld klein .In Saint-Flour -Figeac een supergrote fiets, mooi gemaakt van hout. Wat heeft dat te betekenen ? Hupel wil het weten !

Hij spreekt een persoon aan die hem vertelde dat dit een herinnering is aan de doortocht van de Tour de France in 2004.Etappe gewonnen door "le Cotois" David Moncoutié. Later bleek dat deze sympathieke man Monsieur le Maire was van dit klein dorp. Enchanté et avec respect !

In Figeac : mooi beeld van Saint Jacques. Figeac is ook bekend door de man die het schrift van de Egyptenaren (hiërogliefen) voor het eerst heeft kunnen ontcijferen ! Prachtig modern monument om dit te herdenken (Demotisch, Grieks en in hiërogliefen) cfr Steen van Rosette, Britisch museum London. De naam van de man : Champillion.

Hupel zijn oog viel ook op een plaat "Réservé Greffier Tribunal". De griffiers in Frankrijk staan hoog in aanzien. Zij krijgen gereserveerde autoplaatsen. Collega's waar wacht je op, dit vergt een syndicale actie om op gelijke hoogte te staan !

We doen niet onder voor Frankrijk ! 's Avonds (na 9 uur donker) stadswandeling in het kader van "Open Monumentendag". Daar is Hupel graag bij. Veel deelnemers en als afsluiter een receptie met lokale specialiteiten (Figeacoise).

Zeer mooi gîte, maar strenge bazin. Voor het eerst zeer strikte regels ivm "les punaises" (de vlooiën) . Rugzak in plastieken zak en dan nog eens in een zak. De poten van het bed stonden in blikjes, houdt dat de vlooiën tegen, zo vroeg Hupel zich af.

's Morgens gezellig met een vijftal rond de tafel en wat doe je dan : babbelen en ervaringen uitwisselen. Hoelang ben je reeds op weg ? Van waar ben je ? Maar plots, de vriendin (sic) van de bazin komt op een brutale manier vragen (Om 6.45 u, een normaal uur voor pelgrims) om stiller te zijn en trekt zelf de deur dicht met veel lawaai. Niet te begrijpen. Met zo'n mentaliteit moet je geen slaapplek openen voor pelgrims. Zo denkt alleszins Hupel.

Zondag 16 September : Figeac - Limogne **36 km Totaal 1349 km**

Hupel hoopt in 2 dagen Cahors te bereiken; want daar heeft hij mogelijk een nieuwe bankkaart. (doorgezonden van Le Puy).

Dus 36 km, hopelijk lukt het. Om sneller op te schieten volgt Hupel af en toe "D" wegen (lokale wegen met zeer weinig verkeer).Als hij kan afkorten (couperen) ten opzichte van de ST.Jacobsweg. Hupel heeft niet beloofd aan ST.Jacques om steeds zijn weg te volgen !

Het stapt lekker door en het schiet goed op. Hupel heeft er een goed gevoel bij en denkt bij zichzelf : "wat heb ik geluk dat ik dit kan en mag doen !" D-weg stappen is misschien een beetje eentonig, veel asfalt. Alhoewel, naast de weg ligt dikwijls een strook gras

en het voordeel is dat Hupel zijn kilometers goed kan tellen. Er staan immers om de km paaltjes met aanduiding van afstand.Het is zelfs zo dat Hupel zijn chronometer gebruikt, gsm toestel om de tijd te meten van het ene paaltje tot het volgende.

Zo heeft hij genoteerd : 10'17", 10'02", 9'24", 9'47". Wel rekening houden, voor de kenners, het ging overwegend lichtjes bergaf,

de wind zat goed en de zon was erbij ! Misschien niet de ware spirit van een pelgrim maar het schiet lekker op (Hupel kwam Nederlanders tegen)

In Cajarc nam Hupel afscheid van een sympathiek koppel uit Kansas City. Hij ontmoette hen (Barney en Kathleen) een paar keer op de route. Na een dag of drie noemde Barney (Flinstones ??) Hupel " a troublemaker". Hupel was zeer verrast want in zijn ogen was dit een zeer negatief geladen woord. De uitleg is dat het naargelang de omstandigheden positief of negatief kan zijn.

Adressen werden uitgewisseld, maar ja, wat komt daar van. Hupel ziet zich niet meteen volgend jaar vertrekken naar Kansas City.

Alhoewel ??

DEEL 17 **MAANDAG 17 September : Limogne - Cahors** **38 KM totaal 1387 km**

Tof koppel ontmoet uit Nederland. Vertrokken uit Valkenswaard maar 14 jaar gewoond in Dommel, waar de naam

Van Dommelen erg bekend is. Men heeft er zelfs Dommelsch bier (ietske beter dan Heineken). Bij hun vertrek kon het nog alle kanten uit : Rome of Compostella. In Zwitserland namen zij de beslissing om naar ST. Jacques i.p.v.Petrus te gaan (via Cluny).

Nog een verhaaltje over mijn slaapplek in Limogne. Daar het zo druk was, reserveerde Hupel een plaatsje vooraf en nog wel bij mevr. De Vos, een Vlaamse vrouw die in Limogne reeds jaren een gîte heeft. Het was wel 20 €, vindt Hupel in feite een beetje te veel maar bij een Vlaamse vrouw slapen dat zegde hem wel iets. Maar bij het binnenkomen van de gemeente passeerde Hupel de gîte communale en ontmoette er mede-pelgrims. De prijs 10 €. Spijtig voor Mw De Vos maar Hupel nam snel zijn beslissing. Hij bleef daar maar belde wel Mw. om dit te melden.

Het reserveren vooraf heeft ook zijn nadelen voor de uitbaters. Er zijn meer en meer pelgrims op het traject Le Puy naar Pyreneeën die vooraf een gîte reserveren op 15 km, één op 20 km en één op 25 km. Ze zien wel hoever ze komen. Dit geeft problemen voor de eigenaar. Hij houdt vier bedden vrij en is volzet en stuurt pelgrims door en uiteindelijk blijft hij zitten met 4 lege bedden want die pelgrims kozen voor één van de andere drie vooraf gereserveerde plaatsen ! Dit hoorde Hupel niet éénmaal maar verschillende keren vertellen. Is het zo dat de ware spirit van de camino kapot dreigt te gaan en in de plaats "goedkope " meerdaagse wandelingen komen. Spijtig !!,

Hupel doet dit voor de eerste maal en kan dus niet vergelijken met voorheen, maar kan niet nalaten om dit neer te schrijven. Het is een negatieve ervaring op de camino.

En tussen haakjes, de gemeentelijke gîte was zeer goed (oud schoolgebouw). Dit is veelal het geval in Frankrijk. De schoolgebouwen staan leeg. De kinderen worden opgehaald met de schoolbus en naar grotere gemeenten gebracht. Als ze nu op de camino liggen en als monsieur Le Maire een beetje katholiek gezind is, worden er de nodige euro's uitgegeven om er een gîte van te maken.

Super en aan een lage prijs.

Gisteravond in Limogne gebeurde er bijna een dodelijk ongeval. Hupel was er toen niet, maar het nederlands koppel vertelde het.

Zij zaten op het terras op het moment dat een auto moet uitwijken voor een andere wagen. Controle over het stuur verloren en auto reeds op het terras. Mensen moesten wegspringen. Zit daar maar op dat ogenblik ! Einde Compostella

Hupel denkt het kan rap gedaan zijn. Laat ons maar doorstappen.

NOOT VAN DE REDACTIE

Hugo heeft beslist dat zijn achterstand in verslagen te groot is geworden om nog in te halen. Hij plant dit later te doen !

Afwachten.

Dus einde van de week vervolgen wij zijn verhaal in Spanje op 13 oktober.

Hierna kort de overgeslagen etappen.

18/9 Rustdag Maar veel tijd verloren met bankkaart

19/9 Naar Montcuq 31 km totaal 1418 km

20/9 Durfort - Lacaplette 35 1453

21/9 Moissac 13 1466

22/9 Saint-Antoine 30 1496

23/9 Marsalon 33 1529

24/9 Condom 26 1555

25/9 Eauze 33 1588

26/9 Nogare 20 1608

27/9 Aire sur l'Adour 20 1628

28/9 Arzacq Arruzignet 30 1658

29/9 Arthez-de-Béarn 24 1682

30/9 Navarreux 31 1711

1/10 Uhart-Mixe 31 1742

2/10 St Jean-Pied-de-Port 32 1774

3/10 Rustdag jour culturel en bankkaart

4/10 Roncevalles 24 1798

5/10 Trinidad de Arre 38 1836

6/10 Obanos 26 1862

7/10 Estella 25 1887

8/10 Los Arcos 26 1913

9/10 Los Arcos schrijfdag waar weinig van terecht kwam. Te veel ambiance !

10/10 Longrono 27 1940

11/10 Ventosa 20 1960

12/10 Santo Domingo de la Calzada 30 1990

DEEL 18

Zaterdag 13 Oktober : St Domingo de la Calzada - Belorado
23 km totaal 2018 km

Gisteravond speelde Hupel een partijtje schaak tegen een pelgrim uit Australië. Fier dat hij won maar de jongen was niet zo geconcentreerd. Hij had meer oog voor een mooi Amerikaans meisje. Alhoewel reeds meer dan 2 maanden en 2 weken onderweg, leer je als pelgrim nog steeds bij, vooral praktische dingen;

Zoals bv. Bic vastmaken aan touwtje fototoestel. Volgende maal ook touwtje aan gsm toestel ; nu is het steeds zoeken naar gsm. Waar heeft Hupel hem nu weer gestoken !

's morgens gaan de gesprekken steeds over hetzelfde : - goed geslapen ?

Heb je reeds een slaapplaats en opvallend steeds meer over de afstand Burgos-Leon of de meseta. 5 à 6 dagen op open landschap , ééntonig wandelen, weinig te zien !

En wat zeggen de Amerikaanse "pelgrims" : Take a bus from Burgos to Leon and start again walking tot Compostella.

Iedere pelgrim doet de Weg op zijn manier. Do the way on your way !

Zeer laat vertrokken maar wel zoals steeds om 6 uur uit bed. Hupel vindt het aangenaam om de pelgrims te zien vertrekken en dan om als laatste te starten. Hij haalt er op een afstand van 20 à 30 km wel een paar in. Vaak volgt een gesprekje en vragen ze bv. " Whaw, you walk fast, men ".

Antwoord van Hupel : My hobby is already during 20 years : walking and I'm

member of de most famous walking club of Belgium : De Kleitrappers. Zij begrijpen die laatste woorden natuurlijk niet.

Voor het eerst had Hupel een gesprek met een lief klein meisje uit Taiwan en zeer verassend, zij wist 2 dingens over ons landje :Chocolade and diamanten. Later ontmoette hij haar nog een keer en dan zegde zij tegen Hupel : "Hoi, Belgium men"

Het is een lange eentonige weg, steeds min of meer parallel met de autosnelweg. Hupel vindt dit lekker wandelen. Je ziet de pelgrims ver voor je uit wandelen en probeert de afstand te verkleinen.

Hupel moet ook een beetje denken aan de Dodentocht !

Onderweg close up foto van Vania uit Bulgarije.

De Spanjaarden zijn vriendelijker tegenover de pelgrims dan de Fransen ; hand opsteken, claxonneren In Frankrijk veel gesloten hotels, in Spanje nieuwe hotels voor de "rijke" pelgrims uit de U.S.A., Zuid-Afrika, Australië etc.In de cafés : Wat zijn de Spanjaarden luidruchtig, soms geen drank op tafel maar wel meer dan een uur praten (= roepen tegen elkaar). Veel nootjes automaten, 1€ voor een bakje. D'as misschien ook iets voor café Centrum in Mortsel. Geen problemen meer met al of niet nootjes bij den Duvel.

Zo laat vertrekken geeft Hupel ook het voordeel dat je 's morgens mooie foto's maakt met geen mens op straat en met de ochtendzon (beter dan volle zon op het middaguur). Hupel maakt vandaag ook een fotoreeks over de verschillende aanduidingen (pijlen, schildjes etc)

voor de camino. Volstrekt geen uniformiteit, zeer creatief, op de grond, op palen.

Onderweg stelde Hupel vast dat zijn batterij leeg was, dus opladen in een bar. Toevallig passeerde daar een jong koppeltje met een pasgeboren kindje, op weg naar de kerk voor het Doopsel, gevolgd door een massa mensen. Vlug batterij halen en nog tijd voor foto's met felicidades vanuit Belgica.

Slaapplaats : Albergues Cuatro Cantones (niet kantons maar hoeken) -zeer goed voor 5 €. Maakt deel uit van een keten "Albergues van de Camino Frances". Dit zijn private gîtes, veel rustiger dan de gemeentelijke.

Zondag 14 oktober : Belorado - Atapuerca
30 km totaal 2043 km

Ontbijt voor 3 € , zeer goed met zelfs twee verschillende cakes verpakt in plastic en Hupel zoals steeds de laatste, kon wat voorraad meenemen voor onderweg. Het is toch allemaal betaald, nietwaar Tegen de Amerikanen (Florida, Californië, North Carolina, Kansas city) zegt Hupel steeds : Ik weet zeker dat jullie de naam kennen van een Belgisch (vlaams) meisje. Grote verbazing alom ! Ik ben er zeker van. En dan zeg ik : Zij versloeg de sisters Williams en won

de US open tennis. 8 kansen op 10 dat ze de naam kenden: "Kim Clijsters". Toch tof dat Hupel van zulk klein landje hiermee kan uitpakken. (stoefen). Hupel stelt meermaals vast : They don't like that.

Eenmaal reactie : Hoeveel gouden medailles heeft Belgium gewonnen in London. (stupid)

Het landschap verandert, het wordt groener. Groot bos, 5 à 6 km er doorheen via een brede brandgang. Leuk wandelen.Ook ontmoet hij Lenhart uit Eindhoven en van daaruit vertrokken. Stapt nu reeds meerdere dagen met Inake, een Bask.

In Villafrance passeerde Hupel een groot hotel (voorheen een grote pelgrimsherberg). Hij moet dringend grote boodschap.

Met de nodige drempelvrees ging hij binnen. Geweldig mooi en luxueus. Maar hartelijk welkom. Hupel deed zijn boodschap in de beste omstandigheden. In het hotel ook mooie vlaggen van de Hospitaalridders, die hier zeer actief waren ter bescherming van de pelgrims die een gevaarlijke doortocht hadden in de Middeleeuwen doorheen het uitgestrekte bos (Monte de Aco) waar bandidos op de loer lagen. Hoogste punt : 1162 meter.

Onderweg monument voor de in 1936 doodgeschoten Republikeinen met inscriptie : "Niet hun dood was zinloos maar hun fusillering"

Hupel denkt aan wat gebeurde in België na WO 2.

Vandaag zag Hupel twee pelgrims kort bij elkaar met rugzakken in zwart, rood en geel. Dat deed bij Hupel een belletje rinkelen. Zijn dat niet de kleuren van de Belgische vlag ? Ja toch. Maar in welke volgorde. ?

Gisteren bij het binnenkomen van Belorado grote Albergue met vlaggen waaronder ook de Belgische. Hupel trok een close up van de vlag om zeker te zijn. En jawel : zwart geel en rood. Beleefd gevraagd aan de 3 pelgrims (Suisse, Italia en Espana) om in de juiste volgorde naast elkaar te stappen en foto trekken. Leuk!

Het is zeer winderig. Hupel moet beslist handschoenen kopen in Burgos. Koud en het wordt meer en meer mistig.

In San Juan de Ortega is een nieuwe straat aangelegd met als terugkerend motief "reuze" schelpen. Knap gedaan! Weer een prachtige kerk. Wat zijn deze toch rijk qua interieur. Het stuit Hupel een beetje tegen de borst. Waar kwam als dit geld vandaan om dit te bekostigen ? Antwoord dat men gaf : van de rijken. Maar zij haalden het geld uit de kolonies en van de plaatselijke bevolking, die voor een appel en een ei, voor hen moesten werken. Komt dit overeen met wat Jezus voorhad. Hupel heeft het daar steeds meer en meer moeilijk mee (Calvijn en Luther ook !)

Laatste kilometer met Dominique uit Liège. Toffe kerel.

Het is reeds 19.00 uur en zon zakt. Prachtige foto's van de zonsondergang ! Gaan we nog een plaatske vinden in Atapuerca. Daar aangekomen is het reeds donker maar we vinden gemakkelijk de weg naar de Albergue . De "Hospitalera" is reeds weg maar de andere pelgrims openen de deur. Er zijn nog welgeteld 3 bedden. We hebben chance. Wij maken gezamenlijk, Vlaanderen en Wallonië, een etentje gereed met wat we vinden in onze rugzak. Hupel een pakje met spek en soep. Dominique pasta, peekes en brood. Smakelijk.

Nog even naar de plaatselijke bar om dit avondmaal door te spoelen. In de herberg nog een schaakwedstrijd. Spannend, wij waren elkaar waard.

DEEL 19

Maandag 15 oktober : Atapuerca - Burgos
21 km totaal : 2064 KM

Na zo'n schaakwedstrijd tot na 12 uur, was het goed slapen. In één stuk tot 6.30 uur. Dan wordt je wel automatisch wakker want dan beginnen de andere pelgrims op te staan en begint het gerommel met plastic zakjes om rugzak weer te vullen voor de komende dag.

Vandaag op weg naar de grote stad Burgos. Keuze uit 2 wegen : de kortste via industriezone, de langste via de vallei van de Rio Arlazon, maar ook de mooiste de. Hupel koos voor de laatste.

Vanaf Atapuerca lange steile klim naar de 1081 m. hoge Matagrande en dan reeds uitzicht op Burgos, maar toch nog 19 km te stappen. Maar dit is toch aangenaam wandelen wanneer je je doel reeds in de verte ziet liggen. En zoals elke pelgrim maakte Hupel weer foto's van zijn eigen schaduw, trouwe metgezel vanaf zijn vertrek, elke dag aanwezig, soms achter je, soms voor je.

Na ongeveer 10 km is het telkens verzamelen van de pelgrims bij een plaatselijke bar. Bevoorrading van drank, tapa's of tortilla's. Telkens aan goedkope prijzen. Men profiteert hier echt niet van de pelgrims. Goed zo ! Frankrijk was anders.

En telkens dezelfde vraag : Hoe is het met je voeten ? De Amerikanen gebruiken I-pad voor contact met thuis. De moderne Pelgrim !

Dan komt Hupel Burgos binnen en het eerste wat hij ziet is een onderneming voor recuperatie van metalen. Meteen terecht in onze moderne luxe verkwistende hedendaagse maatschappij. Zeer confronterend. Maar ja, zo is het nu eenmaal. We kunnen moeilijk met zijn allen terug op het land gaan werken. Vele pelgrims die kozen voor de lange route, wandelen Burgos binnen via een hoofdweg. Je passeert dan veel grote magazijnen en supermarkten, tijd voor goedkope bevoorrading, maar Hupel koos voor de groene weg langsheen de rivier die doorheen

Burgos stroomt. Prachtige wandeling van 2 à 3 km. Vele Burgossers maken daar hun gezondheids wandeling. De eerste Foto die Hupel in het centrum maakte is van een groots standbeeld van "El Cid". Met een beetje overdrijving gezegd, was hij Er niet geweest dan waren de Arabieren nog steeds in Spanje. (cfr. Jeanne D'Arc tegen de Engelsen). Geschiedenis kan boeiend zijn.

Het is 13.30u, eerst uitkijken voor overnachting. Hupel kiest bewust niet voor de gemeentelijke Albergue (150 bedden) zeer modern -

3 jaar geleden volledig vernieuwd. Met een beetje geluk kwam hij terecht bij een kleine Albergue "Santiago y Santa Catalina met 8 stapelbedden (16 plaatsen), bestond reeds in 1466. Nadien ging hij kijken naar de gemeentelijke Albergue. Zeer modern met alle comfort. Automaten voor drank en eten, wasmachines, droogkast, Wifi etc... Hupel houdt daar niet van. Bar Restaurante Gaona is een goede plaats om te verpozen. Veel pelgrims kennen deze plaats naast de kathedraal. Grote keuze aan tapa's en wijnen aan faire prijzen. (VB. cafe leche, tortilla, vino en cerveza voor 4,80€). In Mortsel en elders betaal je meer voor 2 Duvels zonder nootjes ! Het hoogtepunt van Burgos is ongetwijfeld de kathedraal de Sante Maria. Indrukwekkend ! Overweldigend ! Maar het bezoek inside stelt Hupel uit tot morgen. Hij wil een dag in Burgos blijven. Culturele en schrijfdag .Zeer verassend ! Hupel mag in dezelfde Albergue ook de volgende dag blijven. Wel rugzak inpakken en vooraf 5 € betalen. s' Avonds eenvoudig maal, hot dog maar wel eigenaardig met kleine portie frietjes.

Dinsdag 16 oktober : Rustdag in Burgos

De Albergue ligt boven een kapel waar elke dag nog een mis is om 8.30 u. Om 8.15 u keek Hupel even binnen. Priester ging naar biechtstoel en inderdaad er was een biechteling. Hupel denkt : waar is de tijd dat dit bij ons gebruikelijk was en dat je zelf als jonge snaak te biechten ding (Stiekem aan de koekjes gezeten, meisje met een brandnetel geplaagd etc). Aan de buitenkant is er een klein (50 cm) mooi St. Jacobsbeeld. Bij de tortilla gesprek met vertrekkende pelgrims (Suisse, Russia, Canada, Italia) Eigenaardig maar de Zuid-Koreanen, die zo talrijk waren in St. Jean Pied de Port, ziet Hupel niet meer. Lange babbel met Richard, een zeer katholieke Ier. Hij heeft dezelfde bedenkingen als Hupel. Hij bezoekt de kathedraal niet, maar wil de bidruimte waar hij weinig pelgrims ziet. Elke keer als hij de gelegenheid krijgt, gaat hij naar de mis. Soms is hij daar alleen met een klein aantal autochtonen. Toffe man, veel ervaring, die reeds vijfmaal Compostella deed, telkens via een andere camino. Hupel kon niet nalaten te vertellen dat hij vorig jaar, samen met Grace en René, 8 dagen wandelde op Dingle-way. Hij deed een suggestie om nog eens terug te komen voor de tiendaagse way te doen vanuit Dublin. Zeer mooi.

Het wordt stilaan later en later (reeds 11 uur) – nog niets cultureel of schrijfwerk gedaan ! Dat was toch de bedoeling, nietwaar Hupel!

Allée, komaan begin er aan. Maar hij is pas vertrokken en ontmoet dat klein sympathiek meisje, Lou, uit Taiwan, zoekend voor een plaats om te slapen. Kom Lou naar de kleine Auberge. Lou komt mee maar daar is geen keuken en zij heeft het koud en wenst iets warmes te maken. Dan maar naar de grote Albergue

En nu de kathedraal maar die is gesloten van 13 tot 17.00 uur. Dan maar naar het kasteel gelegen even buiten de stad, zowat 100 meter hoger. Wat een zicht op Burgos. Je ziet de kathedraal in al zijn pracht en glorie. Prachtige foto's met de zon in de rug.

Iets lager, pelgrims, die vlaggen boven halen, één van Spanje en één van Portugal, wapperend in de wind. Eigenaardig maar het Castillo waar in 1813 Wellington (Waterloo) verbleef, die Napoleon met zijn leger terugstuurde vanwaar hij kwam, is slechts open in het weekend.

Nu terug de kathedraal. Maar wat gebeurt er ? Hupel hoort Nederlands praten met zelfs een Antwaarps accent. Daar moet hij het fijne van weten.

Hij spreekt Ann aan, wonende aan de Vogelmarkt en op reis met een groep met reisagentschap Lauwers en een gids uit Nederland. (ook zus Betty die onlangs Cantabrië bezocht had met Lauwers een Nederlandse gids). Een leuke babbel met die Vlamingen en zo vernam Hupel wat nieuws over de gemeentelijke verkiezing. Logischerwijs wordt Bart de nieuwe burgemeester, maar 37 % is geen meerderheid. Met wie gaat hij scheep, de Liberalen ?

In de bar staat de TV op voor het "Rad van Fortuin" Blijkbaar hier nog steeds populair. Hupel bestelt op een terraske een cerveza (Amstel)

En moet 3,5 € betalen voor een glas, waar de normale prijs 1,5 € is. Is men hier Hupel aan het rollen ? Hupel laat meteen in gebarentaal Zijn verbazing blijken ! Hij gaat op zoek naar een prijslijst maar vindt er geen. Laat nogmaals zijn verbazing blijken in een mengeling van frans en engels. Uiteindelijk geeft de seniorita achter de toog 0,5 € terug. Nu is de verbazing nog groter dat men volgens de soort toerist en naar willekeur, de prijzen vaststelt. Vraagt men 4 € aan een Amerikaan ? Crazy World ! Goede les, steeds eerst de prijs vragen.

Ondertussen is de kathedraal open. De ingang is gratis voor pelgrims op vertoon van hun "Credencial" (geloofsbrief). Hupel betaalt wel voor een audi-phone (nummerkes indrukken). Nu zijn we in Vlaanderen wel prachtige kerken gewoon, maar hier is de rijkdom van de kerken en zeker hier, van een uitzonderlijk gehalte. Dit hou je niet voor mogelijk ! Waar is de geest van Jezus ! Maar ja, dit is cultureel erfgoed van hoog niveau. Het bezoek + aanliggende kloostergang duurde voor Hupel meer dan twee uur.

In de Kathedraal ondermeer het graf van El Cid + echtgenote. Kunstig gesmeed traliewerk 59 meter hoog prachtig koepelgewelf

Geweldig groot Vlaams wandtapijt (maar onze kathedraal heeft zijn Rubens)
De winkels blijven hier open tot 22 uur dus nog even wandelen op de "Meir" van Burgos en aanliggende straatjes. Hupel kocht in een winkel van Chinezen een vergrootglas. Hupel verloor immers zijn leesbrilletje en een nieuwe kost hier veel te duur. Vijfmaal meer dan in het kruidvat. Verder een onderboek à 2,5€, Maar van uitstekende kwaliteit en een lovely design ; zo dacht Hupel. Ook een paar handschoenen want het wordt verdraaid koud. Ook twee reisbureau bezocht om eventueel vlucht te boeken met Ryanair. Een Italiaan uit Bergamo vertelde dat Ryanair rechtstreekse vluchten had tussen Compostella en Bergamo en vandaar één naar Charleroi (2 x 20 €) . Hupel mocht bij de Italiaan enkele dagen blijven. Maar wat bleek. Eerste reisbureau werkte niet met Ryanair – slechte ervaring. Het tweede deed opzoekingswerk en stelde vast dat de vlucht naar Bergamo stopt eind oktober. Jammer. Hij vroeg nog naar een vlucht via Barcelona maar dat kwam op meer dan 250 €
Hupel ziet wel voor zijn terugkeer. Eurobus, trein, vliegtuig of te voet.
In de herberg vandaag : koppeltje uit Tsjechië, jongeman uit Slovakije, koppel Italianen, man uit North Carolina, Hupel en Lou, was uiteindelijk teruggekeerd. Prettig weerzien ! Ze was te moe om de kathedraal te bezoeken.

Deel 20

Woensdag 17 Oktober : Tweede rustdag in Burgos

Wie zat er mee aan het ontbijt ? Lou from Taiwan. Het weer is heel slecht, veel regen. Maar voor Hupel geen zorg, hij blijft immers nog een dag in Burgos. De laatste woorden van Lou aan Hupel : Eat bananas and don't smoke, that's much better. Als dat gezegd wordt door een meisje van Taiwan, dan heeft dat toch een grotere kracht dan wanneer het in Vlaanderen gezegd wordt.
Speciaal in Burgos zijn :De lotjes verkopers op straat en in de bars S'avonds de verkoopsters van warme kastanjes.Voor den toog smijt men van alles en nog wat op de grond.
Wat Hupel ook opvalt dat is dat je onder de pelgrims weinig vlaggen ziet (bv op rugzak). Hupel denkt aan de wandelvierdaagse van de IJzer en de Mesa waar de nationale, maar ook regionale (Vlaamse) sterk aanwezig zijn. Tussen haakjes : Hupel heeft wel spijt hij geen vlagje bij heeft van de Vlaamse Genootschap Santiago de Compostella.S' Morgens lang blijven schrijven tot 13.30 uur. Hupel moet nu beslissen : wandelt hij nog een 15 km verder of blijft hij nog een dag in Burgos. Na rijp beraad beslist hij om te blijven. Er is nog zoveel te zien en de tapa's en tortilla's zijn overheerlijk ! Eerst een bedje opzoeken. Terug naar dezelfde Albergue, reeds voor de derde nacht. Hupel voelt zich er al goed thuis. Aangename verrassing in het inschrijvingsboek ziet Hupel dat er twee Nederlanders zijn ingeschreven. Zij waren reeds op de via Limburgica, één van de vier oudste pelgrimswegen doorheen Vlaanderen. Na de middag bezocht hij de Arco Santa Maria, één van de grote toegangspoorten tot de stad. Er hing daar een groot schilderij van Karel I, imperator Hispaniarum rex en Philips II, Hispaniarum rex. Beide ook bekend in Vlaanderen !! s' Avonds in een grote wijnbar met geweldig grote hespen boven de toog. Terug op straat hoorde Hupel enorm veel klokken luiden. Het kwam van de richting der kathedraal. Hupel er op af. Wat bleek : protestbetoging op de trappen van de kathedraal. Circa 200 betogers met spandoeken tegen de toenemende armoede in Spanje. Aan de overkant van het plein : twee politiewagens om de zaak in het oog te houden. Hupel kon niet nalaten om hiervan een foto te maken met als gevolg dat één van de politieagenten een Spaanse uitval deed tegen Hupel,waar hij maar één woord van verstond en dat was: foto. Hupel maakte dat hij vlug weg was. Hij wilde niet in het prison belanden. Een bedje had hij reeds voor de nacht.

Donderdag 18 oktober : Burgos - Hontanas 31,6 km totaal 2074,6 km

Vanaf Burgos beginnen de schijnbaar eindeloze korenvelden van de Meseta, de centrale Spaanse hoogvlakte. Afmattend en eentonig. Ultreia !
Burgos adios ! Op de Plaza Mayor hoort Hupel een trompet spelen. Bij nader toekijken ziet Hupel een trompetspeler op het balkon van het stadhuis, feestelijk uitgedost. Op het plein enkel twee autochtonen. Speelt die man voor Hupel een afscheidslied ?
Het is 8.30 u ! Burgos is een zeer propere stad. Elke morgen worden de straten zuiver gespoten en talrijke straatvegers doen hun job. Verlaten van Burgos ; nieuwe mooie woonwijken. Is Spanje in crisis ?? Na te kijken thuis : Camino de Santiago, Revista peregrina. Heeft de genootschap dit tijdschrift ?
Hupel heeft nog niet het geluk gehad om op een plaats te zijn waar er lokale feesten zijn. Zo miste hij reeds wijnfeesten en een paar weken geleden een maïsfest. En nu stelt hij vast dat hij vier dagen te vroeg is voor "fiesta de la Patata". Daar had hij met zijn kennis van de Vlaamse frieten wel een woordje kunnen meespreken of zelfs een demonstratie kunnen geven (sic).
Gezellig die kleine dorpjes onderweg waar telkens een bar open is om iets te eten of drinken. Maar ook om andere pelgrims te ontmoeten;

Nog iets over Burgos. Opvallend veel snoepwinkeltjes en slechte aanduiding voor de Camino om de stad te verlaten. Hupel had gesprek met Amerikaan die 3 jaar geleden ook de Camino Frances wandelde. Hupel vroeg wat is het verschil met nu. Hij moest niet lang nadenken. 3 jaar geleden ontmoette hij op de volledige camino (800 km) slechts enkele Amerikanen. Nu kom je er elke dag tegen. Daarom begon Hupel een fotoreportage. Aan elke Amerikaan die hij ontmoet vraagt hij voornaam en de de State en als het mag neemt hij een foto in close up. Op één dag had Hupel 6 verschillende States nl. North Carolina, Ohio, Connecticut, Washington DC, Texas en Maine. Hoeveel States zal Hupel ontmoetten on the way to Compostella ? Mooie Albergue in Hontanas "El Puntido". Keten : www.redalberguessantiago.com De avond met Michael uit Schotland was er meteen veel ambiance.

Vrijdag 19 oktober : Hontanas - Fromista
34,7 KM TOTAAL : 2108,3 km

Hupel probeert vandaag een beetje sneller op te schieten en kiest voor een langere afstand. Hij is nu volop op de Meseta, doorgaans erg vlak zodat hij kan stappen aan 5 à 6 km per uur. Onderweg ziet hij pelgrims met een vlag die hij niet kent. Het blijken Bretoenen te zijn. Toch speciale vlag, cfr die van de USA, maar i.p.v. stars een speciaal teken (elfmaal).

Castrojeriz is mooi. Boven op een heuvel een vervallen kasteel dat wel belangrijk was in de tijden dat Spanje bijna volledig veroverd was door de Arabieren. De koningen van Spanje hadden aldaar hun residentie en er waren niet minder dan 11 kerken ! Steile klim naar Tafelberg " Alto de Mostaleras (910 m)" Men voorspelde een ganse dag regen, maar het valt best mee. Allezins beter dan de meseta doen met zon; er is geen schaduw ! In juli moet het hier snikheet zijn. Onderweg kocht Hupel een baguette en lokale saucis. Heerlijk om dit op een rustige plek op te eten.

De laatste kilometers naar Fromista lopen langs een jaagpad van het "Canal de Fromista".

De Albergue is gelegen naast het hotel Fromista. S' Avonds trakteerde Hupel zichzelf op een Spaanse brandy (ongeveer als Franse cognac). Behoorlijke hoeveelheid en met nootjes voor de prijs van 1,80 €. En dit in een hotel ! In Mortsel minstens 6 €. Iglesia San Martin kunnen fotograferen met het licht van de ondergaande zon. Prachtig ! Hupel zit in de eetzaal nog te werken aan zijn dagboek.

Vanzelfsprekend is Hupel voorbereid om na zijn schrijfwerk (24 uur) zonder de anderen te storen in zijn bedje te duiken. Vandaag ook mijn brief verzonden aan de politierechter van Antwerpen. 2 jaar geleden een pv voor snelheidsovertreding op de Boomsesteenweg in Wilrijk - 63 i.p.v. 50; Hupel betaalt de minnelijke schikking niet. Zaak komt voor eind oktober. Hupel nog niet thuis en vraagt aan de rechter om uitstel. Benieuwd !

DEEL 21

Zaterdag 20 Oktober : Fromista - Calzadilla de la Cueva
37,5 km totaal : 2145,2 km

Lange afstand, maar zeer vlak en 12 km lang over de oude Romeinse weg Via Aquitana. Veelal een steenslagweg evenwijdig met de autoweg en zonder schaduw. Hupel beklagt de pelgrims die dit moeten doen in de zomermaanden, volle zon van de morgen tot de avond. Je hebt dan liters water nodig, anders kom je er niet ! Dan toch maar liever in oktober.

Langs de andere kant is men een aantal jaren geleden begonnen om langs de Meseta-route bomen aan te planten, zodat je af en toe, naargelang de stand van de zon, je wat schaduw krijgt. Ook zijn de rust- en pick-nick plaatsen mooi aangelegd. Spanje heeft veel geld gekregen van Europa om dit te verwezenlijken. Maar is de Meseta dan nog deze van weleer ?

De pelgrims worden meer en meer in de watten gelegd. Het zou wel eens interessant zijn om een vergelijking met 10 à 20 jaar terug te maken. Spijtig toch dat dit alles weinig wordt gerespecteerd. Grafiti, vrijheidsslogans "Leon Libre" en zeer ergelijk afval. Je eten is op gegeten, dus minder gewicht in de rugzak, maar de verpakking laat men achter.

Hupel kan zich hier mateloos over ergeren ! Onderweg ontmoeting met een Parijzenaar die me het adres gaf van "La Société Française des Amis de Saint Jacques de Compostelle, rue des Canettes. Gaat Hupel volgend jaar via Parijs, Tours en Poitiers over de Camino del Norte, opnieuw naar St Jacques ?

Onderweg ontmoette Hupel opnieuw de twee Zweedse meisjes. Hij noemt ze de Abba girls.

Bij het verlaten van Fromista passeerde Hupel nog een Klarissenklooster met een prachtige kerk. Een klariske was biddend aanwezig achter tralies. Zo is dit nu eenmaal bij deze Orde. Achter tralies leven zij een biddend leven met weinig of geen contact met de buitenwereld. Hupel herinnert zich dat hij zowat 50 jaar geleden met vader zaliger een groot tante Klaris ging bezoeken in een klooster in -zo denkt hij- Bretagne. Het klooster hier is nu ook een deel een Albergue. De inschrijvingskamer is de vroegere ontvangstruimte van het klooster. De tralies zijn nog aanwezig.

Onderweg ontmoette Hupel ook nog een authentieke schaapherder met 3 honden en een 150 tal schapen, grazend in de stoppelvelden van het reeds geoogste graan. Zijn die schaapjes daarmee tevree ?

Om 18.00 uur kom Hupel aan in de Albergue Camino Real en vond er nog gemakkelijk een vrij bedje. S' Avonds nog een gesprekje met een Zuid-Afrikaans meisje en met Scott van Nort-Carolina. Het meisje had duidelijk last met een pees boven de hiel (achillespees ?) Zij kreeg van de hospitalero een pakje ijs met de raad om dit elke avond te doen.

S' Anderdaags zag Hupel haar na twee uur terug. Zij had duidelijk nog problemen ! Zij startte in St. Jean Pied de Port en wandelde tot Roncevalles. De volgende dag reeds 30 km (haar tweede dag). Dat is niet goed, als je onge oefend vertrekt !

Zondag 21 oktober : Calzadilla de la Cueva - Sahagûn
22,4 km totaal 2168,2 km

Nog steeds erg vlak wandelen, beetje heuvelachtig, soms wat groen. Hupel verlaat de provincie Palencia en komt in Leon. Weer als laatste vertrokken. Hupel verstaat nog steeds niet waarom zo vroeg starten. Het is nog donker ! Zuid-Afrikaans meisje opnieuw ingehaald. Wat had zij last van haar voetjes. Hupel zag haar niet meer terug. Het was blijkbaar te zwaar.

Raar of zelden ontmoet je pelgrims in de andere richting. Hupel ontmoette er één. Een Schotse vrouw, getrouwd geweest met een Nederlander en dus sprak zij ook Nederlands. Zij kwam van Porto en was via Compostella onderweg naar Burgos. Ieder zijn Camino !

Het weer was uitstekend, 18 ° bewolkt maar geen regen. Ideaal. Ook in Spanje windmolens voor electriciteit, maar ze draaien niet. Windstil. Zij bezoedelen wel het landschap, zoals ook de autosnelweg, langswaar Hupel kilometers moet wandelen .

Wat zijn die Spaanse dorpjes toch stil. Je ziet geen mens op straat, zelfs geen kat. Waar zijn al die mensen ? Onderweg zag Hupel ook jagers die zich aan het voorbereiden waren voor de jacht. Ze kwamen met vier Amerikaanse jeeps. Aan de andere kant van de vallei was men het wild aan het opjagen zodat het in hun richting kwam. In Sahagûn, vooraleer de pelgrimsherberg op te zoeken, zette Hupel zich nog even op een terras. Men had daar Leffe !

Spontaan kreeg hij van de cafébazin een schoteltje paella. Zij had dit gereed gemaakt voor haar familie en er was genoeg. Hupel bleef zitten en bestelde nog een Leffe. Enige tijd later kwam zij terug met een volledig bord met een plaatselijke specialiteit. Ongelooflijk. Wat een gastvrijheid. Hupel wilde iets aanbieden als dank. No way ! Haar antwoord : Heb je genoten van het eten .

Die nacht sliep Hupel in een vroegere kerk, op een verdieping van waaruit je zicht had in de kerk, waar soms concerten plaatsvinden. Veel pelgrims, waaronder ook een koppel uit Japan (man uit Tokio, vrouw uit Kyoto). Zij maakten in de keuken Japans eten klaar. Hupel mocht proeven. Heerlijk !

Maandag 22 oktober : Shahagûn - Reliegos
31 km totaal 2168,2 km

De kerken lopen stilaan leeg en na lange leegstand krijgen er stilaan enkele een andere bestemming : Mechelen een hotel Antwerpen voor profaane muziekconcerten Shahagûn een pelgrimsherberg.

Het is koud s'morgens. Hupels handen worden ijskoud. Hij moet er aan denken zijn handschoenen binnen bereik te steken, en niet onderaan in zijn rugzak. Een pelgrim leert steeds bij.

Bij het verlaten van het dorp : ruïnes van Monasterio de San Facunda y San Primitivo, met een monumentale toegangspoort. In de kerk van het nieuwe benedictijnen nonnenklooster is net een Mis bezig. Hupel blijft tot het laatst. Er zijn 14 nonnekens en 3 autochtonen. Geen pelgrims.

Het is een eentonige route; vlak en naast een belangrijke verbindingsweg met veel camions. De pelgrimweg ligt wel gescheiden, maar het lawaai van het verkeer werkt op de zenuwen.

Hupel haalt veel pelgrims in door zijn wandelsnelheid getraind bij de Kleitrappers op zondagmorgen. Voor Bercianos del Real Camino een nieuwe bar : "Casa del Peregrino". Mooi gelegen bij het binnen komen van het dorp.

De uitbater blijkt een Kroaat te zijn, die driemaal de Camino wandelde en op de tweede zijn Spaanse vrouw leerde kennen. Zij startten dit jaar in april met de bar (zeer verzorgd) en hopen volgend jaar, mits de bank hen een lening toestaat, te beginnen met een Albergue.

Toevallig passeerde ook een schaapherder met 2 ezels, 3 honden en schapen. Mooie foto.

De Camino wijkt nu af van de snelweg. Het wordt terug stil. Heerlijk !

Onderweg eet Hupel regelmatig een stukje pure chocolade en bollekens. Hij kwam tot de vaststelling dat één bolleke Napoleon (mits enkel zuigen en niet bijten) goed is voor 1,3 km stappen. Waar een pelgrim al niet mee bezig is om de eentonig kilometers te overwinnen. De typische wandelstok – St Jacob staat er steeds mee afgebeeld – verdwijnt stilaan en wordt vervangen door Nordic Walking wandelstokken ! Je moet geen kopen, ze zijn steeds te vinden in het herbergen, vergeten door

verstrooide pelgrims. Hupel loopt zonder stokken. Hij heeft graag zijn handen vrij (fototoesstel, wandelgids etc) Slapen deze keer in de Albergue Municipal waar hij voor het eerst Yvette ontmoet, een zwaarlijvige zwarte Amerikaanse pelgrim uit Massachusetts. Zij is nr 10 op mijn lijst van verschillende Staten uit de USA.

DEEL22

Dinsdag 23 oktober : Reliegos - Leon
25,2 KM Totaal 2224,4 km

Weer een belangrijke Spaanse stad in 't verschiert en het einde van de Meseta. Hupel zit om 10.45 u op een terras in de zon, schrijvend aan zijn achterstand en wachtend op 11.00 uur, wanneer de kathedraal in Astorga opent. Alle klokken beginnen te luiden. Hupel vermoedt dat er een Mis is. Landschap is eentonig zonder hoogtepunten. Prachtige zonsopgang boven een open landschap, zeer kleurrijk en gecombineerd met de kleuren van de herfst. Nog een klein pleintje gepasseerd met fitness-toestellen voor mensen van de derde leeftijd.

Goed idee, moet Hupel vertellen aan de schepen van Sport van Mortsel en Kontich. (Jef Van Linden, of na verkiezingen misschien niet meer).

In Marsilla de las Mulas (ezels) plaatselijke marktdag. Wat is dat kleurrijk met al die groenten en bloemen en vooral chrysanten, nu reeds voor 1 november. Langs de weg een politieauto. Hetzelfde als in België, verdekt opstellen en chauffeurs verassen.

Onderweg groot reclamebord voor : LANCIA YPSILON 5 P, the fashion city car aan 8.600 €. Hupel vraagt zich af, is dit meer of minder dan bij ons.

De toegang tot Leon is heel wandelvriendelijk; speciaal werden wandelbruggen gebouwd om het centrum te bereiken. Die avond koos Hupel voor een Hostal (20 €) – private kamer in een appartementenblok, op de 2de verdieping. Een beetje luxe mag eens af en toe.

Woensdag 24 oktober : Rustdag in Leon

Van de rustdag gebruik gemaakt om rugzak eens binnenstebuiten te keren. Dat was wel eens nodig. Hupel blinkt niet uit in orde. Een waske was ook wel nodig.

Het was gisteren laat in de stad (hoe laat schrijft Hupel niet) Toevallig in de Celtica bar met maar liefst een veertigtal Belgische bieren (Duvel, Karmeliet, Orval, Chimay en zelfs Kwak!) En elk bier in zijn glas en met liefde geschonken en met een schoteltje nootjes en olijven voor een democratische prijs van 3,5 €. In het café ook veel pelgrims. Eerst contact met een directeur van een American school in Jemen www.americanschool.com.ye.

Op de deuren van de toiletten de blote achterkant van zeer zwaarlijvige man/vrouw. Bij navraag bleken dit kopies te zijn van schilderijen van Botero, bekend Columbiaans schilder. Nadien aan tafel met : Beatriz, Kate (USA), Rodrigo, Javi, Enrique, Dario, Luis Angel, en Jorge.

We verstonden elkaar in een mengelmoes van Engels en Frans.

Tegen de middag aan de stad in. Eerst een wandeling via de promenade langsheen de rivier Rio Bernesga, die door de stad stroomt. Spanjaarden kuieren hier graag.

Het is regenachtig. Klooster bezocht – nu een 5 sterrenhotel. Niet alleen kerken veranderen van bestemming. Ook de kerk van het klooster bezocht – groots evenals het museum in de vroegere refter en bibliotheek. Portret van de stichter van de Orde of Santiago, groot schilderij met als tekst : Confirmation of the Order of Santiago by the Pope (1702).

Ook op zoek naar de post om een pakje toeristische folders naar huis te zenden. Kostprijs 13 €. In Frankrijk tussen 3 en 4€.

De naam Leon komt van het latijnse woord "Legio". De Romeinen maakten hier in 68 na Christus een politiek en militair steunpunt voor het noord-westelijk Iberisch schiereiland.

In de Spaanse café word er veel domino gespeeld. Wij kloppen al eens met een kaart op tafel; zij kloppen met elke steen op tafel. Spaanse voetgangers kijken ook niet naar het roodlicht. Doorstappen rood of geen rood. Je bent een uitzondering als je blijft staan.

Hupel heeft zich hier aan aangepast. Oppassen als hij terug in Mortsel is !

Het valt weer op : Burgos en Leon zijn geweldige propere steden. Tot s'avonds zijn de straatvegers bezig met karretje en waterspuit. Je durft hier geen peukje op straat werpen. Was het niet in Mortsel dat burgemeester Pira hiervoor een geldboete wou opleggen ?

De dag was zo druk geweest dat een bezoek aan de kathedraal niet kon doorgaan.

Nog even bonensoep en tortilla en dodo.

Donderdag 25 oktober : Tweede rustdag in Leon

Hupel blijft nog een nacht en de prijs is 2 € minder. Eerst een korte stadswandeling – wat is het kalm op straat. Uiteindelijk bezoek aan de kathedraal. Wat is ze groots. Qua gotische stijl blijkbaar één van de grootste ter wereld o.a. wegens 1.900 vierkante meter glasramen. De zon scheen volop dus de glasramen kwamen volop tot hun recht. Een wisselend spektakel te zien doorde wijzigende lichtinval. Het 15 eeuws koorgestoelte is van de hand van een Vlaamse meester.

En na bezoek komt Hupel Michael, de Schot en Daniello, den Italiaan tegen. Babbel in het Engels, maar de Schot moet traag spreken -Zijn accent is terrible. Hupel en de Italiaan spreken zowat hetzelfde Engels. Sommigen die dit lezen fronzen nu hun wenkbrouwen.

Na de middag bezoek aan het klooster verbonden aan de abdij. Prachtige kloostergang, maar wat hebben ze daar neergezet in het midden :een soort moderne chalet. Niet te begrijpen, wat een schande ! Als Hupel dit zegt aan de ontvangstbalie zegt men dat dit tijdelijk is.

Zelfs dat is teveel om zo'n kloostergang naar de kloten (sorry !!) te helpen !

Tussen haakjes: vandaag is Hupel 3 maanden op weg ! Wat is dat allemaal snel gegaan. Hij kijkt NIET uit naar het einde, maar vindt het spijtig dat het maar een tiental dagen meer te stappen is.

Wat is de wereld toch klein ! Daniello kent de American director in Jemen. Hij was zelf archeoloog en in opdracht van een universiteit in Jemen. "Be carefull men in Jemen". Zij schieten u dood voor je er erg in hebt. Na de middag bezoek aan de Casa Botines uit 1891, woonhuizen van twee rijke handelaars en gebouwd door de Catalaanse architect Gaudi . Verder het immense huis "Palacio de los Gusmanes" uit de 16de eeuw, nu een bank. Blijkbaar een mooie binnenplaats, maar Hupel mocht van de security-senorita niet binnen. Siesta, de bank was toe.

Bij avond opnieuw protestmeeting tegen de armoede. Het gaat niet goed met Spanje.

De nacht geslapen bij de Benedictijnen nonnen : Albergue de las Carbajala

Vrijdag 26 oktober : Leon - San Martin del Camino
26,5 km totaal 2250,9 km

Druilregen, maar aangename wandeltemperatuur. Spoedig breekt de zon door. Hupel vergat weer zijn fotobatterij op te laden, dus breakfast bij het verlaten van Leon en batterij opladen. Ondertussen passeren Michaël, de Schot, steeds in gezelschap van Daniello en nu ook met een Italiaanse vriend. Leuke babbel en veel gezwans. Bon Camino !

Stand Amerikaanse staten : 14 - Kansas kwam erbij. Hugo hoop in Campostella dat hij een lijstje heeft van meer dan 25 staten. De helft +1 is zijn streefdoel.

Even buiten Leon ziet Hupel een zeer opvallend groepje : man (met zware trekkar), vrouw en 5 kinderen tussen de leeftijd van 3 en 13 jaar, schat Hupel. Het blijkt een Duits koppel die reeds voor de tweede maal , gedurende 2 weken op weg zijn. Het is in Duitsland 14 dagen schoolvakantie. Hupel staat in volle bewondering voor zulke onderneming. Wat een levenservaring voor dit gezin.

La Virgin del Camino (maagd van de weg) - zeer moderne kerk in betonstructuur à la Corbusier. In de kerk barokaltaar uit de 18de eeuw met Mariabeeld uit de 16de eeuw. Zeer controversieel, maar prachtig gedaan. Vanaf deze kerk : 2 wandelwegen. Hupel kiest om te stappen via de oude pelgrimsweg, weliswaar parallel met de nationale weg N120 maar korter.

Weer passeert Hupel een plaats met veel kleine heuveltjes waaronder huisjes (pueblo's ?) Alles vervallen, niet bewoond, uitgezonderd ééntje, dat mooi werd gerestaureerd. Hupel had er wel eens binnen wille gaan, maar de eigenaar was niet thuis. In Valverde de la Virgin ziet hij in een zijstraatje een restaurant "Meson El Yugo". Yugo doet hem denken aan Hugo, dus daar trekt hij binnen. Het valt hem op dat dit ook een ontmoetingsplaats is voor de autochtonen, een soort dienstencentrum als het ware. Kaartje leggen, TV kijken, krant lezen, zonder verplichting om iets te gebruiken. Goedkoop en lekker gegeten : Bocadillo Jamon met een wit wijntje Perigrino voor 3,5 € Je voelt je als Vlaming een rijke pelgrim in Spanje ! Chinezen zijn hier ook aanwezig met hun bazars waar je van alles en nog wat kunt kopen aan lage prijzen.

Slapen deed Hupel in de Albergue Peregrinos in San Martin. Hier 4 Spanjaarden, 1 Duits, 1 franse en het is toch niet waar zeker Lou from Taiwan. Die avond met Lou aan tafel. Zij studeerde verzekeringen maar werkt nu in de sector expeditie.

Zij vond het eigenaardig dat Hupel :

1; gebruik maakt van elastiekjes om alles samen te houden.

2.; gebruik maakt van een loep (brilletje verloren onderweg)

3; sigaretten bewaard in doosje fototoestel.

Zij nam van dit alles een foto om het in Taiwan te laten zien. Ook verstond zij niet dat ik een helper was van de rechter. Zij vond dat Hupel hiervoor niet ernstig genoeg was ! Zij vroeg mij ook : Are you a catholic ? Die avond in de plaatselijke bar nog wat gewerkt aan zijn verslag.

Zaterdag 27 oktober : San Martin del Camino - Astorga
20,9 km totaal 2271,8 km

In Puente de Ortego eerste stop - café con leche, mooi geserveerd met warme schuimende melk die een wolkje vormde op de koffie. Nederlanders schreven in het gastenboek : " een vrouw met een kahlo-achtig uiterlijk - wat betekent dat ? Bovendien speelde er mooie Ierse muziek. Hupel bleef weer langer dan gepland.

De brug over de Rio Ortego is de langste op de Camino. Ze telt maar liefst 20 bogen, is 300 meter lang en in de 10de -11de eeuw gebouwd op Romeinse fundamenteën. Je komt de Romeinen regelmatig tegen in deze streek.

Over de brug is er ook een mooie legende : Ridder Don Suero de Quinones versloeg er in het heilig jaar 1434, in een periode van 15 dagen voor en na 25 juli (naamdag van Santiago) maar liefst 166 ridders die op de brug passeerden. Het had ook wat te maken met een ongelukkige liefde voor een edelvrouw. Onderweg op een heuveltje een mooi kruis met daarnaast een levensgrote namaak pelgrim. Knap gedaan. Pelgrims laten zich graag fotograferen naast dat beeld.

In Santibane Valdeiglesias ontmoette Hupel pelgrims van de Spaanse Genootschap Compostella. Ze waren met 2 autobussen en doen elk jaar een ander traject. In de kerk waren 6 vrouwen zo luidruchtig aan het praten (kwetteren zoals op de markt) dat Hupel niet kon nalaten om in gebaren taal ST ST te doen. Het had effect.

Eigenaardig maar in Spanje liggen de kerkhoven altijd een eindje buiten het dorp. Heeft men schrik voor de doden ? Nog opvallend : de toiletten zijn zo groot dat ge een danske zou kunnen doen.

Automatische lichtschakelaars, soms getimed, je moet dus vlug zijn om je kakske te doen of Maar de WC potten zijn lager bij de grond. De pisbak staat op kinderhoogte. De gemiddelde Spanjaard is ook kleiner.

's Avonds is Hupel te laat in Astorga om de kathedraal te bezoeken. Het is bijna 19 uur en het bezoek sloot om 18 uur.

Geen probleem in de Albergue San Javier, gelegen vlakbij de kathedraal. Het is een oud patriciërshuis uit de 16 de eeuw, met open haard. Fijn om je beetje op te warmen.

Een Spaanse man wijst me er op dat Hupel de kerk om de hoek zeker moet bezoeken. Kerk van de Clarissen, prachtig maar je mocht niet fotograferen. Een dame in de kerk kijkt daar zeer streng op toe. Hupel met fototoestel in de hand krijgt meteen een opmerking.

DEEL 23

Zondag 28 oktober: ongeplande rustdag Astorga.

Een uurtje langer kunnen slapen "winteruur". Gisterenavond in een local café drie tafels kaarters.

Hupel was er meer dan één uur binnen en er werd gans die tijd door de kaarters niets besteld.

En dan was er nog iets speciaals achter een scherm: veel lawaai. Ook kaarters, maar zij speelden poker! Dat mocht blijkbaar niet gezien worden. Hupel wou vandaag nog de kathedraal bezoeken, maar die ging pas open om 11 uur. Dus nog even een terrasje doen op een gezellig pleintje met een café con leche en een sumo (fruitsap), volop in de zon en nog wat schrijfwerk doen. Hupel doet dit graag maar het vergt veel tijd en hij loopt weer achterstand op. Hij vreest dat hij de verslagen van de dagen in Frankrijk niet meer zal kunnen maken. Dat zal werk voor thuis zijn.

Boven op de kathedraal staat een beeldje van een man. Wie is dat? Het blijkt geen heilige te zijn, maar Pedro Martin, die toen Astorga omsingeld was door troepen van een vreemd leger (Fransen?), ervoor zorgde dat er voedsel in de stad binnengesmokkeld werd voor de hongerige bevolking.

Eigenaardig, het is zondagmorgen 9.30 u en Hupel ziet geen kat op straat. Vroeger waren er in de kathedraal de Santa Maria op zijn minst 4 missen. Nu nog 1 mis om 11 uur. De tijden zijn ook in Spanje veranderd. Vlakbij de kathedraal staat het Palacio Episcopal, gebouwd naar tekeningen van Gaudi in de periode 1893 – 1913.

Astorga heeft ook iets gemeenschappelijk met Vlaanderen: namelijk de chocolade. Er is zelfs een Musco Del Chocolate. Astorga was ook in de eerste eeuw na Christus een belangrijke militaire vestiging van de Romeinen. die de goudwinning in de Teleno bergen controleerden.

In het Palacio Episcopal is er ook een pelgrimsmuseum. Graag had Hupel dit bezocht, maar gesloten op zondag!... niet te geloven. Ondertussen is het reeds voorbij 11 uur, dus opstappen en vlug nog de rest van zijn fruitsap opdrinken. Maar Hupel wordt iets vreemds gewaar in zijn mond en spreekt het onmiddellijk uit. Het is een wesp! Gestoken? Hupel hoopt van niet, maar na een kwartiertje, wordt zijn tong dikker en na nog een kwartiertje zo dik dat Hupel bang wordt. Hier moet dringend iets aan gedaan worden. Gelukkig verstaat de cafébaas een beetje engels. De weg naar het hospitaal is maar 10 minuutjes ver. Hupel gaat er met snelle stappen op af. Lang moet hij gelukkig niet wachten en 5 minuten later, lag hij met een baxter op een brancard, en een uurtje later voelde hij reeds dat de zwelling afnam. Oef! Saint-Jacques die was ditmaal zeer dicht bij mij om je pelgrim te helpen. Dank je! Ondertussen was het reeds 13.45 u en nog steeds geen kathedraal bezocht. Vlug erop af. Maar wat bleek, zondagnamiddag is de kathedraal gesloten. Dan maar blijven in Astorga en terug naar dezelfde Albergue om in te schrijven. Het heeft zo zijn voordelen om eerste te zijn. Je kijkt even eerst in de ijskast. Al wat erin zit, is vergeten of moesten de reeds vertrokken pelgrims niet meer hebben. De oogst was groot: rijst, peekens, mosseltjes in tomatensaus, chesterkaas, salami, fruitsap etc. In de Albergue zie Hupel een A4-affiche over "88 temple pilgrimage in Japan – walk in the footsteps of the 9th century Saint Kobo Daishi around the rustic Japanese island of Skikoku – 1300 km"

www.Senguesthouse-matsuyama.com, op te zoeken via google of weet Hupels

neef Ludo (scheutist in Japan) daar iets meer over? Merkwaardig monument ter herdenking van de heldhaftige verdedigers van de stad tegen de aanvallen van het leger van Napoleon (1809 – 1810). Spanje komt maar pas terug tot leven rond 19.00 u. Op de pleinen haal je de pelgrims er gemakkelijk tussen uit. Kijk naar hun schoenen en kledij. Je kunt niet missen! Ook veel voetbalspelende kinderen op de pleinen. In het grote hotel Gaudo 4-sterrenhotel, zit de zeer grote cafetaria vol met luid pratende Spanjaarden, dikwijls zonder drank op tafel. Het lijkt wel een soort dienstencentrum.

DEEL 24

Maandag 29 oktober : Astorga - El Acebo
39,8 km totaal : 2311,6 km

Opgestaan met kriebels in de keel, veel hoesten en een koortsig gevoel. Griep op komst ? Hupel neemt alvast een Dafalgan. Museum daar komt niets van. Het is immers maandag en dan zijn net als in België de musea dicht.

Hupel heeft gisteren een inventaris gemaakt van zijn memory-cards. Het totaal aantal foto's is nu 4.303, verdeeld over 5 cards. Dat gaat heel wat tijd vergen om hiervan een reportage van maximum twee uur te maken. Hupel zal in elk geval hulp nodig hebben. Zou hij dit durven vragen aan Dolf (badmintonspeler) ?

De Camino wordt steeds meer en meer commerce. Je merkt dit aan het aantal Albergues. Om de 4 à 5 km vind je er één en ze worden ook steeds groter. Ook veel nieuwe. Nog even koffie en dan kathedraal. Verdorie, ook gesloten. Hupel ontmoet opnieuw dat sympathiek Duits meisje, Alina, met haar paard. Het paard heeft last van zijn rug, maar zij is OK. Het is moeilijker in Spanje dan in Frankrijk, zo vertelt zij, om rustplaatsen voor het paard te vinden. Hupel wil vandaag een grotere afstand afleggen. Dus niet blijven plakken.

In El Ganso (1018 meter) een toffe bar "Meson Cowboy " Knap ingericht als echt saloon. De uitbater heeft al Vlamingen over de vloer gekregen. Hupel ziet een Vlaamse vlag en twee om niet te verkopen flesjes bier : nl. Duvel en Vlaamsche Leeuw.

Qua infrastructuur lijkt dit traject wel op een wandeling uit de marching, om de circa 6 km geen controlepost, maar een Albergue/ Meson voor een stempel en eten en drinken. Typisch Spaans, als je betaalt dan krijg je de overschot op een klein schoteltje. Het is de bedoeling dat je de kleine muntjes laat liggen als drinkgeld. Foncebadon (1.439 m), vervallen dorp, maar toch 3 Albergues. Het is reeds 17.20 u. Doorstappen of niet ? Wat Hupel aantrekt is dat er 4,2 km verder in Manjarin een bijzondere slaapplek is. Hospitalero Tomas is de enige inwoner.

In Hupels gids staat te lezen : enig bewoonbaar huis in verlaten gehucht, geen douche maar tonnetjesplee. Het is goed weer en de voetjes zijn goed. Onderweg passeert Hupel het zeer bekende pelgrimspunt, Cruz de Hierro (1531 m) één van de meest indringende plek van de Camino. Pelgrims laten er een steen achter, van thuis meegebracht, het symbolisch afleggen van iets wat hun ziel bezwaart. Maar waar is Hupels steen gebleven ? Hij weet het : reeds weken geleden verloor hij zijn Mortselse steen. Hij zal moeten blijven leven met wat zijn ziel bezwaart. Want dat hij hier nog eens komt is zeer onwaarschijnlijk. Het is hier prachtig. Hupel is moederziel alleen. Prachtige foto's bij de ondergaande zon. De overnachtingsplaats in Manjarin is niet te doen. Wel zeer origineel maar te primitief ! Hier blijft hij niet slapen. Dus verder nog 7 km stappen en het wordt stilaan donker. De eerste kilometers kan Hupel nog via het St. Jacobspad maar dan wordt het te donker en schakelt hij over en volgt de baan. Geen auto's, dus geen probleem ! Hupel kan zelfs de bochten afsnijden. Alcebo ligt 400 meter lager dan het kruis. Het is nu volledig donker. Maar St Jacques zorgde voor volle maan. Die gaf zo veel licht dat Hupels schaduw meestapte. Toch een beetje schrik zo alleen in het donker. Hij moest denken aan de pelgrims die in de Middeleeuwen die overvallen werden. In de Albergue had Hupel veel geluk. Het allerlaatste bed. Ook het Duits gezin met 5 kinderen was daar. Hupel kon weer een state toevoegen : nl Raleigh van Colorado. Hij moest lachen als Hupel zei dat wij in België betere fietsen hebben (Eddy Merckx).

Dinsdag 30 oktober : El Acebo - Ponferrada
19,5 Km totaal 2.331 km

Vanaf hier beginnen de voor de streek karakteristieke tamme kastanjes. De comarca El Bierro maakt nog deel uit van de provincie Leon, maar is reeds een voorproefje van de provincie Galicië, waarmee het historisch nauw verbonden is (cfr Frans Vlaanderen met Vlaanderen) Er is een sterke politieke beweging die pleit voor aansluiting bij Galicië. Veel slogans getuigen hiervan "Bierro gallego, ya !)

Wat culinair : kastanjegerechten, botillo of worst van gerookt paardenvlees, gekruid met knoflook en paprikapoeder, wijn "Bierro" fruitig.

In 1495 adviseerde een Duitse monnik aan de pelgrims om de wijn met overleg te drinken omdat hij anders je van je verstand berooft. Hupel, in overleg met zichzelf, dronk de wijn niet !

In de Albergue voor het eerst geen water voor 7.30u. Is dit om te beletten dat de pelgrims te vroeg opstaan ?

In Molinaseca (10 uur) ontbijt met spek eiëren en bonen. Hupel had een ongewone gast aan tafel, een mooie Siamese kat, bedelend voor eten. Zij heeft mijn bord met de restjes eigeel volledig proper gemaakt. Prachtige vlag van El Bierro – wit, blauw met rode diagonale banden en wapenschild. Mooi St. Jacobsbeeld bij de uitgang van het langgerekt dorp. De wijngaarden zijn nu talrijk aanwezig in het landschap. Nog eens verkeerd gelopen. Hupel kwam terecht in een grote hof van een rusthuis. Een vriendelijke dame legde hem in een waterval van Spaanse zinnen uit dat hij verkeerd was. Dan maar terug en hij vond weldra de gele pijlen terug.

Voor het eerst was Hupel zo vroeg dat de grote Albergue in Ponferrada nog niet open was. De wasplaats was buiten. Koud water, inzepen en schrobben. Dat was wel nodig voor zijn kousen ! Wat een drukte in de keuken. 2 elektrische vuren met 4 platen en toch aanschuiven. Een Hongaarse pelgrim nodigde uit om samen te eten. Zij maakte een heerlijk éénpansgerecht (geen goulasch). Hupel zei haar dat hij haar zou volgen want morgen maak je misschien de Hongaarse klassieker klaar. Het was reeds 16.30 u. Hoog tijd om het stadje te verkennen. In 1082 gaf bisschop Osmundo de opdracht tot de bouw van een brug over de Rio Sil. Deze rug, versterkt met ijzer, gaf deze stad haar naam. Tempelridders speelden, zoals steeds, een belangrijke rol bij de uitbreiding van de stad. Zeer groots is het Castillo del Temple, voltooid in 1282, ca 8.000 vierkante meter, vele malen herbouwd. In 1923 wou men op het binnenplein een voetbalveld aanleggen. (Spanjaarden en voetbal !). Men gebruikte hiervoor explosieven en het kasteel leed veel schade.

De Basalica la Encina is schitterend en imposant. Die avond weer geweldig druk in de keuken, eigenlijk een wereldkeuken. En weer is er overvloedig eten dat te veel is gemaakt. Gratis, zelf wijn, Ribera de Duero. Zo wordt Hupel uitgenodigd bij een Amerikaanse dame die met haar 2 lovely dochters de Camino doet. Er was ook een Canadees die de bedevaart blootvoets doet. Crazy ! Ook 2 states toe te voegen : Julian van Maryland en Diana from New Jersey. De afwas gebeurt gezamenlijk in grote solidariteit.

DEEL 25

Woensdag 31 Oktober : Ponferrada - Villafranca Del Bierzo
24,7 km totaal : 2355,8 km

Koude morgen 5 °. Deze nacht gevroren – auto's op de parking zijn bedekt met een laagje ijs ! Gezondheidsbulletin Hupel : Griep zet zich blijkbaar niet door maar voor de eerste maal lichte pijn in de onderrug (rugzak ?) Eerst schrijven, Hupel probeert zijn achterstand in te halen. Maar hij heeft geen schijfpapier meer. Hoe moet hij dat in het Spaans vragen. Gelukkig is er nog een Catalaan aanwezig die een beetje Engels spreekt. Hij kan vertalen. Maar wat doet hij ? Hij duikelt in zijn rugzak en geeft mij een mooi schrijfboekje met stylo. Gratis. Hupel biedt hem als dank een Carajello aan (een café solo met brandy).

Vandaag 18 meter stijgen en 220 meter dalen in een zeer groene streek, licht heuvelachtig met kersenplantages en wijngaarden.

Het wordt meer en meer mistig, typisch voor Galicië. De zon komt er niet door. Je wordt doornat van de druilregen en de mist.

Hupel schoenen zijn niet meer waterdicht. Gevaar voor blaren !

Hij passeert nu veel langgerekte gehuchtjes met veel oude vervallen huizen met karakteristiek houten balkon. Op de kerkhoven is het erg druk met Allerzielen. Veel snijbloemen of bloemstukken en geen chrysanten. Vele grote familiegraven, zo groot als een tuinhuisje. Ook columbaria's rijkelijk versierd met bloemen. Spanjaarden hebben respect voor hun doden ! Opvallend, maar geen bloemenverkoop aan het kerkhof.

Na de middag begint de mist op te trekken en komt de zon er af en toe door. Onderweg een moderne kerk met ook hier een ooievaarsnest. Ook opvallend naast de klok een luidspreker – invloed van de moslims ? Het verlaten van Ponferrada is slecht gemarkeerd. Duidelijk geen werk à la Kleitrappers. Maar vragen naar de Camino –iedereen is behulpzaam.

De prijzen zijn hier echt goedkoop. Voor de prijs van een crocque in Mortsel, heb je hier 2 tortilla's en bovenop gratis tapa's. Zou Hupel niet verhuizen voor hulp bij een hospitalero ? Hupel moet beslist Spaans leren. Hij mist het contact met de plaatselijk bevolking.

Nochthans kreeg hij vorig jaar een cursus Spaans van Rudy (Kleitrappers), maar ja, de motivatie was laag.

Bij het verlaten van Camponaraya steek je de autosnelweg over via een speciaal voor de pelgrims aangelegde brug.

Cacabelos was voormalig een bestuurscentrum van de Romeinse goudmijnen. Ook een speciale Albergue, gebouwd op het voormalige kerkhof. Daar blijft Hupel niet slapen, dan droomt hij van

spoken. In Villafranca mooie Albergue de la Piedra. Piedra betekent rots en inderdaad binnen zie je de rots waartegen de herberg gebouwd is.

Het is te laat om het stadje, klein Compostella genaamd te bezoeken. De bijnaam ontstond omdat zieken en zwakke pelgrims hier ook de aflaat konden bekomen, zodat zij de hoge Cebreiro pas (1.400 m) niet moesten doen.

Die avond pelgrimsmenu met 4 stappers.

Donderdag 1 november : Villafranca del Bierzo - laguna de Castilla
26,1 km totaal : 2371,1 km

De 100 ste stapdag. Wat gaat de tijd snel ! Het is bijna gedaan. Veel geluk gehad met het weer en de voetjes. Vanaf nu gaat het steeds bergop. De start ligt op 501 m en de meet vandaag op 1.152 m. De klim naar de Obriero pas is één van de lastigste maar indrukwekkendste etappe van de Camino Frances. In het begin op een wandelpad naast de weg ; maar er zijn meer pelgrims dan wagens. Maar St. Jacob had je voor deze 100 ste dag niet voor beter weer kunnen zorgen ! Druilregen, griepig en pijn in de rug.

De wandelweg slingert zich door het dal van de Rio Valcarce. Talloze malen moet je over de rivier en de autosnelweg is steeds in de omgeving, vaak erg hoog. Vele viaducten. Wat moet dat geld gekost hebben.

In Ruitelan begint de echte klim. Het wordt steeds mistiger en natter. Deze weg is bij goed weer erg mooi. Nu is daar niets van te merken. Spijtig !

In Laguna even rusten in de herberg. Het is 17.00 u. Twijfel bij Hupel : stoppen of nog 23 km in de regen. Het is lekker warm in de Albergue en veel bekende gezichten. Dus blijven ; morgen misschien beter weer. Kamer met 6 bedden, Spanjaard, Italiaan en 2 Duitsers.

Hupel is benieuwd naar zijn gewicht, begonnen met 83 kg.

Vrijdag 2 november : Laguna de Castilla - Tricastella
26,2 km totaal : 2398,1 km

Vandaag de ultieme klim naar de pashoogte op 1306 meter. Volgens Hupels gids de indrukwekkendste etappe. Vermits de verwarming aan staat zijn Hupels kleren redelijk droog. Schoenen worden heel slecht. Gisteravond papier ingestoken om het vocht wat weg te nemen met redelijk goed resultaat.

Geen aangenaam weer, opnieuw mistig, winderig, koud en regen. Weer na een halfuur doornat en vooral de sokken.

Ondertussen de grens tussen Leon en Galicië gepasseerd. Galicië is een mysterieuze regio in Spanje. Oeroude culturen hebben er hun sporen achtergelaten. Ondermeer van de Kelten, waarmee de verbondenheid groot is (muziek, doedelzak)

Het dorp O Cebreiro is in zijn geheel een beschermd monument. De pastoor, Elias Valina, was een pionier voor de Camino. Onder zijn leiding werd de route met gele pijlen gemarkeerd. Hij ligt begraven in de kerk en een monument werd ter zijne ere opgericht. Je ziet er ook een dankplaat van "la Asociacion Flamenca de Santaigo. In de kerk vindt je de bijbel in wel 40 verschillende talen, ook in Hollands.

Op de Alto de San Roque staat een prachtig, méér dan levensgroot beeld van St. Jacob, afgebeeld als pelgrim inboksend tegen de wind.

Even wat zon met een prachtige regenboog.

In Hospital de Condesa even rusten. Nu geen tapas bij de drank maar wel gepofte kastanjes. Nog een laatste pas; de Alto de Poio met 1270 meter. Het was verschrikkelijk winderig. Hupel maakte er een filmpje van. Je kon je fototoestel niet stil houden, zo ging de wind tekeer.

Triacastela zie je reeds in de verte liggen. Een prachtig bos leidt je er snel dalend naar toe via vele kleine gehuchtjes. In één er van belandde Hupel midden een kudde koeien met hun herder. Hij voelde zich niet op zijn gemak tussen die grote beesten.

Om 18.30 arriveerde Hupel in de Albergue Complexo Xacobeo waar hij meteen verwelkomt werd door de sympathieke Schot, Michael. Spontaan nodigde hij mij uit voor een gezamenlijk avondmaal dat door de meisjes zou worden gereed gemaakt. Pasta met verse groenten en yoghurt met vers fruit. Aan tafel met een Schot, een Ierse, een Zuid-Afrikaanse, een dame uit Californië, een Texaan, Anne uit Australië en Bill de Schot.

Zaterdag 3 november : Triacastela - Samos ote
10 km totaal 2408,1

Kleine afstand vandaag omdat Hupel speciaal via de Benedictijner abdij van Samos wil gaan, waar de paters, volgens zijn gids, nog met Gregoriaanse gezangen de Mis opluisteren. In plaatselijke supermarkt briefomslagen en leesbrilletje kunnen kopen. Eindelijk !

Ook zag Hupel twee boeken die hij wel wil lezen :

1. Shirley Mac Laine : "The Camino"
2. Peter Harris : "El Secreto del Peregrino"

Michael vertrok met zijn meisjes. Hij wordt graag gezien, een vaderfiguur voor hen. Zij gaan niet via Samos. Hupel zal hem later wel terugzien.

Hij is een vurig supporter van Celtic Glasgow die deze week in de Champions League spelen tegen Barca. Misschien lukt het om de match met hem op TV te volgen.

Hupel voelt zich meer en meer koortsig . In Samos op zoek naar een bed. Slecht aangegeven !

Tegenover klooster "A Cavo do Frade. Enkel een

Portugees aanwezig. Deze bezocht ook Vlaanderen en wandelde in Georgië, Kosovo een ware globetrotter.

In het klooster een benzinestation aan de straatkant. Deel van een klooster dat benzinestation wordt ! Eigenaardig ! Diesel 1,370 € Naft 1;378 €.

Bezoek aan het klooster "Monasterio de San Julian Y Sante Basilia". Groots, een van de oudste kloosters van de westerse wereld (5 à 6 de eeuw).

Grootste bloei vanaf 8 ste eeuw met de ontdekking van het graf van St. Jacos. Koning Alfonso II werd in het klooster grootgebracht en was grote promotor van de camino. Vandaag nog slechts een 14 tal minniken. De zeventiende eeuwse kloostergang is de grootste van Spanje.

In 1951 werd het klooster in ruïne gelegd door een grote brand. Bij het branden van jenever was een tank ontploft !

H. Mis om 18.30. Geen gezangen maar muziek uit een orgel met 3.850 pijpen.

Deel 26

Zondag 4 november : Samos - Barbadelo
15,6 km totaal 2423,7 km

Weer een kleine afstand vandaag. Kiest Hupel hier bewust voor om zijn Camino nog wat te rekken ? Ziet hij er tegen op om weldra zijn doel te bereiken. Het einde van de weg !

Veel moeten hoesten en schoenen nog steeds nat

Het landschap doet een beetje denken aan onze Ardennen. Tussen Saria en Barbadelo ligt het grootste eikenbos van Galiciã«.Saria is een prachtige stad met een mooie langgerekte Rua Major met vele 18de eeuwse herenhuizen.

De stad is ook belangrijk voor vele Spaanse pelgrims. De stad ligt op meer dan 100 km van Santiago, de minimum afstand die men moet afleggen om zijn Compostella te kunnen verkrijgen. Dit geeft, vooral in de zomermaanden, een overbevolking in de herbergen.

Onderweg ziet Hupel veel auto's staan voor een cafeetje. Wat is daar gaande ? Het blijken jagers te zijn, de jacht ten einde en wachtend op een eetmaal in het zaaltje boven de cafÃ©. Tijd om te rusten en te eten. Hij kreeg meteen heerlijke tapa met callos emprenes en mista. Hij liet dit opschrijven en nam er een foto van. Ondertussen had Hupel de open haard gezien. Tijd voor zijn drie paar natte kousen te drogen. Bij het tweede drankje opnieuw een tapa : churrasco, corzo, champignons, bacon cocido.

Voor zoveel gastvrijheid voelde Hupel zich verplicht om nog een derde glaasje te bestellen. En jawel, een derde tapa : potage Bacales (soep met vis en tomaten). Maar nu viel Hupel zijne euro. Dit waren geen tapa's maar hij was gewoon aan het medeeten met de jagers.

Begint reeds donker te worden en Hupel vindt maar niet de 2 private Albergues. Toevallig komt hij uit bij een herberg van de Gallische Overheid. Grote keuken maar eigenaardig geen keukengerei, zelfs geen bord. Dan maar eten met een Zwitsers pennemes.

Zelfs geen glas om een dafalganekke te pakken. Later vernomen dat dit normaal is voor deze herbergen. Mijn gehoest moet toch lastig zijn voor de andere pelgrims. En inderdaad, een uurtje later stonden er 4 Spaanse pelgrims voor zijn bed.

Het licht was terug aan en in een voor iedereen onverstanebare gebarentaal maakte zij Hupel duidelijk dat hij best kon opstappen.

Een Waals koppeltje trok zich van gans de situatie niets aan. Het is maar een Vlaming !

Hupel had geen keus, hij wilde immers zelf ook geen ambras. De Spanjaarden hielpen hem zelf om zijn rugzak tot beneden te dragen.

Daar stond Hupel nu ! Om 11 uur op straat. Maar in zulke omstandigheden is ST. Jacob nooit veraf. Om de hoek was er een bushalte waar Hupel zich even kon organiseren. De private herbergen kunnen toch niet ver zijn. Geen kat op straat. Wat een verlaten gat is dit !

En dan hoort Hupel voetstappen. Wie verschijnt om de hoek ??? Lou van Taiwan. En zij wist de weg en er brandde nog licht. We werden nog hartelijk ontvangen. Het was bijna 24 uur.

Maandag 5 november : Barbadelo - Ventas de Narom
31,6 km totaal 2455,3 km

GaliciÃ« laat zich hier van zijn mooiste kant zien. Koeienweiden, vele kleine gehuchtjes, heuvelend en vele bossen. Wandelpad is puur natuur en ver verwijderd van de grote wegen . Hupel plant 30 km tot Hospital da Cruz via Portomarin. Stop in Morgade.

Hupels schoenen zijn er slecht aan toe. Toch wil hij zijn reserve paar, dat hij ongeveer een maand geleden gratis kreeg, niet gebruiken.

Hij wil met het paar waarmee hij vertrok Compostella bereiken. Maar is dat wel verstandig?

Zo pas passeerde hij de km.paal 100 (nog te gaan); Hupel schreef hier zijn wedervaren van vannacht. Maar was deze story met Lou wel waar? Eerlijk, het was 'één' droom die nacht. Op de brug in Pontomarin over de Rio Mino, ontmoette hij een Zuid-Koriaans gezin met 3 kinderen, leeftijd tussen de 2 (moeder droeg het kind) en 7 - 8 jaar. Ook zij doen de Camino op hun manier. Dagtrips van 15 km.

Door het stuwmeer zijn 2 dorpen volledig verdwenen. De kerken zijn steen voor steen afgebroken en heropgebouwd in Pontomarin.

De Iglesia de San Nicolas lijkt op een burcht. Werk van Maestro Mateo, die de Portica de la Gloria van de kathedraal in Santiago ontwierp. Bij de uitgang van het stadje een nieuwe Albergue. Hupel kiest voor een plaatselijke specialiteit : Palpo a feiro (intvis op de wijze van de markt). Heerlijk met een Rioja Coto. Op wandeling door de lokale dorpjes moet je vooral opletten voor koeienstronten. Ze kunnen zeer vers en plakkerig zijn. Als je schoenen weinig grip hebben is het gevaar op uitglijden groot. In deze herberg plakaat : Verboden kledij te drogen. Hupel moest het stiekem doen.

Onderweg een Zuid-Koreaanse met een volledige Compostelle out-fit van Le Fuma !

Het is reeds donker wanneer hij in Ventas de Naron tot zijn verbazing vaststelt dat de 2 private Albergues gesloten zijn. Wat nu gedaan ?

Doorstappen in het donker naar de volgende herberg – de volgende ligt op 3,6 km; maar via een bosweg, is geen optie. Hallo St Jacob.

En ja er wandelt iemand voorbij en die blijkt van de Albergue te zijn. Probleem opgelost. Hupel is na 104 dagen nog steeds geen ervaren pelgrim. Hij vergeet gazettenpapier in zijn wandelschoenen te steken zodat ~s anderdaags zijn schoenen nog steeds nat zijn.

Eigen schuld dikke bult!

Dinsdag 6 november : Ventas de Naron - Melide
27,1 km totaal : 2482,4 km

Af en toe wakker geschoten door hevige hoestbui. Hupel moet toch eens binnenspringen bij een apotheker. Vroeg vertrokken en mistig. Traject tot Melide doorgaans over kleine landwegels, onverharde veld- en bospaden. Ook vermoedelijk het traject met de meeste herbergen, Liefst 14 op een afstand van 27 km. Het is aangenaam wandelen, alleen met de opkomende zon die moeite doet om de mist te verdrijven.

Bij ontbijt in de bar een grote affiche van een illusionist Dr. Saafraaf de Waldemar, wereldbekend 60/70 jaar geleden, met kopie van een krantenartikel in het Nederlands uit het "Djokjus Dagblad". Andere artikels uit de jaren 1920, 1934, 1927.

Onderweg ontmoet Hupel 2 Hongaren die in de tegengestelde richting lopen. Zij keren noodgedwongen te voet terug nadat hun geld gestolen werd in Compostella. Hun verhaal was eerlijk. Zij vroegen geen geld maar voedsel. Hupel gaf hen wat geld. Hij werd zelf onderweg ook geholpen wanneer hij platzak was door problemen met de bankkaart.

In Palas del Rey, bij het eten kijkt hij naar een documentaire over een volksdansgroep uit Galicië (accordeon, doedelzak, schelpen) Mooi.

Alhoewel in deze streek elk jaar wel 100.000 pelgrims wandelen (in het heilig jaar zelfs 190.000) springt men nonchalant om met de markering.

Sommige gele pijlen moeten dringend eens in de nieuwe verf gezet worden. En wordt het geen tijd voor een uniforme, duidelijke bewegwijzering.

Opvallend is ook, in de iets grotere gemeenten, het aantal in ruwbouw staande appartementen. De werf ligt stil. Spanje in crisistoestand.

Wandelpad met heuveltopjes die even gemakkelijk te nemen zijn als deze van Erica. Ook vele
 «Corredoiras» karakteristieke holle weggeties. Melide is het geografisch centrum van Galicia».

De Camino Primitivo komt hier samen met de Camino Frances.

Slapen voor 5â¬ in de herberg van de overheid (Xunta). Groot, liefst 170 bedden ! Er is een groep Zuid-Koreaanse jongeren die veel lawaai maken !

Nog wat schrijfwerk in een plaatselijke bar waar Hupel zich wat kan opwarmen. In de Albergue geen verwarming en geen dekens !

Deel27

Woensdag 7 november : Melide - Pedrouzzo
33,2 km totaal 2515,6 km

Normaal moet je om 22 uur binnen zijn. Doet Hupel een beetje denken aan zijn legerdienst, maar hier kon hij moeilijk "de muur" doen. Maar de voetbal Real Madrid-Dordmund was zo spannend. Hij vroeg en kreeg toelating om later binnen te komen.

Het klimaat wordt beter, dat merk je aan het verschijnen van palmen, cactussen en soms bananenbomen. Ook steeds vaker eucalyptusbossen. Vroeg in de morgen nog geen water en een ware invasie van de Zuid-Koreaanse jeugdleiding. Ontbijt wordt klaar gemaakt voor de troepen. Alle gekheid op een stokje en serieus, er is wel een militaire discipline.

Gisteravond heeft Hupel iets gemist. Een van de Hasseltse pelgrims, eergisteren ontmoet, is een goed gitaarspeler (country). Hij heeft tot groot genoegen van de Koreanen enkele liedjes gespeeld en gezongen. Internationale sfeer en verbroedering.

Een beetje mist en reeds wat zon. Het belooft een mooie dag te worden.

In Castaneda ontbijt. De krant voorspelt voor morgen zeer goed weer. St. Jacob, Hupel komt je liever tegemoet in de zon dan in de regen. Op tv ziet hij dat Obama terug is verkozen. Het wereldnieuws is nooit ver weg. Het gaat flink bergop en bergaf. Arzua is bekend om zijn queixo, zachte kaas qua consistentie en smaak. Hupel is terug in gezelschap van zijn trouwe maat, zijn schaduw. Hij ziet er een beetje mager uit. Hupel heeft het gevoel dat de rugzak steeds lichter weegt. Enerzijds omdat hij meer ervaring heeft van hoe de rugzak dragen, maar anderzijds ook omdat hij al wat verloren is onderweg. Hij durft uit eerlijke schaamte geen lijstje meer te maken.

De vele Koreanen heeft te maken met een boek over de Camino, die enorm veel succes had.

Miljoenen exemplaren zijn er blijkbaar verkocht en het boek werkt stimulerend om de bedevaart te beleven. Zo is er ook de Amerikaanse film "The Way".

Op de middag bocadillo met kaas. Op de TV een muziekzender. Hupel vraagt om het nieuws op te zetten, wat met een stralende glimlach gebeurt. Gracias !

Onderweg vele horreos, lange en smalle, op stenen staande schuurtjes, voor het bewaren van graan of mais. Het blijft mooi wandelen op het tapijt van de gevallen bladeren. De stilte is beklijvend. Nu en dan vogelzang. Dan naast de weg uitrustend een lief Danish meisje. De pelgrims houden de weg heel proper. Ik heb het wel eens anders gezien !

De km palen van de Camino staan nu om de 500 meter. Zo pas paal 32 gepasseerd.

Veel albergues in Pedrouzo. Hupel koos bewust voor "Porta de Santiago", deel uitmakend van een goede keten. En wie ontmoet hij daar, Michael de schot, met zijn meisjes. Vanavond dus kijken naar Celtic tegen Barca. Dat wordt vuurwerk met onze Schot.

Donderdag 8 november : Pedrouza - Santiago de Compostella
21 km totaal 2586,6 km Dag 107

Wat gaf dat gisteren een goed gevoel, mijn dagverslag dezelfde dag verstuurd. Het had beter altijd zo geweest dan had Karl van de Kleitrappers, het een beetje gemakkelijker gehad. Hupel staat zwaar in de schuld bij hem, ondermeer omdat zijn geschrift niet altijd even duidelijk is.

Ongetwijfeld een bijzondere dag vandaag. Hupel heeft kriebels in de buik. In zijn linkerschoen is ondertussen een opening van wel 5 cm tussen zool en leder. Zo lek als een zeef !

Gisteravond organiseerde Hupel een pronostiek. Uitslag van de match en op welke minuut valt de eerste goal. 18 deelnemers - 1 inzet geeft een aardig potje om te winnen. Michael ging bijna door het plafond na de winst van Celtic met 2-1. Niemand had deze

score voorspeld. De pot werd gegeven aan Ricardo, de Mexicaan, die met zijn 2-2 het dichts bij de uitslag zat.

Het wordt vandaag beslist geen zonnige dag ! Wel 12 graden en geen regen.

Even voorbij Mouretan steek je een kleine beek over. Een speciale plaats zo dicht bij het einde. De Franse monnik Picaud, auteur van de middeleeuwse pelgrimsgids, Codex Calixtinus, schreef dat de pelgrims zich hier grondig wasten om porper en welriekend bij St. Jacob aan te komen. En de mannen speciaal hun geslachtsdelen. Hupel deed hier niet aan mee. De tijden zijn verandert. En nochtans hij heeft nu die typische pelgrimsgeur, die ondanks regelmatig douchen, hij niet kwijt geraakt.

Het zal nodig zijn dat men in de kathedraal met het grote wierookvat (botafumeiro) zwaait.

Verder op een hoogte een groot modern kunstwerk uit 1993, gemaakt ter gelegenheid van het bezoek van de paus, Johannes Paulus II.

Nog "normaal" klimmen naar de Monto de Gozo. Maar het is nevelig, anders kun je van hier de torens van de kathedraal zien.

Wat verder nog een kunstwerk uit 2004 (heilig jaar) met 4 zuilen waarop telkens 5 bekende figuren levensgroot zijn afgebeeld. Tot grote verbazing van Hupel, ook een Vlaming, nl Jan Van Eyck. Wat heeft die te maken met Compostella ? Hallo Vlaamse Genootschap !

Nog 5 km te gaan. Via grote lanen en de Porta de Camino bereik je de binnenstad. Er vormt zich spontaan een groepje van een 15 Å

20 pelgrims. En daar is de kathedraal. Indrukwekkend, groots, imposant. Alle pelgrims omhelzen elkaar met een welgemeende knuffel en een â€œwell doneâ€œ. Dit is een emotioneel moment. Hupel is niet de enige met tranen.

Kathedraal even bezocht en zoals vele pelgrims hem hebben voorgedaan, de trap achter het altaar beklommen en het beeld van St. Jacob aangeraakt.

Samen met Michael en his girls naar Hostal Suso op korte afstand van de kathedraal. En dan was het tijd om eens een goed feestje te bouwen. Hierover later meer.

DDEL 28

**Vrijdag 9 november : Rustdag in Compostella
"Culturele dag"**

Maar eerst hoe verliep de feestavond ? Het was verbazend hoe zich spontaan een feestgroep vormde. Eerste plaats van afspraak was de cafetaria van het Hospital de los Reyes Catolicos. Een historisch gebouw met een groots verleden. In 1489 door koning Ferdinand (hé; dat is de naam van Hupels vader !) en koningin Isabella gestichte pelgrimsherberg, nu naar men zegt het oudste hotel ter wereld. Voor de eerste tien pelgrims wordt elke dag nog steeds een gratis maal aangeboden aan de zij-ingang (garagedeur). Je zou anders mogelijk de rijke hotelgasten kunnen storen. Er was zelfs een rijke gast die zijn gehuurde Mercedes fotografeerde met als achtergrond de kathedraal. Very stupid! Hupel zei hem dat een Mercedes niets speciaals is in Europa en dat hij een rode Ferrari moest kopen. Vroeger in de Middeleeuwen stonk het van de pelgrims nu van het geld. En ook die geur krijgt het wierookvat niet weg !

De prijzen in de cafetaria, wat een interieur, bleken gelukkig niet overdreven. Internet mocht niet. Dat was enkel voor de hotelgasten.

En dan op weg naar een restaurantje. Keuze genoeg. Je voelt je bijwijken in de rue de Boucher. Wat een gezellige internationale pelgrimstafel was dat ! Met 16 waren we : natuurlijk Michael, Page en Cindy – moeder en dochter uit Boston, Ricardo uit Mexico, Ginliano en Danillo uit Italië, Riana uit Holland, Nathalie met haar lovely Zuid Afrikaans, Dave from Texas, Peggy uit Washington, Hannach from Australië, de Ierse Samantha, Jonathan uit Wales en Hupel.

De meesten kozen voor paella. Zeer goed en na een paar glazen wijn zat de stemming er goed in. Hupel vroeg aan de restauranthouder naar een typische Gallische bar. Dat was vlak in de buurt. Men vroeg 4 € inkom, maar dat was de moeite waard. 4 muzikanten, 2 doedelzakspelers, 1 met kleine trom en de laatste met een grote trom. Je moest aandachtig zijn voor de muziek

want als je te luid praatte, dan kwam men op je schouder tikken met een vinger op de lippen. Hupel bleef lang samen met Michael en had later hulp nodig van de Spanjaarden om in dat labyrint van straatjes het hotel te vinden. Om 12.00 uur H. Mis in de kathedraal. Middenbeuk en zijbeuken volzet. Hupel koos zich rechtstaande een plaatske om gewapend met zijn camera gereed te zijn voor het zwaaiend wierookvat te filmen. Hupel is nu meer toerist. Vergeef het hem St. Jacob.

Nadien nog even in een stille ruimte een moment van bezinning. Maar zelfs daar komen pelgrims die de stilte niet kunnen respecteren. Hupel moest zich kwaad maken om de regels te doen respecteren. Hupel had ook vanuit Burgos een intentie briefje meegenomen en liet dit achter in de kathedraal. Het was een intentie van een man die de beslissing genomen had om te scheiden en bescherming vroeg aan St. Jacob voor zijn ex-vrouw en kinderen.

In Hotel Suso aan de muur een perkamentachtig papier met volgende tekst : "De Vlaamse Genootschap van Compostella verleent aan Hotal Susa de eretitel van de Genootschap. Brugge 1 juli 1987. Voorzitter : J.R. Steppe. Secretaris onleesbaar".

Bezoek aan het museum der pelgrims. Zeer nieuw met grote maquette van de kathedraal. Zeer grote schermen met beelden van de 6 verschillende Camino's. De fotograaf trok om de 100 meter een foto en deze werden na elkaar geschenen. Het geeft de indruk dat je de Camino wandelt aan 20 à 30 per uur. S' Avonds afgesloten in oud cafeetje met wandtapijten van Van Orley. "De schoonen jagten van Maximiliaan. Die nacht kabaal op straat. Michael arriveerde maar rond 3 uur en kon niet binnen. Samantha was de reddende engel. Hupel heeft hier niets van gemerkt. Hij sliep de diepe slaap der onschuldigen.

**Zaterdag 10 november : Santiago de Compostella - Negreira
22,1 km totaal 2558,1 km**

Na het ontbijt verzamelen voor de kathedraal om 9.30 u. Maar Michael is ziek. De vissoep van gisteren is hem slecht gekomen. Hij overweegt van in de stad te blijven. Hupel gaat wat schrijfwerk doen, misschien is hij ondertussen wel beter. Rond 11 uur besluit Michael dat hij niet meer vertrekt. Spijtig ! En nu op weg naar wat vroeger voor de pelgrims het einde van de wereld was : Kaap Finistere. Het regent, dus nog even een regenscherm kopen. Buiten Compostella kom je op een hoogte met prachtig uitzicht op de kathedraal. Na 8 km resto met Zorza con patatas fritas, kleine stukjes varkensvlees, gemarineerd en gebakken. Een berg vlees van zeker een halve kilo. Onmogelijke opdracht en dit voor 5,5 €.

Veel eucalyptus bossen en holle wegen. De gotische brug in Puente Marceira (14de eeuw) overspant de brede rivier Tambre. Mooi uitzicht op de brug en gerestaureerde watermolens.

In Negreira vindt Hupel slapen in de Albergue San José.

Zondag 11 november : Negreira - Olveiroa
33,2 km totaal : 2591,9 km

Velen stellen nu de vraag of je door gaat tot Finisterre, en met de bus of te voet ? Hupel twijfelde een beetje maar als je al zo lang onderweg bent, kan dat laatste stukje er nog bij. Weer zwaar regenweer. Op de kleine plaatselijke markt kocht Hupel ook 3 paar sokken. Dat was nodig. Hupel ontmoet nu niet veel pelgrims meer. Vandaag slechts 4 uit het feestgroepje. Bij het verlaten van het dorpje opnieuw een standbeeld van St. Jacob. Hij kijkt wel een beetje somber en in zijn wandelstok zit een krul bovenaan. Lijkt wel de staf van St. Niklaas. Eindelijk heeft Hupel zijn reservepaar schoenen aangetrokken. Hij sleurt nu lang genoeg met deze gekregen schoenen. Het is heuvelachtig op de hoogvlakten van comarca Xallas, een agrarische streek met veel kleine dorpjes. De pelgrim die deze tocht eentonig vond, heeft vast hier niet geweest. Af en toe komt de zon er door met telkens weer een spektakel van mooie regenbogen. Onderweg een klein kerkje. Hupel gaat even kijken. Er staan wat mensen buiten. Het is 11.45 u en men is de kerk nog aan het kuisen. Even later staat er een man boven op de kerktoren. Het is warempel de klokkenluider. Krachtig slaat hij de klepel tegen de klok, de Mis kan beginnen.

Rust in Vilaserio. Eten in volle zon en daar zijn de 4 andere pelgrims. Hupel T-shirt geraakt niet droog. Hij stapt te snel en zweet te veel. Voor de Albergue was het even zoeken daar ze aangeduid was als Pension. Die avond heeft Hupel de "Berenclub" internationaal bekend gemaakt. Met wat moeite zijn er 4 nieuwe leden bij !

DEEL 29
Maandag 12 november : Olveiroa - Finisterre
31,9 Km totaal : 2623,8 km

Olveiroa is een klein, mooi dorpje met opvallend veel Horreo's (bewaarplaatsen) op palen zodat de knaagdieren niet aan het graan kunnen. Vele zijn 's nachts verlicht. Charmant !

Erg mistig deze morgen. Maar de zon wint aan kracht, het wordt beslist een zomerse dag. De sporen van de grote bosbranden in 2006, zijn nog een beetje zichtbaar. Wandelen door bossen en heidelandschappen en halverwege het traject reeds zicht op de Atlantische Oceaan. Zo mooi, daar zijn geen woorden voor. Het is met volle teugen genieten !

In Logoso een eerste stop in Albergue "O Logoso". Een nieuwe herberg uit 2011 en dus niet vermeld in de gidsen. De jonge uitbater, vlot Engels sprekend, gaf mij een rondleiding. Hij was vroeger werkzaam bij een firma die elektrische windmolens plaatste. Materiaal dat uit Vlaanderen komt. Zijn zus heeft 1 km verder een restaurant. Hij doet het met veel enthousiasme. Genootschap, herberg warm aanbevolen.

Samen met de groep pelgrims naar de kaap. Volop in de zon en dat in de herfst. Hupel beloofde aan Ariana dat als zij in het water ging, hij het ook zou doen. In het havenstadje Corcubion dat zwaar getroffen werd in 2002 (olietanker Prestige – zwaar getroffen – gestrand – 70.000 ton zware olie kwam in zee terecht – tienduizenden zeevogels verloren het leven – de gevolgen waren merkbaar tot in Portugal en Frankrijk – een economische catastrofe voor Galacië – visvangst en mosselteelt vielen stil.) Hupel is weer achter op de groep van 4 pelgrims. Hij moet zich nu haasten want hij wil er bij zijn als er gezwommen wordt. Hupel stapt snel en wanneer hij in een baai het eerste witte zand ziet, ziet hij ook reeds 3 pelgrims in het water. Hupel haast zich, kleren uit, zwembroek had hij reeds aan. Niet nadenken Hupel, want alhoewel het precies zomer is, het water moet zeer koud zijn. Hij denkt van een ijsbeer te zijn en sprint het water in. Brr ! Brr ! Verdomme, St. Jacob, dat water is verduiveld koud. 2 à 3 minuten is voldoende. Hij heeft het gedaan.

Hij schudt zich droog, want hij vergat ergens zijn handdoek. Een beetje zon en zijn fleecе brengen de lichaamstemperatuur terug in orde. Ook Samantha, gestuurd door het groepsgevoel ging te water. De zwempartij maakte hongerig en Fisterra was niet ver.

Dinsdag 13 november : Rustdag in Fisterra

Nog een dag aan het einde van de wereld. Een beetje wash en dry. Zijn kleren hebben dit dringend nodig. Wel duur, 4 € voor het wassen en 3 € voor drogen.

Nog een wandeling naar Faro, een 17 meter hoge vuurtoren, gebouwd in 1853 met een lichtstraal die 57 km ver reikt. 70 % van de mondiale vrachtvaart wordt hier gecontroleerd.

www.costameiga.com/turismo/webcam.htm

Plots een zeilschip in het zicht, spijtig zonder zeilen opgespannen. Hier is de plaats om de versleten kleren te verbranden. Hupel heeft zich Voorbereid. Hij haalt uit zijn rugzak : een paar sokken (stinkend als de pest) een T-shirt vol met gaatjes, een korte broek met een groot gat op de achterkant. Een Duitse pelgrim had ook krantenpapier bij. Hupel krijgt van haar een paar bladzijden uit El Mundo. Het brandt goedmaar stinkt geweldig. Niet van Hupels zweet, maar de kleren zijn allemaal gemaakt met als basisproduct : olie. Vlug nog een kleine grasbrand gedooft.

Ontmoeting met een bijzondere Duitser. Een jonge man met de fiets, dat is niks speciaals, maar hij was op weg naar Kaap de Goede Hoop in Zuid-Afrika. Hij gaf me een kaartje met volgende tekst " help the kids pedal their way to aan education " www.bikeafrica.de

Ook herdenkingsplaat met tekst "En memoria de los heroicos hombres fallecidos en la batalla naval, 1805". Wachten op de zonsondergang en dan 3 km in het donker terug.

In Fisterra op de vismakt liggen zo veel verschillende vissen. Stiekem foto's moeten maken.

Avondmaal met mosselen (zeker zo goed als de Zeeuwse) en paella. Bij het eten ontmoeting met de passagiers van het zeilschip. Zij vertrokken een 8 dagen geleden vanuit Oostende

à 500 € per week all in. Wel werken aan boord. Het waren Duitsers.

Toch even een lijstje met vergeten of verloren voorwerpen :

Klein kompas, leesbrilletje, 2 T-shirts, North-face regenbroek (daar gaat een andere pelgrim mee tevree zijn), een paar sokken, onderbroek, zeepdoosje, en handdoek. Een voordeel dat de rugzak minder gaat wegen.

Hupel ziet er tegenop om terug te keren. Dit was beter dan een wereldreis. Het meest ingrijpend waren de ontmoetingen met pelgrims uit de hele wereld. Gaat Hupel volgend jaar terug. Hij denkt van wel, maar dan via Parijs, Poitiers en de Camino del Norte.

Hij heeft ook nog andere plannen :

The Coast tot Coast in Engeland met dank aan nichtje Veerle voor de gids.

Het Pieterspad , Nederland van Noord naar Zuid. (Rianna)

Ireland walking way Dublin (Samantha)

DEEL30

Woensdag 14 november : Fisterra - Muxia

27,8 km totaal 2651,6 km

We verzamelen met 10 pelgrims voor de supermarkt. Iedereen welgezind maar toch ook een beetje triestig. Het is immers de laatste wandeldag. Ook aan mooie liedjes komt een eind. Het heeft veel geregend, de zandsteenblokken liggen zeker 40 cm onder water !.

Weer een prachtig parcours, 450 m stijgen en dalen. Na 14 km in Lires, terras in de zon met zicht op de oceaan.

In het café staat verdorie een "sjotterke" Eigenaardig maar de spelers zijn anders ingedeeld. Niet 5-3-2-1 zoals bij ons, maar 4-3-3-1. Hupel kan het niet laten om een wedstrijd te organiseren, België/Mexico tegen Schotland/Wales.

Spannende wedstrijd, maar de Belgische aanval en de Mexicaanse verdediging waren nu éénmaal beter. De tegenpartij is waarschijnlijk beter in rugby.

Iets verder een beek. Hupel leest in zijn gids : "De beek kan alleen maar overgestoken worden via zandsteenblokken". Nu staat er warempel een brug. De Camino wordt steeds maar makkelijker.

En daar is Muxia. 10 jaar geleden was dit stadje wereldnieuws. Je weet wel de olietanker. Mooie zonsondergang bij het binnenkomen.

Ricardo trok zich even terug voor een moment van meditatie.

De Albergue "Bela Muxia" is splinternieuw, gebouwd in 2012. 12 € nacht.

Gezellig tafelen met de cafébaas met accordeon en Michael speelde gitaar. We leerden samen een Gallisch lied en onze Schot stak van wal met "You never walk alone " . Vele nationaliteiten zongen in koor. Let there be peace all over the World.

Donderdag 15 november : Rustdag in Muxia

Hupel wijzigde gisteren zijn plannen, hij blijft nog een dag. Muxia is een mooi havenstadje. Bij zonsopgang krijgt hij van twee vissers een nog levende kleine krab. Hij verrast er nadien de meisjes mee. Oogjes dicht en handen open en de krab er in.

Resultaat : gegil !. Hupel gaat nadien naar het strand en legt het diertje terug in zee. Van Den Bosch van Gaia zal tevreden zijn. Af en toe krijgt Hupel wel reactie op zijn schrijfwerk. Met dank aan Jos van de Moeskop, Etienne, Rieke, Joske, Rita, Betty, Agnes, Flor, Grace, Liesbeth, Marie-Christine en anderen waarvan Hupel de naam is vergeten.

Rond vijf uur is het tijd om met enkelen naar de heuveltop, Monte Corpino te klimmen. Het uitzicht op het stadje is prachtig.

De Iglesia Virxe de Barca (heilige maagd in de stenen boot) is vlakbij. In de omgeving, 2 grote rotsblokken met tussenin een nauwe spleet. Symbool van de aanwezigheid van Keltisch en christelijk geloof. Volgens de legende verscheen hier de heilige Maagd in een stenen boot aan Jacobus. De oceaan ruikt niet maar brult. Meters hoge golven tegen de rotsen, een waar spektakel.

Muxia is mooier dan Fisterra. Ongetwijfeld ! De pelgrim die verder gaat, zal geen spijt hebben.

De laatste paella avond vat aan. De Amerikaanse dochters kunnen knap zingen en Michael begeleidt op de gitaar.

Morgen samen met de taxi naar Santiago.

Einde

